

77 198

BISERICA ORTHODOXĂ ROMÂNĂ.

DESBATERILE
S-LUI SINOD

DIN SESIUNEA DE PRIMAVARĂ.

ANUL 1893.

Revistă Periodică Eclesiastică.

ANUL AL XVII-lea, No. 4.

IULIE.

BUCUREȘTI.

Tipografia Cărilor Bisericești

54. Str. Principatele-Unite, 34.

1893.

SANTUL SINOD

AL SANTEI

BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMANE

Procesele-Verbale ale Sântului Sinod.

Sesiunea de Primă-veră a anului 1893.

Sedința din 1 Mai 1893.

—Sesiunea de primă-vară a S-tului Sinod s'a deschis cu solemnitatea obicînută, făcîndu-se un Te-Deum în S-ta Mitropolie la orele 10 și jumătate a. m. de către P. S. Arhieru Gherasim Piteșteanu, față fiind D. Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice, și membrii S-tului Sinod.

—La orele 11 a. m. s'a făcut sântirea apei de către P. S. Arhieru Ieronim Ploeșteanu în sala ședințelor S-tului Sinod.

—P. S. Episcop al Buzelui, conform art. 10 din „Legea pentru alegerea Mitropoliților și Episcopilor eparhioți cum și a constituirei S-tului Sinod al Sântei Biserici autocefale Ortodoxe Române“, ca cel mai vechiu în hirotonie, în lipsa I.I. P.P. S.S. Mitropoliți, ocupă fotoliul președential, după care apoi D. Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice citește Mesagiul Regal cu No. 1725 din 1 Mai 1893, prin care declară deschisă sesiunea de primă-vară a S-tului Sinod.

—Se face apelul nominal și răspund prezenți numai 10 P.P. S.S. membri, fiind absenți I.I. P.P. S.S. Mitropoliți, P. S. Episcop al Dunărei de jos și P.P. S.S. Arhieru: Ieremia Gălățeanu, Iónichie Bacaoanu și Dositei Botoșenenu.

D. Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice: P.P. Sântiți Părinți, fiind-că nu sunteți în numărul cerut de

Regulament, pentru a se putea ține ședința, eu vă rog să amânați ședința, până se va complecta Statutul Sinod, fără a se hotărî ziua.

Voc: Prea bine.

—Ședința se ridică, iar cea viitoare va fi atunci când P.P. S.S. membri vor fi în numărul cerut de Regulament.

† Președinte: Inochentie Buzău.

† Secretar: *Dionisie Craioveanu.*

Ședința de la 7 Mai 1893.

—Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

—Se face apelul nominal și răspund prezenți 14 P.P. S.S. membri, fiind absenți I. P. S. Mitropolit Primat și P. S. Arhiepiscop Ieremia Galățeanu.

—Se citește sumarul ședinței de la 15 Decembrie 1892, al sesiunii extraordinare și se primește.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Acum trebuie să procedăm la alegerea secretarilor biroului; dar mai înainte de a procedea la aceasta, dați-mi voie să vă întreb: N'ar fi bine să declarăm tot pe aceia, cari au fost în sesiunea trecută?

Voc: Nu. Să urmăm conform regulamentului și să-i alegem prin vot.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Atunci așa să facem.

—Se procedea la alegerea secretarilor biroului prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Resultatul votului este:

Votați 13.

Majoritate absolută 7.

Au înțeles:

P. S. Dionisie Craioveanu 10.

„ Ionichie Băcăoanu 9.

„ Ieronim Ploștănu 6.

„ Dositei Botoșăneanu 1.

Prin urmare P. P. S. S. Arhiepiscop Dionisie Craioveanu și Ioanichie Băcăoanu, cari au înțeles majoritatea cerută de Regulament, sunt proclamați secretari ai biroului.

P. S. Arhiepiscop Ioanichie Băcăoanu: I. P. S. Preșe-

dinte! Vă rog să mă iertați că nu pot lua parte ca secretar. Eu am lucrat tot-deuna și nu fug de muncă, dar împrejurările fiind prea grele pentru mine, Vă rog să mă scutiți de această sarcină; și să alegeți pe un altul, care va fi mai tînăr. Eu nu mă dau înlături de a fi numit în vre-o comisiune, unde voi lucra, dar aci nu pot, mai ales că nu sunt nici din localitate și cu acesta se întâmplă și confuziune și mai cu sémă la ședințele din urmă ale sesiunii.

Vaș ruga dar, ca în locul meu să alegem pe un altul, care este din localitate, iar pe mine să mă dispensați de acest serviciu. Eu primesc a fi în vre-una din comisiuni.

P. S. Episcop al Argeșului: Eu cred, că cu toții să rugăm pe P. S. Ioanichie, ca să stea la postul care i s'a încredințat de S-tul Sinod, mai cu sémă, că în sesiunea această nu cred că o să avem mult de lucru. Dacă P. S. Sa este îngreuiat de alte afaceri, pôte să'l dispensăm pentru o altă sesiune; pentru acum însă să'l rugăm să stea la locul seú.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Dacă S-tul Sinod găsește de cuviință să rămână, P. S. Sa cred că nu se opune.

P. S. Arh. Dionisie Craioveanu: Când P. S. Iónichie va fi ocupat, declar că voi face eu tóte lucrările.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Acum P. S. secretar să bine-voiască a da citire sumarului ședinței de la 1 Mai.

--P. S. Dionisie Craioveanu, secretar, citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Rog pe P. S. secretar, ca să amintescă prin sumar de Te-Deumul făcut și de sfințirea apei.

P. S. Arh. Dionisie Craioveanu: În procesul-verbal se spune de Te-Deum și de sfințirea apei, iar aici în sumar am cređut să pun cu solemnitatea obicînită.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: I. P. S. Vă rog să bine-voiți a face să se rectifice în procesul-verbal, că eu am lipsit de la deschiderea S-tului Sinod nu din rea voință nici din vre-o pedică óre care, ci numai pentru că n'am fost chemat de I. P. S. Președinte al acestui sânt Corp, și dar eu neștiind nu puteam veni.

P. S. Arh. Dionisie Craioveanu: Voi dice și acesta.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Apoi, atunci vor mai fi și alții cu această pretențiune,

P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu : P. S. Episcop al Dunărei de jos cere a se rectifica în procesul-verbal, că n'a fost chemat la deschiderea S-tului Sinod. Declar, că am fost autorizat de D. Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice, ca să invit pe toți P.P. S.S. membri ai S-tului Sinod în mod oficios, și ast-fel s'a făcut invitare și P. S. Episcop al Dunărei de jos.

P. S. Episcop al Dunărei de jos : Până acum așa a fost regula S-tului Sinod, ca președintele să ne invite în mod oficial.

Eū invitațiune pentru deschiderea S-tului Sinod nu pot primi de la Secretarul S-tului Sinod. Când se știe de toți, că Președintele de drept al S-tului Sinod nu este demisionat și nici a încunostiințat pe I. P. S. Mitropolit al Moldovei cum că s'a retras din funcțiunea de Mitropolit, eū am socotit, că acéstă invitațiune din partea P. S. Secretar al S-tului Sinod, este în contra Regulamentului și prin urmare ca neavenită.

P. S. Episcop al Hușilor : Nici eū n'am fost invitat la deschiderea Sinodului cu circulară saū cu adresa președintelui S-tului Sinod, cum se făcea înainte ; dar acésta, după cum am înțeles cu toți, a fost din împrejurarea, că Mitropolitul Primat nu era aci. De îndată însă ce am fost înștiințat, fie în mod oficios, fie în mod verbal,—Eū unul n'am știut acésta de cât numai prin comunicație verbală—am și venit. Acésta am voit să constat.

P. S. Arh. Ioanachie Bacăoanul : Eū am primit invitare formală de la P. S. Calistrat pentru convocarea S-tului Sinod, prin depeșă, în care iscălește pentru președintele S-tului Sinod ; și eū am răspuns prin depeșă P. S. Sale tot în nume de președinte, că nu pot veni din cauza întreruperii comunicației provenită din inundațiile, cari au fost. Acea depeșă cred, că este la biuroū ca un comunicat. Prin urmare eū am fost convocat formal. Nu mă ocup de loc de alte împrejurări, de cât numai atât că convocarea este făcută conform cu legea, pentru că în lege se dice, că în lipsa I. P. S. Mitropolit, vine de drept cel mai bătrân.

P. S. Arh. Dositei Botoșeneanu : I. P. Sântite, ved că se face vorbă pentru cei cari au fost absenți la deschiderea S-tului Sinod. Și eū am fost absente pentru că am primit invitațiunea Duminică, și acésta a fost cauza absenței de n'am venit în ziua de deschidere.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Văd, că aci se face un fel de reclamă din partea aceloră, cari au lipsit de la deschiderea sesiunii. În sensul acesta şi eu am să fac reclamă, pentru că văd, că este un spirit rău, diavolesc, care ne denunţă prin jurnale şi ne aruncă cum aruncă măturătorul gunoii cu mătura după uşă, că ne-am pus în grevă, că n'am venit la Sinod şi altele; în care jurnale? Chiar în cele guvernamentale. Dar cum eram să vii eu? Cum? Lipseşte Mitropolitul Primat, întâiul preşedinte al S-tului Sinod. Ei bine, atunci trebuia să mă încunoştiinţeze. Eu, care după lege trebuia să preşedez, de unde trebuia să mă informez de lipsa I. P. S. Mitropolit Primat?

De la guvern n'am primit nici o adresă. Primesc adresa Directorului cancelariei S-tului Sinod. Apoi, mă ertaţi, noi ştim; că Directorul cancelariei S-tului Sinod n'are această autoritate de a ne convoca; cu toate că P. S. Sa ştie, că a fost însărcinat de D. Ministru, dar nu ştiu pe ce cale este dată această însărcinare, verbal sau formal? N'am primit nici o invitaţie şi de aceea n'am venit la deschiderea S-tului Sinod.

Aşa dar, fiind-că mulţi fac această declaraţiune, că n'am venit pentru că n'am fost înştiinţat formal. Acum în urmă însă, D. Ministru al Cultelor mi-a făcut cunoscut oficial, nu ştiu dacă la cei-l-alţii a făcut sau nu cunoscut, eu însă am primit o adresă, în care mi-se spune, că dimisiunea I. P. S. Mitropolit Primat, fiind primită, mi se face cunoscut ca să conduc lucrările S-tului Sinod.

Acum, fiind înştiinţat pe cale legală, formală, am venit.

P. S. Episcop al Argeşului: Eu cred, că incidentul acesta, n'ar fi fost bine să se ridice, dar fiind-că mai mulţi P. P. S. S. spun, că n'au fost invitaţi, acesta a fost pôte numai o scăpare din vedere.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Pe cine justificaţi?

P. S. Episcop al Argeşului: Pe Directorul cancelariei S-tului Sinod, pentru că iată cum a fost cazul: În lipsa I. P. S. Mitropolit Primat, Directorul cancelariei, negreşit, că n'a ştiut procedura după care se deschide S-tul Sinod. Astă-đi însă, când auzim chiar din gura I. P. S. Vostre, că s'a primit dimisiunea I. P. S. Mitropolit Primat, ne bucurăm pentru că lucrurile s'au limpedit, fiind-că Vi s'a comunicat o adresă din partea D-lui Ministru de Culte, că dimisiunea ex-Mitropolitului s'a primit, şi I. P. S. Vós-

tră ași avut buna-voință ca să ne-o anunțați ca să știm și noi, și de aci înainte să procedăm în totă regulă la lucrările S-tului Sinod. Acésta am avut de țin.

P. S. Episcop al Dunărei de jos : La cele ce am țin, mai adaog și acestea, că îndată ce am fost înștiințat, că St. Sinod s'a deschis, care înștiințare era iscălită de P. S. Episcop al Buzeului pentru președinte, îndată țin, ce am vădută acea adresă, m'am grăbit de am iscălit că *am vădută și voiă fi următor*. Mai am însă de adăogat, că noi nici până acum nu suntem înștiințați în mod oficial de primirea dimisiunei I. P. S. Mitropolit Primat. Rog dar pe I. P. S. Mitropolit al Moldovei care ne presidéază, să facă a ni se trimite și o asemenea adresă.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Acea adresă am uitat'o acasă pe masă, dar am s'o aduc și s'o presint S tului Sinod ca act oficial.

P. S. Episcop al Dunărei de jos : Fôrte bine.

P. S. Episcop al Râmnicului : Eă unul nu pot împărtași opiniunea P. S. Episcop al Dunărei de jos, că adică să se mai ceară și o adouă adresă pentru S-tul Sinod. Dupre legea organică președenția S-tului Sinod, în absența Mitropolitului Primat, o are I. P. S. Mitropolit al Moldovei ; iar guvernul, pe cât am auđit din cele declarate de I. P. Sa, ș'a făcut acéstă datorie, comunicând, că dimisiunea I. P. S. Mitropolit Primat este primită ; și prin urmare, lucrul este terminat.

A mai cere încă o nouă adresă, ar însemna nu știu ce. Acésta nici nu este în regulă. Guvernul ș'a făcut datoria că a comunicat președintelui S-tului Sinod, adică I. P. S. Mitropolit al Moldovei ; și I. P. S. Sa a bine-voit a ne-o comunica aci în ședință plenară.

Așa dar eă cred, că cestiunea este terminată, și propun, ca incidentul să se închidă.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Și eă ași dori să se închidă incidentul.

Vocă : Includerea discuțiunei.

—Se pune la vot includerea discuțiunei și se primește.

—Se comunică de la biuroă petițiunea P. S. Ieremia Gălățeanu prin care cere un congediū pentru ținua de 6 Mai și se aprobă.

P. S. Episcop al Râmnicului : După regulament, trebuie să alegem întâi comisiunile și pe urmă vin comunicările.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Comisiunile se pot alege și pe urmă.

—Se comunică de la biuroșu petițiunea P. S. Dositei Botoșeneanu prin care cere un conșidiu de la 8 până la 12 Mai și se primește.

—Idem, petițiunea preotului I. Panaitescu din Rîmnicu Vâlcei prin care se plînge, că a fost permutat de la biserica sa la o altă biserică, și se trimite la comisiunea de petițiuni.

—Idem, petițiunea D-lui Dragomir Dumitrescu, prin care solicită locul de redactor la Revista „Biserica Ortodoxă Română” și se trimite la comisiunea de petițiuni.

—Idem, petițiunea preotului Simeon Popescu, pe lângă care înainteză lămuririle cerute în cesțiunea cathechismului seșu, și se trimite la comisiunea specială.

Idem, raportul Stariței Monastirei Varatecul, prin care se rógă a stărui pe lângă Guvern pentru ameliorarea legei Clerului, și se trimite la comisiunea de petițiuni.

—Idem, petițiunea preotesei Neaga, soția preotului Fotin Oprea, din județul Constanța, comuna Bellic, prin care cere, ca soșul seșu să servescă la o biserică din țară, de și este hirotonit în Bulgaria, și se trimite la comisiunea de petițiuni.

—Idem, petițiunea preotului Ión Soroceanu, din comuna Ardeoni, jud. Bacău, prin care face apel contra sentinței consistoriului de Roman, sub. No. 125.

—Idem, petițiunea D-lui Ión C. Popescu din comuna Moreni, județul Prahova pe lângă care înainteză un manuscris de învățământ religios spre aprobare, și se trimite la comisiunea specială.

—Idem, petițiunea preotului Ioan Cucu, din Eparhia Hușilor, prin care cere grațierea, și se trimite la comisiunea de petițiuni.

— Idem, petițiunea D-lui Al. M. Ionescu pe lângă care înainteză spre aprobare un manual de Istoria Sacră ; și se trimite la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

— Idem, petițiunea D-lui N. Niculescu pe lângă care înainteză spre aprobare două manuscrise „Cathechismul ortodox”; și se trimite la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

— Idem, telegrama P. S. Ioanichie Bacaónu prin care anunță, că nu póte veni să ia parte la deschiderea sesiunii S-lui Sinod, din cauza inundațiilor ; și se ia act,

— Idem, adresa P. S. Episcop al Dunărei de jos relativ la călugărirea fraților Onisim Potapof și Andrei Levenco din schitul Saun și se trimite la comisiunea de petițiuni.

— Idem, trei adrese ale P. S. Episcop al Argeșului relative la călugăriri și se trimit la comisiunea de petițiuni.

— Idem, 8 adrese ale P. S. Episcop al Hușilor relative la călugăriri și se trimit la comisiunea de petițiuni.

— Idem, raportul Direcțiunei Tipografiei „Cărților Bisericești“, cu No. 30 pe lângă care înainteză socotelele tipografiei pe anul bugetar expirat; și se trimite la comisiunea ad hoc.

— Idem, raportul comitetului redactor al jurnalului „Biserica Ortodoxă Română“ cu No. 47 pe lângă care înainteză compturile jurnalului pe anul bugetar expirat; și se trimite la comisiunea ad-hoc.

— Idem, petițiunea Preotului Tomaziu pe lângă care înainteză spre aprobare un manual, „Testamentul Vechi și Nou“, și unul de Morala Creștină; și se trimit la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

— Idem, petițiunea preotului I. Panaitescu din Râmnicul Vâlcei prin care reînnoește cererea ca pozițiunea sa de preot să fie regulată, și se trimite la comisiunea de petițiuni.

— Idem, petițiunea D-lui Casandroiă, prin care re-lamă contra preotului Popescu din Ialomița și se trimite la comisiunea de petițiuni.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Acum, vă rog, să procedăm la alegerea comisiunei de petițiuni.

— Se procede la alegerea comisiunei de petițiuni prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Resultatul votului este.

Votanți 14

Majoritate absolută 8

Au întrunit:

P. S. Valerian Râmnicénu 12

„ „ Dositei Botoșenénu 9

„ „ Ieronim Ploșteanu 8

„ „ Episcop al Romanului 5

„ „ „ „ Hușilor 2

„ „ „ „ Argeșului 2

” ” ” ” Dunărei de jos 2

” ” Gerasim Piteștenu 2.

Majoritatea reglementară a întrunit'o PP. SS. Valerian Râmnicenu, Dositei Botoșenu și Ieronim Ploștenu.

Prin urmare PP. SS. Lor. vor fi membri ai comisiunii de petițiuni.

Acum, vă rog, să procedăm la alegerea comisiunii pentru cercetarea socotelor tipografiei și jurnalului „Biserica Ortodoxă Română”.

— Se procede la alegerea comisiunii pentru cercetarea socotelor Tipografiei și jurnalului „Biserica Ortodoxă Română, prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Resultatul votului este:

Votanți 14.

Majoritate absolută 8.

Au întrunit:

P. S. Epis. al Râmnicului 12.

” ” Hușilor 7.

” ” Dunărei de jos 6.

” ” Romanului 4.

” ” Argeșului 4.

” Arh. Ioanichie Bacașnu 4.

” ” Ieremia Gălățenu 3.

” Episc. al Buzeului 1.

” Arh. Dositei Botoșenu 1.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: N'a întrunit majoritatea cerută de Regulament, de cât P. S. Episcop al Râmnicului. Prin urmare pentru cei l-alti doi membri vom proceda din nou la alegere.

— Se procede din nou la alegerea celor l-alti doi membri, pentru a forma comisiunea pentru luarea socotelor jurnalului „Biserica Orthodoxă Română”.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Resultatul votului este:

Votanți 14.

Majoritate absolută 8.

Au întrunit:

P. S. Episcop al Hușilor 12.

” ” ” Argeșului 8.

” ” ” Dunărei de jos 7.

” Arh. Gerasim Piteșteanu 1.

Prin urmare P.P. SS. Episcopii al Hușilor și al Argeșului, care la al doilea scrutin au întrunit majoritatea cerută

de Regulament, împreună cu P. S. Episcop al Râmnicului, vor forma comisiunea pentru cercetarea socotelor Tipografiei și jurnalului „Biserica Orthodoxă Română“.

Prea Sfinții Părinți, cea-l altă comisiune, vă rog, s'o lăsăm pentru ședința viitoare.

Ședința viitoare vom avea Mercuri, la 12 Mai, ca să aibă timp și comisiunile să lucreze. Așa dar ridic ședința.

—Ședința se ridică, iar cea viitoare se anunță pentru Mercuri, 12 Mai.

† Președinte: Iosif Mitropolit Moldovei.

† Secretar: Ioanichie Bacaoanu.

Ședința din 12 Mai 1893.

—Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

—Se face apelul nominal și răspund prezenți 14 P. P. S. S. Membri, fiind bolnav P. S. Episcop al Râmnicului.

—Se citește sumarul ședinței precedente și se aprobă.

—Se comunică de la biuroul petițiunea D-lui B. Ionescu, învățător din județul Dâmbovița, prin care cere aprobarea manuscrisului intitulat „Vechiul Testament“, înaintat S-tului Sinod de D. Ministru al Cult-ilor, pe lângă adresa cu No. 13.984/91, și se trimite la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

— Idem, petițiunea Economului I. Constantinescu, Protoiereu în Capitală, pe lângă care înainteză spre aprobare câte două exemplare din Istoria Vechiului și Noului Testament, și se trimite la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

— Idem, petițiunea Arhidiaconului G. I. Gibescu, pe lângă care înainteză spre aprobare un manuscris intitulat „Teologia Pastorală“, și se trimite la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

— Idem, două adrese ale Episcopiei Râmnicului și Noului Severin, cu două dosare relative la călugăriri și se trimit la comisiunea de petițiuni.

— Idem, petițiunea D-lui dr. N. Nitzulescu, profesor și Decan al Facultății de Teologie, prin care solicită postul de membru Redactor la revista „Biserica Orthodoxă Română“ rămas vacant, și se trimite la comisiunea de petițiuni.

— Idem, petițiunea D-lui Dr. Badea Cireșanu, profesor la Facultatea de Teologie, prin care solicită același post, și se trimite la comisiunea de petițiuni.

— Idem, petițiunea Preotului G. Floru, profesor în Capitală, pe lângă care înainteză spre aprobare un manuscris intitulat „Istoria Vechiului Testament“, și se trimite la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

— Idem, un spre-dece adrese ale Mitropoliei Moldovei, relative la călugăriri și se trimit la comisiunea de petițiuni.

— Idem, 4 adrese ale Episcopiei Argeșului, relative la călugăriri, și se trimit la comisiunea de petițiuni.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei. Am terminat cu comunicările, și acum intrăm în ordinea zilei. La ordinea zilei avem rapoartele comisiunii de petițiuni.

P. S. Episcop al Hușilor. I. P. S-te și P. P. S. S., dupe cum se vede, cărțile didactice de învățământ religios se înmulțesc, se aglomerază la S-tul Sinod.

În sesiunea trecută, mi se pare, acum un an, s'a ales comisiunea ca să cerceteze câte va cărți, erau vre-o 11 la număr, și nu s'a cercetat de cât numai câte-va din ele. Acestă lucrare e greu să se efectueze numai de membrii S-tului Sinod.

Încă de acum un an, dacă nu cum-va și mai din 'nainte, s'a făcut o propunere în S-tul Sinod, ca să se modifice regulamentul pentru cercetarea cărților didactice de învățământ religios; propunerea s'a luat în considerațiune, s'a ales o comisiune și s'a făcut un proiect de Regulament; și acel proiect de regulament s'a amânat în două sesiuni, tot pentru cuvântul că se vorbea de dânsul tot cam la sfârșitul sesiunii.

Eă ași ruga pe S-tul Sinod ca, dacă va crede, să se ocupe din nou de acest regulament, să facă un nou regulament pentru cercetarea cărților didactice de învățământ religios; pentru că nu vom putea noi membrii S-lui Sinod, să le cercetăm pe toate. La această lucrare nu toți se înfig, este foarte grea, eă unul singur o recunosc, și de aceea, dacă și S-tul Sinod găsește de cuviință, eă rog pe S-tul Sinod, să orânduiască o nouă comisiune, care, ori să facă un nou proiect de Regulament, ori să ia în desbatere pe acela ce s'a făcut de comisiunea de acum un an, și despre care am vorbit. Acestă am avut de ăis.

P. S. Iónichie Bacaónu. Eü știü că a fost o comisiune, care a elaborat un regulament în acéstă privință, și acel regulament, este prea adevărat, s'a găsit în neputință de a se întrebuița, pentru că era mai mult un regulament personal de cât general. S'aü făcut câte-va propuneri de proiecte și chiar proiecte cari aü fost aduse la S-tul Sinod și aü fost desbătute.....

P. S. Episcop al Hușilor. Proiectul de care am vorbit eü, n'a fost desbătut, ci amănat.

P. S. Iónichie Bacaónu: De aceea eü cred, că n'ar fi nevoie de nici o comisiune; ca din nou să l cerceteze, ci să se aducă acel proiect să se pună în desbaterea S-tului Sinod, și dacă se va găsi bun cu óre-cari modificări, să se admită și să nu se mai orânduiască comisiune.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Eü întreb pe S-tul Sinod, dacă găsește de cuviință ca să se ia în cercetare proiectul de care a vorbit P. S. Episcop al Hușilor.

P. S. Episcop al Argeșului: Nu știü dacă S-tul Sinod a admis saü a respins propunerea P. S. Episcop al Hușilor, ca să știü să iaü cuvântul și să vorbesc în cestiunea de față.

Voc: Nu s'a respins.

P. S. Episcop al Argeșului: Atunci rog pe I. P. S. Mitropolit al Moldovei, să bine voiască a ruga pe comisiunea, care a fost însărcinată cu facerea aceluï regulament, ca să-l înainteze S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Hușilor: Este înaintat.

P. S. Episcop al Argeșului: Dacă este înaintat să i se dea citire spre a putea fi luat în considerațiune.

Propunerea P. S. Episcop al Hușilor n'a fost de cât acésta, că greutățile sunt foarte mari pentru cercetarea cărților didactice religioase, care vin la S-tul Sinod; și comisiunea care s'a ales în sesiunea trecută pentru acésta, a fost cu neputință de a se pronunța asupra manuscriselor ce i s'aü trimis și deci P. S. Sa cere să se facă un regulament care să îndestuleze asemenea cereri. Eü rog pe I. P. S. Mitropolit al Moldovei, ca să pună la vot propunerea ce s'a emis de P. S. Episcop al Hușilor.

P. S. Episcop al Romanului: Eü 'mî aduc aminte foarte bine, că s'a amănat citirea aceluï proiect de regulament fiind-că era sesiunea la sfârșit. Fac apel și la P. P. S. S. Secretari, să spună dacă nu este așa.

P. S. Iónichie Bacaónul: Eă cred ca să ajurnăm hotărârea ce voim să dăm asupra acestui proiect, până ne vom convinge dacă a fost amânat sau respins.

P. S. Episcop al Hușilor: Dacă se hotărâsce să se amâne, atunci nu mai pot vorbi; fiind că eram să vorbesc, că dacă se înlătură acest proiect, ce este de făcut cu cărțile care ne vin? Acésta eram să ăic; dar fiind-că se amână pentru ședința viitoare, renunț la cuvânt.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Necesitatea ce se simte de acest Regulament se constată și este reclamată. Acest Regulament este deja făcut, dar nu este citit, nu este aprobat de S-tul Sinod.

Eă dar, pun la vot opiniunea P. S. Episcop al Hușilor, dacă trebuie să ne ocupăm de proiectul făcut înainte și care la finele sesiunei trecute a fost amânat, sau să procedăm la facerea unui proiect din nou. Eă din parte-mi primesc să ne ocupăm de acel proiect deja făcut.

Dacă se primește opiniunea P. S. Episcop al Hușilor, trebuie să-l punem la ordinea ăilei, și să alegem tot o dată și o comisiune, care să-l cerceteze.

P. S. Episcop al Hușilor: Este comisiune specială pentru acésta, compusă din P. P. S. S. Episcop, al Râmnicului, al Dunărei de jos și eă.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Atunci P. P. S. S. membrii din comisiune sunt rugați, să bine-voiască a'l lua în vedere și în ședința viitoare să se pună la ordinea ăilei.

P. S. Iónichie Bacaónul: Comisiunea, care a elaborat acest proiect pentru cercetarea cărților didactice religiose, să vie cu acel proiect, dar până atunci cred, că e bine să se amâne alegerea comisiunei.

P. S. Episcop al Hușilor: Dacă este să ne ocupăm de regulament și să se pună la ordinea ăilei în ședința viitoare, atunci a'și ruga să se amâne alegerea acestei comisiuni, ca să vedem ce se face cu regulamentul; și pe lângă acestea o comisiune de felul acesta este încă alésă din anul trecut, care a cercetat câte-va cărți, din care și eă am cercetat una pe care am comunicat'o.

Repet dar rugăciunea ca să se amâne alegerea unei asemenea comisiuni, până se va vedea ce se face cu regulamentul.

P. S. Episcop al Argeșului: Eă nu sunt de părerea acésta. Mi se pare că se confundă lucrul, fiind-că regula-

mentul este pendinte și comisiunea de asemenea ; și de în-dată ce am admis ca regulamentul să-l punem în discu-țiune în ședința viitoare, atunci și comisiunea este în drept să vină cu regulamentul, dar nu să se alegă o altă comisiune.

P. S. Episcop al Hușilor: Este cestiunea de comisiunea pentru cercetarea cărților cari sunt depuse la biuroū.

P. S. Episcop al Argeșului: Atunci dar, până la votarea regulamentului, trebuie să se alegă o comisiune, care să se ocupe cu cercetarea acelor cărți.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Așa dar comisiunea pentru cercetarea cărților didactice o vom alege în ședința viitoare.

Acum să intrăm în ordinea zilei. La ordinea zilei avem rapórtele comisiunei de petițiuni. P. S. Raportor este rugat să bine-voiască a le da citire.

—P. S. Valerian Râmnicianu raportor, citește raportul comisiunei de petițiuni asupra petițiunei D-lui Ioan V. Casandroiū, din comuna Țuța, județul Ialomița, prin care se plânge contra preotului Petre Popescu, pentru faptul că în ziua de 4 Aprilie fiind alegere de consiliū comunal și preotul fiind interesat pentru alegerea unor asemenea persoane, a insultat pe reclamant chiar în biuroul Primăriei, dându-l anafima.

Asupra acestei plângeri, comisiunea observă, că suplicantul, ori din necunoștință, ori din sfātuire greșită, a trecut peste chiriaria respectivă, unde putea să și adreseze plângerea sa. Totuși fiind-că este vorba de anafima, ceea ce nu este permis de canónele bisericesti a exercita preoții, și mai ales în cazul de alegeri: De aceea este de opinie a se recomanda cazul P. S. Eparhiot al locului spre a urma conform legii (Canónelor).

—Se pune la vot opiniunea comisiunei și S-tul Sinod o aprobă.

—Idem, raportul comisiunei pentru tunderea în monahism a fratelui Ión Gheorghe Banciu, de 27 ani, din schitul Stănișóra, Eparhia Argeșului.

Asupra acestei cestiuni, comisiunea, vedënd că lipsește din dosar formalitatea cerută de Art. 4 din Regulamentul pentru Disciplina monahală, adică de a face al 2-lea cerere în scris.

Avënd în vedere Art. 7 din sus citatul Regulament,

că termenul ispitirei canonice nu p \acute{o} te fi mai pu \acute{t} in de 6 luni, dar nici mai mult de trei ani;

Av \acute{e} nd \acute{i} n vedere c \acute{a} t \acute{e} n \acute{e} rul acesta ca unul ce a servit \acute{i} n armata Austro-ungar \acute{a} , p \acute{o} te s \acute{a} fie c \acute{a} utat de ac \acute{e} st \acute{a} putere pe cale diplomatic \acute{a} , spre a' \acute{s} i face datoria de rezervist;

Av \acute{e} nd \acute{i} n vedere c \acute{a} monastirile n \acute{o} stre sunt destinate a pensiona pe pam \acute{e} nten \acute{i} , iar nu pe cei ce sunt din alte \acute{t} er \acute{i} \acute{s} i unde ' \acute{s} i-a f \acute{a} c \acute{u} t \acute{s} i serviciul militar. Este de opinie a se am \acute{a} na cererea de c \acute{a} lug \acute{a} rire p \acute{a} n \acute{a} c \acute{a} nd fratele \acute{i} n cestiune va ob \acute{t} ine actul legal de \acute{i} mp \acute{a} m \acute{e} ntenire.

Acest rezultat comisiunea cu respect \acute{i} l supune la definitiva hot \acute{a} r \acute{a} re a S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Argeșului: \acute{I} n ceea ce privește c \acute{a} nu s'a f \acute{a} c \acute{u} t a 2-a cerere conform regulamentului, ac \acute{e} sta mai \acute{i} n tot d'auna \acute{s} i la mul \acute{t} i s'a \acute{i} nt \acute{a} mplat \acute{s} i mul \acute{t} i s'a \acute{u} f \acute{a} c \acute{u} t c \acute{a} lug \acute{a} ri nu la un an sau la trei, ci la 6 luni, dupe cum s'a constatat viața lor \acute{i} n monastire. \acute{I} n ceea ce privește actul de \acute{i} mp \acute{a} m \acute{e} ntenire, comisiunea nu era \acute{i} n drept s \acute{a} c \acute{e} r \acute{a} un asemenea act. La noi aci sunt mul \acute{t} i, cari \acute{a} \acute{u} venit de dincolo \acute{s} i cari s'a \acute{u} f \acute{a} c \acute{u} t c \acute{a} lug \acute{a} ri f \acute{a} r \acute{a} a li se mai cere acte de \acute{i} mp \acute{a} m \acute{e} ntenire. Cu acest frate \acute{i} ns \acute{a} de care monastirea are mare trebuință, comisiunea voește a face o excepiune, cer \acute{e} ndu \acute{i} actul de \acute{i} mp \acute{a} m \acute{e} ntenire, ca cu chipul acesta s \acute{a} \acute{i} se resping \acute{a} c \acute{a} lug \acute{a} rirea.

I. P. S. V \acute{o} str \acute{a} , I. P. S. Președinte, mai cu s \acute{e} m \acute{a} ca fost Episcop al Eparhiei Argeșului, cunoșteți f \acute{o} rte bine \acute{i} n ce situație se g \acute{a} sesc monastirile din acea Eparhie, cu ce greutate duc viața \acute{s} i cum se mișc \acute{a} \acute{i} n nevoințele lor sufletești \acute{s} i materiale; \acute{s} i dac \acute{a} s'ar respinge ac \acute{e} st \acute{a} c \acute{a} lug \acute{a} rire, s'ar face un mare r \acute{e} \acute{u} , c \acute{a} ci la acel schit se simte mare trebuință de un asemenea om, mai cu s \acute{e} m \acute{a} c \acute{a} acolo sunt \acute{o} men \acute{i} \acute{i} naintați \acute{i} n v \acute{i} rst \acute{a} .

Dac \acute{a} n'are actul de \acute{i} mp \acute{a} m \acute{e} ntenire comisiunea n'are drept s \acute{a} -l c \acute{e} r \acute{a} , pentru c \acute{a} la noi sunt mul \acute{t} i \acute{o} men \acute{i} profesori, magistrați, c \acute{a} ror \acute{a} le lipsesc actul de \acute{i} mp \acute{a} m \acute{e} ntenire \acute{s} i nu \acute{s} i-l procur \acute{a} de c \acute{a} t pe urm \acute{a} .

E \acute{u} . v \acute{e} rog, s \acute{a} primiți ac \acute{e} st \acute{a} c \acute{a} lug \acute{a} rire.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Actul de \acute{i} mp \acute{a} m \acute{e} ntenire, ca act de \acute{i} mp \acute{a} m \acute{e} ntenire, dar cestiunea dupe mine trebuie privit \acute{a} din alt punct de vedere; \acute{s} i anume, din punctul acela c \acute{a} el n'are actul de emigrare sau de renunțare la protecțiunea statului s \acute{e} \acute{u} .

P. S. Episcop al Argeșului: Are act de rezervă în armată.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Are act de rezervă, dar n'are act de emigrare. El pôte să fie căutat la rezervele lui și atunci ce facem noi cu el. Cei din țara lui îl descălugăresc și îl îmbracă militărește.

P. S. Episcop al Argeșului: Eū nu stăruesc, dar el pôte să-și procure acest act mai târziu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Eū pun la vot conclusiunile raportului comisiunei, cine este pentru, să binevoiască a ridica mâna.

S'a primit. Prin urmare s'a respins călugărirea.

—*P. S. Valerian Râmnicianu* raportor, citește raportul comisiunei de petițiuni pentru tunderea în monahism a fratelui Gheorghe Dicu de 55 ani, din schitul Stănișóra, Eparhia Argeșului.

Asupra acestei chestiuni, comisiunea constată, că numitul frate este locuitor din altă țără unde ș'a făcut viața și ș'a dat și tributul de sânge, și acum la bătrânețe vine să se tacă pensionar în una din monastirile României.

Comisiunea, este dar de opinie a fi admis numitul frate la călugărire, după ce va presenta actul de împământenire în România.

P. S. Episcop al Argeșului: Eū aș dori să știu dacă comisiunea este în majoritate iscălită în acest raport.

P. S. Arh. Valerian Râmnicianu: Suntem iscăliți câte-și trei membri comisiunei.

P. S. Episcop al Argeșului: Cu părere de rău vęd, că procedura care a emis'o acum comisiunea, nu a fost niciodată în S-tul Sinod. Nicı odată comisiunea n'a făcut cas de acésta, ca să céră respingerea călugării pe un asemenea motiv, că suplicantul n'a cerut pentru a doña órá, d'a fi în monastire după o lună de țile conform Regulamentului. Apoi aci s'aū făcut călugării fără formele regulate, fără acte și fără să facă stagiul în monastirea de călugări, si S-tul Sinod nu'i-a găsit că sunt în neregulă. Apoi, *I. P. S. Vóstră* știți, că mai toți călugării cari sunt în schitul Stănișóra sunt veniți de dincolo și noi trebuie să'i primim și să le dăm ospitalitate în monastirile nóstre.

În monastirile nóstre, mai cu sémă cele de la munte sunt bărbați și femei veniți de dincolo, și dacă n'ar fi acésta, atunci n'am mai avea nicı un călugăr.

Dacă nu primiţi acésta, atunci desfiinţaţi monastirile. Comisiunea procedéză fórte réu, că face câte-un asemenea obstacol de óre ce procedura ei este cu totul deosebită de procedura care a urmat până acum.

P. S. Arh. Valerian Râmnicéanu : Noi Comisiunea, ne-am arătat părerea şi lăsăm, ca S-tul Sinod să hotărască cum va crede.

P. S. Episcop al Huşilor : I. P. S. Preşedinte şi Prea Sântiţi! Eú tot-déuna am fost pentru menţinerea Regulamentului în vigóre. Dacă P. S. Episcop al Argeşului vine şi ne acuză că am călcat Regulamentul, acesta este o neregularitate şi o lucrare, care de şi s'a făcut până acum, eú rog pe S-tul Sinod, că de acum înainte să nu se mai facă, şi să fim în limitele Regulamentului; căci întru cât noi vom păzi Regulamentul S-tului Sinod, întru atâta avem să fim la locul nostru şi nu avem a ne teme de nimic. Să mă ierte P. S. Episcopul Argeşului, că ceea ce s'a făcut până acum nu a fost călcare de Regulament, ci numai o neregularitate care nu s'a observat.

De aceea, eú rog pe S-tul Sinod, că de acum înainte să păzim Regulamentul neschimbat în totul.

P. S. Arh. Iónichie Băcdónul : Şi eú sunt de părerea P. S. Episcop al Huşilor, dar cu óre care adaos. Fiind că noi până acum n'am fost sesisaţi de acéstă stare şi însuşi P. S. Episcop al Argeşului declară, că s'aú făcut înainte multe călugăriri de acestea, şi de óre ce ştiu, de la Rîmnic, că eparhia Argeşului are monastiri unde se adăpostesc mulţi de peste munţi, Eú cred, că ar fi bine ca de acum înainte să nu se mai facă așa cum s'a făcut până acum; însă aceea cari s'aú primit până acum să se călugărescă, dar să se pună o stavilă de acum înainte.

P. S. Episcop al Argeşului : Eú n'am venit cu călugăriri la S-tul Sinod de sunt ani, pe când alţii aú venit cu decimii de călugăriri şi aú fost primite fie în conformitate cu Regulamentul, fie afară de Regulament.

Acum, dacă se face o îndreptare a Regulamentului cu mine, eú îmi retrag călugăririle.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Vó rog, să nu venim cu ameninţări. Eú un lucru n'am înţeles adineaori, şi m'am exprimat cum este logic, adică dacă are act de emigrare, fiind-că așa se cere la toţi, care sunt din străinătate. P. S. Episcop al Argeşului a şis, că sunt mulţi cari fiind

profesorii și magistrații vin pe urmă de cer împământeni-rea. Dar împământenirea se dă, când presintă acte de emigrare prin care constată, că el a renunțat la autoritatea țării de unde este, și se consideră ca pământén, și actul acela de emigrare se ia în considerație.

P. S. Episcop al Argeșului : La cel dintâi am renunțat, dar la cel de al doilea nu. De aceea declar, că-mi retrag călugăriile fiind-că vęd, că se face un început cu mine.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Apoi, P. Sântite și Frate, repet încă odată : Imi pare rău că vęd un fel de amenințare în cuvintele P. S. Vóstre.

Prin urmare, eü pun la vot conclusiunile raportului comisiei. Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit conclusiunile raportului comisiei.

P. S. Episcop al Romanului : Fiind-că cel-l-alt a fost în armată, este o necesitate ca să aibă actul de emigrare. Aces'a însă este în vârstă înaintată, om de 55 ani, și după cum declară P. S. Episcop al Argeșului, este foarte trebuitor mănăstirei.

De aceea, aș fi de părere ca să i-se aprobe călugărirea.

Vot : Acum s'a închis discuțiunea.

P. S. Episcop al Argeșului : Eü am declarat că-mi retrag călugăriile.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Eü, în fața tonului amenințator, cu care vorbește P. S. Episcop al Argeșului, ridic ședința.

Pe când voiți să avem ședință ?

Vot : Pe Vineri.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Atunci ședință vom avea Vineri, 14 Mai, tot la orele 9 a. m.

—Ședința se ridică și se anunță cea viitoare pentru Vineri, 14 Mai, orele 9 a. m.

† Președinte : Iosif Mitropolitul Moldovei.

† Secretar : *Iónichie Băcăbnu.*

Ședința din 14 Maiu 1893.

—Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președința I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

—Se face apelul nominal și respund prezenței 15 P. P. S. S. Membri.

—Se citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Valerian Râmnicénu: Cer să se facă o rectificare în sumar: Comisiunea în raport n'a cerut respingerea călugărilor persónelor recomandate, ci amânarea lor până ce vor presenta actul de împământenire.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Se va rectifica. Ași voi însă să știu în ce sens au fost făcute conclusiunile raportului?

P. S. Valerian Râmnicénu: Conclusiunile raportului sunt pentru a se amâna călugărirea, până ce vor îndeplini formalitățile cerute de regulament.

Voci: S-tul Sinod a primit conclusiunile raportului.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Da, 'mi aduc aminte că aceste conclusiuni au iritat prea mult pe P. S. Episcop al Argeșului, pentru care am fost silit să ridic ședința precedentă.

P. S. Episcop al Argeșului: I. P. S. Stépáne. Eă nu m'am gândit ca să irit pe nimeni, ci am ăis că dacá mi se resping călugărirea, mi le retrag. Eă nici nu m'am gândit la una ca acésta, și nici nu putea fi o supărare că-mi retrag actele mele.

—Se pune la vot sumarul ședinței precedente cu rectificările cerute, și se aprobă.

—Se comunică de la biurou petițiunea D-lui V. A. Ureche prin care cere de la S-tul Sinod ca să dăruéscă un rând de cărți bisericești bibliotecei din Galați.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Acésta este o frumoasă dorință și-i face laudă D-lui V. Alexandrescu Ureche, ca creștin și literat. Acésta petițiune, eu cred că trebuie să mérégă la comisiunea de petițiuni.

P. S. Episcopul Hușilor. Nu știu dacá acésta petițiune mai este nevoie ca să mérégă la comisiune. Eă cred că s'ar putea tranșa chiar acum. Prin acésta petițiune petiționarul cere un rând de cărți bisericești pentru biblioteca ce a înființat la Galați, și cred că nu mai are nevoie să mérégă la comisiune.

P. S. Episcop al Râmnicului. P. S. Episcop al Hușilor ne propune, că asupra acestei petițiuni să ne pronunțăm acum îndată.

Regulamentul interior al S-lui Sinod prevede, ca toate petițiunile să meargă la comisiunea de petițiuni; această comisiune își dă opiniunea sa, și S-tul Sinod hotărăște.

De aceea vă rog, ca și această petițiune asemănat regulamentului, să se trimită la comisiunea de petițiuni, și după ce comisiunea va veni cu raportul său, noi ne vom da cuvântul nostru.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: I. P. S. Președinte regulamentul S lui Sinod așa dice, că ori ce petițiune să meargă la comisiune. Acesta este o regulă generală pentru ca comisiunea să aibă elementele necesare, să judece după acte într'un mod său altul, ca prim judecător și să își dea opiniunea. Dar în cazul de față fiind o lucrare simplă, ușoară, după cum se vede din însuși resumatul făcut de biuroă, și S-tul Sinod nu cred că poate să aibă de la comisiune mai multe lămuriri în această chestiune, de cât ceea ce s'a spus.

De aceea v'ași ruga să se tranșeze acum chestiunea fără a mai merge la comisiune.

P. S. Episcop al Râmnicului: Eu stăruiesc să rămânem în Regulament. P. S. Episcop al Dunării-de jos dice, că s'ar putea tranșa chestiunea chiar acuma, fără a mai merge cererile la comisiunea de petițiuni.

Nu este așa. Eu cer, ca să meargă la comisiunea de petițiuni; căci comisiunea poate aduce mai multă lumină asupra cuprinderii din petițiune, când cer ca petițiunea să se trimită la comisiunea de petițiuni să nu se creadă, că eu sunt în contra celor conținute de petițiune.

Să lăsăm dar, să meargă petițiunea pe calea ei legală, după cum cere Regulamentul și în urmă vom vedea ce este de făcut.

P. S. Valerian Râmnicénu. Eu nu sunt contra opiniunii de a se trimite la comisiunea de petițiuni, pentru că comisiunea lucrând, are să dea o lumină orecare.

Dar pentru că comisiunea de petițiuni este foarte ocupată, aci ași ruga pe S tul Sinod ca această chestiune s'o recomande comisiunii care este însărcinată cu cercetarea socotelilor jurnalului și tipografiei, fiind-că membrii aceleia comisiunii, cu ocaziunea cercetării tipografiei, au oca-

siune să vadă dacă în adevăr mai este material de ajuns, ca să pótă da gratis, pe când noi, ori cât am voi, nu putem să ne întrerupem de la ocupațiunea noastră și să ne ocupăm de această cestiune, adică nu putem merge la tipografie și să vedem dacă mai sunt, sau nu cărți.

Eă, rog dar pe S-tul Sinod, ca această petițiune s'o trimită la comisiunea pentru cercetarea socotelor tipografiei.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Cum vėd, aci sunt trei opinii, una a P. S. Episcop al Hușilor, ca cestiunea să se tranșeze acum; alta a P. S. Episcop al Râmnicului ca să se trimită la comisiunea de petițiuni și o a treia a P. S. Valerian Râmnicėnu, care cere ca să se trimită la comisiunea pentru cercetarea socotelor tipografiei.

P. S. Episcopul Râmnicului: Mė asociez și eă la opiniunea P. S. Valerian Râmnicėanu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Atunci pun la vot opiniunea P. S. Valerian Râmnicėanu, ca această petițiune să se trimită la comisiunea pentru cercetarea socotelor tipografiei. Cine este pentru să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Se comunică de la biurou 10 adrese în alăturare cu 10 dosare ale Mitropoliei Ungro-Vlahiei, relative la călugăriri, și se trimit la comisiunea de petițiuni.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Comunicările s'aă terminat. Acum intrăm la ordinea ăilei:

La ordinea ăilei avem mai multe raporte ale comisiunei de petițiuni. — P. S. Raportor este rugat a le da citire.

—P. S. Valerian Râmnicėanu raportor citește raportul comisiunei de petițiuni relativ la cererile făcute în parte de D-niă Dr. N. Nitzulescu, Dragomir Dumitrescu și Badea Cireșeanu de a fi numiți membri în comitetul redactor al jurnalului „Biserica Ortodoxă Română“ în locul devenit vacant și care raport este în copriunderea următore:

Inalt Prea Sântite Stėpâne.

Comisiunea de petițiuni a S tului Sinod a luat în observare trei suplici a trei solicitatori locului vacant ce a rămas în comitetul redactor al jurnalului „Biserica Ortodoxă Română“, după trecerea P. S. Innocentie la scaunul de Episcop al Romanului, și a vėăut că persoanele ce

aă arătat dorința a ocupa acest post, sunt trei doctori în teologie, profesori, ai facultății noastre de Teologie, anume: D-nii Dragomir Dumitrescu, Badea Cireșanu și Decanul Facultății, N. Nitzulescu, ale căror cerer s'a recomandat de S-tul Sinod acestei comisiuni.

În privința capacității persoanelor citate, comisiunea n'are nimic de obiectat, toți sunt buni și aă drepturi egale în privința titlurilor.

Articolul 7 din Regulamentul jurnalului bisericesc prescrie că membrii comitetului redactor se numesc de S-tul Sinod; fără a se limita caracterul acestor persoane; dar se înțelege că în genere din totă sfera activității noastre științifice teologice, adică: ca S-tul Sinod are putere a alege și a numi și afară din cercul solicitorilor, și dacă s'ar găsi persoane speciale în alt râm, care să aibă mai mult timp de la alte funcțiuni, spre a se deda cu mai mult interes și devotament în lucrarea acestui jurnal, această ar aduce mai mult profit bisericei și ar răspunde și la dorința intimă a comisiunii. — Toți comisiunea fiind datăre a se pronunța, care din aceste trei persoane ce petiționează întrunește mai multe condițiuni esențiale vocațiunii de redactor la jurnalul bisericesc, înainte de a se pronunța se găsește datăre a mărturisi, că se vede pusă într'o pozițiune dificilă, din care ar putea a se sustrage numai prin un concurs care singur ar putea fi expresia adevărului și a dreptății. Concursul intră și pătrunde în totul, puind în relief toate calitățile interioare și exterioare ale capacității candidatului, pe când comisiunea nu poate examina de cât numai partea exterioară, și în această privință vine a-și îndeplini însărcinarea în modul următor.

Dintre acești trei candidați D. Badea Cireșeanu este cel mai nou Dr. în Teologie, nedistingându-se până în prezent cu scrieri teologice date publicității, nici ca publicist pe terenul bisericesc, și de aceea comisiunea crede ca D-sa poate fără jenă a lăsa terenul luptei celor-l-alți două concurenți.

Făcând examenul tot exterior al celor două concurenți comisiunea începe cu D. Nitzulescu, onorabil Decanul al facultății noastre de Teologie. Domnia sa este un bărbat foarte capabil, energic și de o activitate prodigiösă, căci ocupă trei catedre salariate la trei institute publice religi-

ose, afară de aceea de Decanat. În lungul timp de 24 ani de profesorat s'a destins cu câte-va opere științifice date la lumină, pe arenă întinsă a publicității însă nu s'a prea ilustrat și comisiunea crede că din lipsa de timp, fiind foarte ocupat cu numeroșele sale servicii publice. O calitate însă mai lipsește D-lui Decan, că nu este așa de forte în limba Elenă ca rivalul său, și se știe ca la jurnalul nostru bisericesc se face și cercetarea cărților bisericești, cari trebuie comparate cu originalele din limba grăcă.

Spre a pune capăt cugetărei sale, comisiunea crede că D. Dragomir Dumitrescu, ca elenist bun, fiind-că a studiat teologia în limba elenă, autor al câtor-va opere religioșe, și publicist distins și apreciat încă la revista teologică din Iași, oșebit că și-a întins cercul cunoștințelor sale teologice prin un curs recent de câți-va ani, pe la Universității din Europa, ar fi mai competent și mai capabil a colabora la ameliorarea jurnalului S-lui Sinod, fiind-că cel puțin în present este mai liber, căci are o singură catedră la facultatea de Teologie; și mai este în favoarea sa și alegerea provisorie, ce a făcut în persóna sa I. P. S. Mitropolit Primat dimisionat, carele cū acest titlu l-a și numit în comitetul redactor înci de la 1 Ianuarie anul es-pirat.

Pentru aceste considerațiuni comisiunea, în majoritate fixându-și alegerea în persóna D-lui Dr. Dragomir Dumitrescu, vine cu respect a supune opiniunea sa la cunoștința S-tului Sinod, spre a decide cele ce va crede de cu-viință.

(ss) *Arhiereul Väterian, Dosothei Botoșenenu.*

Opiniunea separată.

Având în vedere cererea D-lor D-rî N. Nitzulescu, Dragomir Dumitrescu și Badea Cireșeanu pentru postul de colaborator la revista ecleciastică „Biserica ortodoxă Română“ și considerând că D. Nitzulescu este mult ocupat cu trei catedre, unde predă cursurile și prin urmare ar fi impeditat la împlinirea datoriilor relative la postul de colaborator.

Având în vedere, că, D. Dragomir Dumitrescu este ocupat cu predarea cursurilor la Universitate, precum și cu afacerile S-tei Mitropolii din Iași, prin care ocupațiuni

ar fi împedicat în colaborarea la revista indicată și la cercetarea cărților bisericești.

Având în vedere că D. Cireșenu este ocupat numai cu predarea cursului la Universitate, fără a mai avea și alte ocupațiuni, de unde rezultă că dispune de timp pentru a și îndeplini obligațiunile pentru acest post de colaborator.

Opinieș, că dintre acești trei Domni Doctori aspiranți pentru postul de colaborator la „Biserica Ortodoxă Română“, D. Cireșenu este în drept de a ocupa acest post.

(ss) *Arhiereu Ieronim.*

P. S. Episcop al Râmnicului; I. P. S. Stêpâne! Mai întâi, cred de trebuință să declar, că toți petiționarii aceștia îmi sunt foarte apropiați de inima mea. Așa buneoră D. Nitzulescu mi a fost coleg mai mulți ani la Siminar și la Facultatea de Teologie și prin urmare, cum am șis, este un bărbat foarte apropiat de sufletul meu. D. Dragomir și D. Cireșeanu mi-au fost școlari; prin urmare și aceștia pe o altă cale asemenea foarte apropiați sufletului meu. De aceea, când este vorba despre mine personal, eu aș împărți postul vacant de membru la Redacția revistei „Biserica Ortodoxă Română“ în trei părți egale, și o parte din redacțiune aș duce-o unuia, cea-l-altă parte altuia, și cea de a treia unuia din cei trei petiționari.

Fiind că însă postul nu se pôte împărți, eu trebuie prin urmare să mă hotărâsc pentru unul din cei trei postulânți.

Arătând considerațiunile personale, ce am pentru fiecare din petiționari, să întru acum în discuțiunea raportului, ce ne a prezentat comisiunea de petițiuni.

Prin raportul comisiunei asupra acestor petițiuni P. S. Raportor ne arată mai multe considerente, în virtutea căroră trage conclusiunea, cum că cel mai meritos pentru această funcțiune ar fi D. Dragomir Dumitrescu. Nu'i neg D-lui Dragomir Dumitrescu capacitatea, timpul și posibilitate de a lucra la Revista „Biserica Ortodoxă Română“. P. S. Ieronim Ploestenu a formulat o opinie în minoritate pentru D. Cireșenu, aducând în sprijinul opiniei sale timpul cel disponibil al D-lui Cireșeanu.

Intorcându-mă iarăși la raportul comisiunei, am auzit între alte considerente, și acesta, că D. Dragomir a fost numit deja de fostul Mitropolit Primat în mod provisoriu, și prin urmare, ar trebui să-l numim pe D-sa.

Nici unul, să mă credeți din considerentele, aduse atât de P. S. Raportor cât și de membrul, ce ș'a exprimat opiniunea în minoritate, pe mine nu m'a convins că trebuie să convenim asupra uneia sau celei-lalte persoane. Examinarea, ce raportul spune că a făcut-o asupra cestiunei este pentru mine nu destul de convingătoare și apoi și ne fundată; în cât să mă credeți că eu unul n'aș fi scris acest raport. Din contră eu, în locul raportorului, aș fi cercetat lucrările literare ale fie-cărui petiționar, le-aș fi comparat, și din această examinare aș fi tras o concluziune, pe care o supuneam aprecierii S-lui Sinod. De aceea cred, că pozițiunea S tului Sinod, aceea care este conformă și cu Art 7 din regulamentul pentru Revista bisericească stă întru acesta. Să trecem peste aceste petițiuni pur și simplu, și să trecem la ordinea zilei, rămânând S-lui Sinod libera sa acțiune; aceia a alegerei viitorului membru în comitetul redactor. Apoi conform acestui Art. 7, suntem datorii să facem alegere; căci acest articol glășuește în ast-fel: „Pentru redactarea și administrațiunea jurnalului bisericesc se va institui un comitet compus din trei membri redactori responsabili. Membrii acestui comitet se vor numi de S tul Sinod.

Prin urmare vedeți, nici numirea, făcută până acum în persoana D. Dragomir Dumitrescu, fie ea chiar și provisorie, și nici recomandările, ce ne fac membrii comisiunei de petițiuni nu sunt conforme cu Regulamentul. De aceea încă odată repet și rog pe S tul Sinod, să trecă la ordinea zilei, rămânându-i libera acțiune de a hotărî prin alegere pe membrul comitetului, în conformitate cu Art. 7 din regulamentul.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: P. P. S. S. Părinți, P. S. Episcop al Râmnicului se bazează pe Art. 7 din regulamentul, și negreșit că nu ne putem baza pe alt-ceva de cât pe art. din Regulament și dice că S-tul Sinod numește. Dar S-tul Sinod cum o să numescă alt-fel de cât prin filiera acesta? Fie-care doritor vine și-și arată dorința sa. S-tul Sinod are o comisiune aleasă într'adins pentru petițiunii, pentru cărți și pentru altele. Raportorul; unul din membrii comisiunei, prin raport vine și-și exprimă opiniunea ce a format-o în cestiunea acestei petițiuni și arată modul, calea și filiera, prin care S-tul Sinod poate să ajungă la o hotărâre ca să numească pe un membru

în comitetul redactor. Acum, propunerea P. S. Episcop al Râmnicului nu știu ce sens are.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Este în contra regulamentului la care face aluzie.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Eu v'am atras atențiunea asupra cuvântului că S-tul Sinod numește. Dar cum o să numescă de cât pe această cale?! Rămână acum ca frățiile vóstre să hotărâți.

P. S. Episcop al Râmnicului: Ași ruga pe P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, să-mi spună, în ce sens am vorbit eu contra Art. 7 din regulament.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: I. P. S. Președinte, cestiunea ridicată de P. S. Episcop al Râmnicului, după mine, este o cestiune de Regulament. Nu vorbesc asupra argumentelor raportului, fiind-că am prietenie pentru cutare saú cutare persoană.

Eu credeam că P. S. Episcop al Râmnicului Noului Severin, luând cuvântul în această cestiune, are să ne dea óre care lămuriri, să combată opiniunile raportului în esența lui, saú să le primescă. Acesta era cestiunea, dacă cum-va voia să ridice cestiunea, care a ridicat-o, putea să ia cuvântul în cestiune de Regulament saú în cestiune prealabilă, ca să știe și S-tul Sinod. P. S. Sa ne-a plimbat prin toate opiniunile raportului comisiunei, și ale majorității și ale minorității. Eu cred, că la urma urmei are să se pronunțe pentru o persoană; dar liber este să se pronunțe pentru cine va voi, saú pentru nici unul. Pe mine m'a mirat propunerea P. S. Sale ca S-tul Sinod să treacă la ordinea zilei petițiunile acelor trei petiționari și să se pronunțe el. Dacă ar fi fost un singur suplicant, petiționar, póte că ar fi avut puțină dreptate, dar când sunt trei nu cred că putem să facem alt-fel de cum am făcut. Adineauri P. S. Sa asupra unei cestiuni cunoscută de la început până la sfârșit, a cerut să se urmeze conform Regulamentului; însă în cestiunea, unde în adevăr comisiunea a căutat să ne aducă luminile sale cum le-a și adus,—căci a făcut o scurtă separațiune a persónelor,—voește să eșim din regulament. S-tul Sinod nu putea să înlătore petițiunile, care vin la biuroú, ci conform Regulamentului, trebuia să le primescă, să le înregistreze, să le trimită la comisiune, să facă în fine cum va crede de cuviință.

Prin urmare nu era în drept P. S. Episcop al Râmni-

cului să ne spună nouă ca să urmăim alt-fel de cât cum cere Regulamentul nostru. Formalitățile Regulamentului fiind îndeplinite, și trebuia să fie îndeplinite, S-tul Sinod are să se pronunțe, acum pur și simplu asupra concludsiunilor raportului. Tot S-tul Sinod are să se pronunțe, el va hotărî, el va numi și va face ce va crede de cuviință. Acestea aveam de observat, asupra propunerii P. S. Episcop al Rîmnicului.

P. S. *Episcop al Rîmnicului* : După esplicările, date de P. S. Episcop al Dunărei de jos asupra opiniunii mele, eă văd și mai mult, că am dreptate, și anume că P. S. Sa vede în întorsătura, ce s'a dat acestei cestiuni, o procedură minunată reglementară, așa cum ne convine nouă.

P. S. *Episcop al Dunărei de jos* : Cum ăice Regulamentul ?

P. S. *Episcop al Rîmnicului* : Eă am spus, că n'am opiniuni individuale, ci mă ăit numai în Regulament. Regulamentul ăice: Membrii sunt numiți de Sinod. Când însă S-tul Sinod are înaintea sa mai multe persoane, demne de a putea fi membri la jurnalul „Biserica Orthodoxă Română“; când S tul Sinod are trei petițiunii a trei persoane, cari cer același lucru, și cari întrunesc aceleași condițiuni; eă nu înțeleg, care alta ar fi procedura cea mai nemerită a S tului Sinod. Va fi aceea, care o dă comisiunea, sau procedura de a trece la alegeri? Eă așa știu să judec; conștiința mea așa îmi dictăzi. Când am înaintea mea mai multe cereri de aceeași natură, judec ca și raportorul, că procedura cea mai nemerită n'ar putea fi alta, de cât un fel de concurs. Dar pentru că aci concursul, propriu ăis, nu-și pôte avea locul, fiind că avem înaintea noastră o pleiadă întregă de bărbați, capabili de a lucra și cari întrunesc tôte condițiunile, de a face parte din comitetul redactor al jurnalului „Biserica Orthodoxă Română“, eă nu găsesc altă procedură mai nemerită pentru S-tul Sinod, de cât să trecă pur și simplu asupra petițiunilor și să procedă la alegere.

P. S. *Episcop al Dunărei de jos* : P. Sântite al Rîmnicului, propunerea ce faceți, trebuia s'o faceți acum trei ăile, când s'ău prezentat petițiunile și s'ău trimis la comisiunea de petițiunii; atunci trebuia ridicat acest incident, iar nu acum. Ce avem să facem acum? Să înlăturăm un raport al comisiunii și să ajungem la ce? Apoi, pentru Dum-

nedeu, trebuie să avem puțină deferență pentru comisiune. Pentru acesta eu rog să se voteze concluziunile raportului.

P. S. Iónichie Bacaónul: Eu cred că cestiuni de felul acestia au mai fost la S-tul Sinod; adică voesc să ȋic antecedente de felul acesta au mai fost. Eu, de și n'am fost în Sf. Sinod când s'au mai numit persoane în comitetul redactor al jurnalului, aș ruga cu toate acestea pe S-tul Sinod, ca să procedeze tot în modul cum s'a procedat, când s'au mai numit și alți membrii redactori.

P. S. Episcop al Hușilor: Eu cred că trebuie să urmăm ideea P. S. Iónichie Bacaónul. Dar mai întâiu să vedem care este interesul ce ne preocupă pe noi, pentru ce noi ne preocupăm de alegerea cutărei sau cutărei persoane? Mie mi se pare că avem un interes foarte mare; și nu numai interesul de a avea colaboratori la jurnal, dar acest comitet astă-ȋi mai are încă o datorie pusă de S-tul Sinod, și acesta este corectarea cărților bisericești.

P. S. Episcop al Romanului în calitate de redactor al cărților bisericești, a corectat până acum 5—6 cărți bisericești. Prin urmare persoană, pe care noi o vom alege, trebuie să fie în stare, trebuie să-ȋi stea prin putință de a se putea ocupa de așa trebă; căci este o mare greutate de a face o corectură, nu numai ca stil, dar chiar de a face o corectură ordinară. Și de aceea eu aș propune —nu neg meritul membrilor, cari au solicitat; din contra, către D. Nitzulescu am o mare iubire și o mare stimă; și mai ales pentru că D-lui când a fost cu mine în comisiunea pentru cercetarea cărților, a lucrat foarte mult, afară de D. Erbiceanu de la Iași. Așa dar n'aș putea să ȋic nimic de D. Nitzulescu, asemenea nici de D. Dragomir Dumitrescu, care este tot asemenea capabil. D. Ci-reșanu este mai tînăr, mai neexperimentat, dar cu toate acestea nu l'aș putea reprobă, când n'am avea altul mai propriu, care să se pótă ocupa mai mult de jurnal și mai cu deosebire de corectarea cărților.

Acum dacá voim să alegem un om care să se ocupe...

P. S. Episcop al Râmnicului: Va să ȋică sunteți pentru alegere.

P. S. Episcop al Hușilor: Da, sînt pentru alegere. Atunci eu îmi permit a eși din limitele raportului, și a propune o altă persoană, și cred că persoană care s'ar putea ocupa mai de aproape cu lucrarea—nu este vorba de capacitate, ca-

pacitatea o au toți — dar care să se potă ocupa mai mult ar fi Economul Alexandru Mironescu, profesor la Facultatea de Teologie.

Acésta este opinia mea, și rog să nu se supere nimeni. Cine se va uni cu dênsa, bine, cine nu, n'am nimic de ȃis.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Asupra acestei cestițiunii s'a vorbit destul de mult, prin urmare, vĂ rog, să închidem discuțiunea.

Pun la vot concludsiunile raportului comisiunei.

S'a respins.

Pun la vot opiniunea P. S. Episcop al Râmnicului de a se procede la alegere.

S'a primit.

—Se procede la alegerea prin vot secret a unui membru în comitetul redactor al jurnalului „Biserica Ortodoxă Română“.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Resultatul votului:

Votanți 15.

Majoritate absolută 8.

Au întrunit:

D. Dragomir Dumitrescu 7 voturi.

Economul Alexandru Mironescu 6 „

D. Badea Cireșeanu 1 „

Un vot alb.

Așa dar ne având nici unul majoritate cerută de Regulament se va proceda a II-a oră la alegere.

Se procede pentru a II a oră la alegere.

Resultatul votului este:

Votanți 15.

Majoritatea absolută 8.

Au întrunit: D-l Dragomir Demetrescu 8, Ec. Mironescu 6, D. B. Cireșeanu 1.

Prin urmare D. Dragomir Dumitrescu a întrunit majoritatea cerută de regulament, va fi numit membru redactor în comitetul jurnalului „Biserica Ortodoxă Română“.

P. S. Episcop al Râmnicului: I. P. S Președinte! Același regulament, în virtutea căruia am ales pe al treilea membru în comitetul redactor al jurnalului „Biserica Ortodoxă Română“, prevede ca acest comitet să aibă un președinte. P. S. Episcop al Romanului, care a fost mai înainte membru al comitetului redactor, a fost și președintele ace-

lui comitet. Acum ne rămâne dar să alegem și un președinte în acest comitet; căci cu D. Dragomir Dumitrescu, pe care l'am ales membru s'a complectat numărul de trei membri în comitet, după cum cere regulamentul. Prin urmare, conform art. 17 din regulamentul pentru jurnalul bisericesc, care țice: Unul din membri va fi denumit președinte de către S-tul Sinod, eu aș propune dar ca să trecem imediat la alegerea acestui președinte. Comitetul se compune din: P. S. Gerasim Piteșteanu, D. C. Erbiceanu și D. Dragomir Dumitrescu. S-tul Sinod este liber să aleagă ca președinte pe ori-cine va voi din aceste trei persoane.

P. S. Episcop al Argeșului: Dacă s'ar fi ales tot comitetul, putea S tul Sinod să procedă și la alegerea președintelui. Dar fiind-că comitetul există și noi n'am ales de cât un singur membru, cu care am complectat numărul de trei membri în comitetul redactor, de drept este ca președinte al acestui comitet și ca cel mai vechiu P. S. Gerasim Piteșteanu; și deci nici nu mai este trebuință să mai procedăm la o nouă alegere. După cât sunt informat, comitetul și-a și ales pe președinte.

P. S. Episcop al Hușilor: Eu suut de parere, ca în virtutea Art. 17, pe care l'a invocat P. S. Episcop al Râmnicului, să proclamăm de președinte al comitetului pe P. S. Gerasim Piteșteanu.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: La acestea aveam și eu de țis ceva. Văđend că în acest comitet, așa cum este el' compus din toate punctele de vedere, P. S. Gerasim Piteștenu are tot dreptul de a fi proclamat de președinte al acestui comitet. Cine este pentru să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit cu unanimitatea voturilor.

—P. S. Valerian Râmnicianu, raportor, citește raportul comisiunei în privința călugăririi efectuată în cas de bôlă asupra fraților Andrei Levenco de 75 ani și Onisim Potapof de 72 ani, ambiu din Schitul Saun, Eparhia Dunărei de jos. Cel d'intâiu prin călugărire a luat numele de Arsenie, iar cel de al douilea de Onufrie.

Comisiunea văđend că faptul citat s'a petrecut în condițiunile prescrise de regulament, opinéză a se recunoște călugărirea numiților frați.

S-tul Sinod aprobă conclusiunile raportului.

Idem, raportul comisiunei de petițiuni relativ la plân-

gerea preotului Ioan Panaitescu, din Rîmnicul-Vîlcei, prin care arată că este nemulțumit de hotărârea dată în contra sa de către consistoriul eparhial respectiv.

Comisiunea, vedînd, că P. S. Director al S-tului Sinod n'a îndeplinit formalitățile prescrise de Art. 47 și 48 pentru procedura în materie de judecată bisericească, n'a putut intra în fondul cesțiunei și cere să se înapoeze spre complectare.

P. S. *Arh. Valerian Rîmniceanu* : Art. 47 și 48 din Regulament spun, că dacă cesțiunea venită la Sinod este apel, Directorul cancelariei este dator să dea relațiunii, dacă reclamantul are dreptate să facă apel sau nu.

P. S. *Episcop al Dunăreț de jos* : Eū, pe cāt sînt informat, știu că din partea acestui preot aū venit mai multe petițiuni și deci trebuie să fie mai multe raporte asupra aceleiași cesțiuni. Eū ași crede, că ar fi bine, ca să se ia tōte petițiunile și să se facă un raport general asupra tuturor, căci alt-fel, comisiunea se pōte întâmpla să se pronunțe într'un fel printr'un raport, și alt-fel prin altul, asupra aceluiași lucru.

P. S. *Episcop al Hușilor* : Dupē regulament n'aū dreptul să facă apel la S-tul Sinod, de cāt numai aceia cari sînt caterisiți. Indată ce un preot nu este caterisit, ci i s'a aplicat o pedeapsă disciplinară, de către Chiriaria respectivă, n'are dreptul să facă apel.

Prin urmare, dacă din petițiunea acestui preot, nu se constată că el este caterisit, eū ași crede că o putem pune la dosar pur și simplu, fără nici o hotărîre.

I. P. S. *Mitropolit al Moldovei* : Din raport am aūdit că i s'a aplicat o pedeapsă care nu este prevădută în regulament. Cam ce pedeapsă i s'a aplicat ?

P. S. *Valerian Rîmniceanu* : Nu este caterisit, dar numai are voe să servescă în Eparhia aceea.

P. S. *Episcop al Rîmnicului* : Cesțiunea adusă în S-tul Sinod de preotul I. Panaitescu prin petițiunea sa, este o cesțiune de curată disciplină. N'am să fac istoricul purtărilor acestui preot; căci nu'mi propun, ca să arăt culpabilitatea saū neculpabilitatea lui față cu Chiriaria. Voiū spune numai atāt, că pedepsa, ce i s'a aplicat de către consistoriū și

pe care am confirmat-o și eu, este o pedepsă dictată de însăși împrejurările în care s'a aflat el și cu parohul de la Biserica.

El, nu o-dată, ci de mai multe ori s'aui bătut, și aui mers cu amenințările până acolo, în cât aui declarat că aui să se ucidă unul pre altul. Eui întreb pe S-tul Sinod, nu ca să judece, dar ca să-și dea opinia, ce eram să fac de cât să despart pe acești ómeni; și ca să-i despart am aprobat hotărârea consistoriului. Și fiind-că amênduoi erau veniți la oraș de la sate, i-am trimis la urma lor. Parohul și colegul lui s'aui dus; acesta însă, care a reclamat la S-tul Sinod, nu voește să se supună hotărârei consistoriului. El, e prea adevêrat, este venit în Râmnic din Eparhia Argeșului, pe când se afla director al Episcopiei cumnatul său. Și dacă este să luăm cunoștință mai de aproape de antecedentele acestui preot, ași ruga pe P. S. Episcop al Argeșului, ca să trimită și P. S. Sa dosarul relativ la strămutarea preotului Panaitescu în Eparhia Râmnicului.

În scurt consistoriul Eparhiei Râmnicului, avênd în vedere dese certuri și judecări ale Preotului Panaitescu cu colegul său, a opinat, ca amênduoi preoții vrăjmași să fie trimiși la urma lor, adecă la țară, de unde venise, și eui am confirmat acêstă sentință. Iaca în scurt cum staui lucrurile cu acest preot; dară eui nu merg până acolo, ca să-l trimit în altă Eparhie. În oraș nu mai póte sta, la țară însă, i-am spus-o prin cumnatul său, care a venit la mine, să póte duce, căutând ași găsi un loc.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Eui pentru a doua óră cer cuvêntul ca să se adune tóte petițiunile și comisiunea să vie cu un raport general asupra lor, iar nu asupra aceleiași cestiuni, să vie cu cincî rapórt.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Dunărei de jos, ca să se amâne cestiunea până când comisiunea va veni cu un raport general asupra tuturor petițiunilor date de preotul Panaitescu.

S'a primit.

—P. S. Valerian, raportor, citește raportul comisiunei de petițiuni în privința apelului făcut de preotul Ioan Socóenu din comuna Ardeoaniî din județul Bacău.

Asupra acestei cestiuni avênd în vedere Art. 44 din regulamentul pentru procedura în materie de judecată bisericéscă, care arată că apelul se face numai în casuri de

caterisire și degradarea din trépta preoțescă, n'a putut intra în fondul cestiunei pentru cuvântul, că P. S. Director al S-tului Sinod n'a îndeplinit prescripțiunile Art. 48 din acelaș regulament care ȃice că: în intervalul sesiunilor S-tului Sinod, Directorul studiază tóte cestiunile apelate, cerénd prin președinte actele relative la cazuri, observă validitatea saú nevaliditatea lor, și dacá are drept de apel saú nu; și deci opinează a se înapoia petițiunea spre a se urma conform regulamentului, lăsându-se casul la aprecierea Episcopului Eparhiot.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădenu: I. P. S. Președinte! P. S. Raportor ne spune, că n'a putut intra în cercetarea fondului cestiunei, fiind-că nu s'a îndeplinit prescripțiunile Art. 48 din regulamentul S-lui Sinod. Dar tot P. S. declară, că asemenea procedură se urméză numai în casul de caterisire și nici decum la oprire provisorie, după cum se presintă cestiunea preotului Ioan Soroceanu. Așa fiind lucrul P. S. Raportor n'are dreptate, căci numai în cas de caterisire un preot póte face apel contra sentinței consistoriului ca S-tul Sinod să vadă dacá a fost saú nu bine judecat. Acest preot este oprit de serviciile preoțesti pe timp limitat de 6 luni de ȃile și nefiind caterisit rog pe S tul Sinod, să nu admită conclusiunile raportului, căci nu sunt basate pe dreptate.

P. S. Valerian Rîmniceanu: Din relațiunea care o face preotul suplicant se vede că el apeléză contra sentinței consistoriului. Dacá este apel să vină în regulă, iar dacá nu este apel, nu este de competența S-tului Sinod, ci de a administrațiunii eparhiale. În sensul acesta am făcut raportul.

P. S. Ionichie Bacăoanu: Relativ la acest preot pot și eú să vă spun că este un turburător. El a venit să facă apel la Sinod și nici nu este caterisit. Dacá a fost oprit de serviciu pentru 6 luni de ȃile, Episcopul respectiv l'a grațiat și acum mă mir că mai face apel la Sinod.

P. S. Episcop al Romanului: Acest preot este grațiat.

P. S. Episcop al Râmnicului: Eú observ, că comisiunea de petițiuni prin raportul său a fost fórte nedréptă cu Directorul cancelariei S lui Sinod; fiind că spune că Directorul n'a făcut raport, și să arate, dacá petițiunea este un apel saú o petițiune de o altă natură.

Din tóte cele cuprinse prin raport, se face o confusiu-

ne asupra termenului de apel ; și deci trebuie să ne înțelegem odată asupra acestui termen ; căci dacă nu vom fi ca bine înțelesul acestui cuvânt, tot-dé-una are să se facă confusiune.

Eu, provocat de P. S. Raportor, am vorbit în particular asupra acestui feliu de petițiunii, și mi-am arătat părerea, că cestiunea este de disciplină bisericească, carea după Regulamentele S-lui Sinod și legea sinodală, este lăsată la conștiința chiriarhului ; P. S. Raportor însă este de altă opinie. De aceia acum voesc să vorbesc asupra naturei sentințelor consistoriale și apelurile ce se fac la S-tul Sinod.

Sentințele consistoriilor noastre, primate fiind din punctul de privire al dreptului comun, sînt semine cu sentințele tribunalelor, și ele trebuiesc să fie și confirmate de Episcop, ca să devină ecsecutori ; adică, cum am țice cu dreptul comun, avem o judecată în consistoriū și alta în apel la Episcop. Când însă sentința consistoriului cuprinde o caterisire, și Episcopul confirmă acea sentință, ea trece în recurs la S-tul Sinod, care judecă procedura, adică caută aplicarea Regulamentului respectiv. S tul Sinod însă, prin regulamentele sale a aplicat numirea de apel la sentințele recuse în Sinod. De aici acea confusiune din partea P. S. Raportor, care cere, ca toate petițiunile să fi însoțite de un raport din partea biroului. Biroul prin Directorul cancelariei S lui Sinod este ținut să facă raport numai asupra petițiunilor, care apelază sentințele de caterisire. De îndată ce Raportorul a vădut, că petițiunea are altă cuprindere, era dator să nu mai formuleze ast-feliu de învinuirii Biroului ; dar de...

I. P. S. *Mitropolit al Moldovei* : După cum văd cestiunea este simplificată, ast-fel că această petițiune pôte să fie întorsă la administrațiunea Eparhiei de Roman, că cestiune disciplinară. Pun dar la vot conclusiunile raportului comisiunei.

S'a primit.

— P. S. Valerian Rîmnicénu Raportor, citește raportul comisiunii pentru tunderea în monahism a surorilor Păuna Marinescu de 49 ani, Ioana H. Nichita de 43 ani, Tudora Roseti de 40 ani, Elena Boiescu de 45 ani, Anica Otescu de 47 ani, Ruxandra Suditu de 61 ani, Maria N. Popotu de 44 ani și Anica Potolea de 43 ani, toate din monastirea Adam — Eparhia Hușilor.

Comisiunea, gășind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se admite călugărirea.

Se pune la vot concludsiunile raportului și se aprobă.

I. P. S. *Mitropolit al Moldovei* : Orele fiind înaintate ridic ședința.

Ședința viitoare pe când voiți să fie ?

Voc : Pe Mercuri 19 Mai.

I. P. P. *Mitropolit al Moldovei* : Atunci dar ședința viitoare va fi Mercuri 19 Mai.

Ședința se ridică și cea viitoare se anunță pentru Mercuri 19 Mai.

† Președinte : *Iosif Mitropolit Moldovei*.

† Secretar : *Dionisie Craiovénu*.

Ședința din 19 Mai 1893.

Ședința se deschide la ora 9 $\frac{1}{2}$ a. m. sub președința P. S. Episcop al Buzelui, ca cel mai vechi în hirotonie, fiind lipsă I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

Se face apelul nominal și răspund prezenței 14 P. P. S. S. membrii, fiind lipsă I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

Se citește sumarul ședinței precedente.

P. S. *Episcop al Râmnicului* : Rog pe P. S. Secretar, ca în sumar, unde se dice, că propunerea pentru alegerea unui membru în comitetul redactor al Revistei s'a făcut de P. S. Episcop al Râmnicului și al Hușului, să se rectifice în sensul, că acea propunere s'a formulat numai de P. S. Episcop al Hușilor.

P. S. *Episcop al Buzelui* Președinte : Se va face rectificarea cerută.

Pun la vot sumarul ședinței precedente.

S'a primit.

Se comunică de la biuroū mai multe adrese ale S-tei Mitropolii a Ungro-Vlahiei relative la călugăriri și se trimite la comisiunea de petițiuni.

Idem, mai multe adrese de la diferite Episcopii relative la călugăriri și se trimite la comisiunea de petițiuni.

Idem, petițiunea locuitorilor din comuna Marcea, județul Vâlcea, prin care cer grațierea preotului lor Vasile Petrescu oprit din serviciu, care se trimite la comisiunea de petițiuni.

Idem, raportul „Tipografiei Cărților Bisericești“, prin

care cere ca cu ocazia tipăririi Mineelor să se tipărească și Tipicul, și se trimite la comisiunea respectivă.

Idem, petițiunea preutului G. Floru, prin care cere a i se înapoia manuscrisul „Istoria Sacră a Vechiului Testament“ spre a-l complecta.

S. Sinod aprobă a i se înapoia manuscriptul.

Idem, următoarea propunere, care conform Regulamentului se citește de P. S. Ioanichie Bacaonul.

PROPUNERE

„În vedere că noua lege privitoare la clerul mirén și seminariii, începe a se aplica imediat, mai ales în ce privește condițiunile pentru hirotonie ; în vedere că după această lege, cursul învățăturilor seminariale se urcă la 8 clase, și pozițiunea viitorilor absolvenți în ce privesce etatea, până acum a fost cam îngreuitoare ; și considerând că etatea canonică pentru candidații de hirotonie în preot era de 30 ani, iar pentru Diaconii de 25 ani, și aceste vârste cu timpul s'au tot redus, în cât la noi s'a pogorât vârsta până la 21 de ani ; considerând încă, că nici în trecutul nostru istoric-bisericesc, nu s'a ținut sémă cu strictete de etatea canonică, căci am avut Diaconii cu etatea de 16—18 ani, Preoții numai de la 18—20 ani, am avut încă și Arhieri, ba chiar și Episcopi și Mitropoliți în etate de 22—25 ani.

Basați pe aceste temeuri, sub-semnații, propunem : Să se modifice Art. 4 din Regulamentul „pentru buna conduită a clerului în genere“ ; în schimbul, ca hirotoniile seminariștilor, pe un oare-care timp, să se considere ca legiuite, începând cu etatea de 21 ani“.

(ss) Inocentie Episcop Romanului.

Arhiereul Ieremia Gălățeanu.

„ Iónichie Bacaonu.

„ Dionisie Craioveanu.

„ Ieronim Ploeșteanu.

P. S. Episcop al Râmnicului : Conform Regulamentului, această propunere, trebuie să se citască în trei ședințe consecutive.

— S. Sinod aprobă.

— P. S. Episcop al Hușilor raportor, citește raportul comisiunei pentru cercetarea casei „Tipografiei Cărților Bisericești“ în cuprinderea următoare :

Prea Sântiți Părinți!

Comisiunea ad-hoc compusă din P. S. Episcop al Rîmnicului Noul Severin, P. S. Episcop al Argeșului și subsemnatul Raportor, instituită de Sântul Sinod în ședința de la 17 ale curenteî, pentru luarea socotelilor „Tipografiei Cărților Bisericești“ întrunindu-se și constituindu-se sub președinția P. S. Episcop de Argeș, a luat în cercetare situațiunea financiară de venituri și cheltueli distribuită pe luni și categorii de pe anul bugetar 1892-93, cum și 15 tablouri, cari cuprind încasarile și rămășițele de încasat de pe 21 feluri de cărți puse în vîndare; pe cari acte Domnul Director al Tipografiei le-a înaintat S-tului Sinod pe lângă raportul No. 30 din 1 Mai.

Comisiunea observând aceste acte a constatat:

1) Că veniturile Tipografiei pe anul 1892-93 sunt de lei 45,314 bani 73, la cari adăogându-se și suma de lei 6778 bani 35, numerariu aflat în casă la 1 Aprilie 1892, dă totalul general la venituri de lei 52,093, bani 8, și

2) Că cheltuelile în cursul acestui an sunt de lei 49,398 bani 74, mai rămânînd în casă la finele lunii Martie a. c. suma de lei 2694, bani 34, cari adăogîndu-se la suma cheltuită, dă acelaș total general ca și la venituri, adică de lei 52,093, bani 8.

Veniturile realizate în decursul anului 1892—93 provin:

	<u>Lei</u>	<u>b.</u>
1) Din numerariul aflat în casă la 1 Aprilie 1892	6778	35
2) Din imprimatul revistei „Biserica Ortodoxă“	5000	—
3) Din diferite imprimate	5210	75
4) De pe cartea Evhologiü (prin Protoierei)	724	65
5) Liturgierul	599	75
6) Apostolul	750	25
7) Evangelia	1681	75
8) Raportul Comisiunei S-tului Sinod	116	75
9) Psaltirea (prin Protoierei)	433	98
10) Penticostariul	799	40
11) Octoihul mare	1954	20
12) Triodiul	1632	50
13) Prohodul	40	80
14) Aghiazmatarul	269	60
15) Orologiul (format mare)	159	—
16) Evangelia în 12 limbî	14	40
17) Predicî	194	40
18) Viața repausașilor noștri	42	35

19) Regulamentul	16	—
20) Din vânzarea a 209 corpuri de cărți și 26 Prohóde la Onor. Minister de culte și din alte venituri extraordinare	18,526	95
21) Din desfaceri directe a mai multor cărți, ce se află în depositul Tipografiei precum: Regulamentele, Predici, Biblii, Orologii, A- ghiazmatare și alte cărți bisericești . . .	7147	25
Total	52,093	08

Cheltuelile făcute sunt:

1) Pentru plata personalului administrativ . . .	5040	—
2) „ „ „ de culegătorie . . .	9308	14
3) „ „ „ atelierului de mașini . . .	2473	49
4) „ „ „ materialului tipografic ca: literă, cernelă, hârtie, clei, etc.	24,220	19
5) Cheltueli de legătorie	4934	20
6) Cheltueli pentru material combustibil . . .	1600	48
7) „ de cancelarie și corespondență . . .	190	34
8) „ mărunte și extraordinare	1631	90
Total	49398	74

la care adăogându-se și suma aflată în casă

la 1 Aprilie 1893, de	2694	34
dă totalul general de	52093	08

După acestea Comisiunea observând cele 15 tablouri de sumele datorite și achitări de către Protoerei în decursul anului 1892—93 pentru 21 categorii de cărți distribuite pentru vânzare și anume: 1) Biblia, 2) Predici, 3) Studii, 4) Noul Testament, 5) Aghiazmatarul, 6) Orologiul mare, 7) Liturgia, 8) Apostolul, 9) Evhologiul, 10) Evangelia, 11) Regulamentul, 12) Psaltirea, 13) Penticostariul, 14) Raportul cu distribuirea parohiilor, 15) Octoihul, 16) Triodiul, 17) Prohodul, 18) Viața repausaților noștri, 19) Evangelia în 12 limbi, 20) Orologiul mic (ediția II) și 21) Arhieraticonul, a constatat că: suma datorită pentru cărțile distribuite spre vânzare este de lei 37,537 bani 30, din care s'a încasat în bani 9429 lei, 78 bani; iar în remise și cheltueli lei 2024, bani 40, cari sume încasate, adunate la un loc, dau suma de lei 11,454, bani 18, mai rămâuend de încasat de la toți protoierii suma de lei 26,083 bani 15.

Tóte sumele de la venituri și de la cheltueli prăvedute

în situaţiunea financiară de pe anul 1892—93, cum şi acele cuprinse în cele 15 tablouri de datorii şi încasări în bani, remise şi alte cheltueli, confruntându-le cu registrele respective, casa şi piesele justificative de cheltueli aflate într'un anume dosar s'au găsit în totă regula, şi că ast-fel Comisiunea vine cu tot respectul a ruga pe S-tul Sinod să aprobe socotelile Tipografiei „Cărţilor Bisericeşti“ pe anul budgetar 1892—93, adică de la 1 Aprilie 1892 până la finele lunei Martie 1893.

Pe lângă acestea, Comisiunea a primit două petiţiuni a două impiegaţi ai Tipografiei, şi anume: una de la D-l I. Bădulescu, comptabilul direcţiunei tipografice, iar alta de la D-l Zamfir Ionescu, dirigintele lucrărilor tipografice, prin cari solicită creşterea salariilor ce au. Primul susţine cererea sa, pe considerentul, că lucrările de comptabilitate s'au înmulţit, aceea ce'l reclamă a se ocupa continuu în cancelarie; iar al doilea pe resonul că pe lângă propria lui atribuţiune de diriginte al lucrărilor din tipografie, mai ocupă de acum 4 ani şi serviciul de maşinist, care atunci se plătia cu 140 lei pe lună.

Comisiunea luând act de aceste cereri pe cari le-a găsit drepte, este de părere ca S-tul Sinod, să acorde petiţionarilor câte o adăogire de salariu cu începere de la 1 Aprilie expirat şi anume: D-lui Comptabil, care e absolut al Facultăţii de teologie, câte 20 lei pe lună, iar D-lui Diriginte, Zamfir Ionescu, de asemenea 20 lei pe lună.

Acesta fiind rezultatul lucrării Comisiunei, cu profund respect se supune aprecierii şi aprobării S-tului Sinod.

Ş.S. Preşedinte: Ghenadie Argeş.

S.S. Membri { *Ghenadie al Râmnicului.*
 { *Raportor Silvestru Huşilor.*

Se pune la vot conclusiunile raportului şi se primesc.
 — Idem, raportul comisiunei pentru cercetarea socotelilor jurnalului „Biserica Ortodoxă Româna“ :

Prea Sânti Părinţi!

Comisiunea ad-hoc pentru cercetarea compturilor Tipografiei «Cărţilor Bisericeşti» şi a Revistei «Biserica Or-

todoxă Română», compusă din P. S. Episcop al Rîmnicului Noul Severin, P. S. Episcop al Argeşului şi subsemnatul raportor, întrunindu-ne şi constituindu-ne sub preşedenţia P. S. Episcop de Argeş în ziua de 12 ale curentei, am luat în cercetare, compturile revistei «Biserica Ortodoxă Română», compuse din: Situaţiunea casei jurnalului pe anul al XVI-lea, anul bugetar 1892-93, precum şi 12 tablouri dintre care 10 conţinând datoriile şi achitările Protoiereilor pe anii al VII—XVI inclusiv, al 11-lea remisele scădute pe anii al VII—XV inclusiv; iar al XII-lea abonamentele pe anul al XVII (1893—94).

Observând toate aceste acte, comisiunea a constatat:

1) Că veniturile reale în bani pe anul bugetar 1892-93 (XVI) sunt de: lei 26,647, bani 25, la cari adăogându se şi numerariul aflat în casă la 1 Aprilie 1892 în suma de lei 1663, bani 11, dă totalul general la venituri de 28,310 lei şi 36 bani.

Veniturile casei jurnalului pe acest an sunt formate din încasările a parte din rămăşiţele de pe anii VII—XV inclusiv (1883—1891—92 Aprilie 1), din abonamentele anului XVI (1892-93), din abonamente directe şi din venituri extraordinare, şi anume:

	<u>Lei</u>	<u>b.</u>
1) Din rămăşiţele încasate pe anul al VIII . . .	4	80
2) „ „ „ „ „ IX 1885 şi trimestrul Ianuarie 1886	349	90
3) Din rămăşiţele încasate pe anul al X, 1886-87	792	—
4) „ „ „ „ „ XI 1887-88	1537	15
5) „ „ „ „ „ XII 1888-89	2363	80
6) „ „ „ „ „ XIII 1889-90	1667	60
7) „ „ „ „ „ XIV 1890-91	3980	75
8) „ „ „ „ „ XV 1891-92	11108	75
9) Abonamentele anului al . . . XVI 1892-93	4753	20
10) Abonamentele directe	81	30
11) Venituri extraordinare	8	—
12) Numerarul aflat în casă la 1 Aprilie 1892 . . .	1663	11
Total general . . .	<u>28,310</u>	<u>36</u>

Pe lângă această sumă incasabilă în bani, redacţiunea a trecut ca încasate şi sumele următoare :

	<u>Lei.</u>	<u>b.</u>
1) Remisa la totalul general de mai sus în sumă de:	6650	15

- 2) In recipise înapoiete și cheltueli de ale Protoiereilor 2605 10
 1) In remisele Protoiereilor, pe anii VII—XV inclusiv, cari rămăsesse nescăđute după sistemul comp-tabilităței de înainte 12762 57

Total. 22,017 82

Așa că, trebuie să fie considerată ca încasată nu numai suma de lei 28,310 bani 36, ci și această din urmă, cu care se descarcă comp-tabilitatea. — Adunând suma încasată în bani împreună cu cea trecută încasată în remise, recipise și alte cheltueli, da suma totală de: 50328 18

care scăđându-se din suma totală de venituri prevăđută în budgetul anului 1892—93, care este de lei 129,369, bani 16, rămâne din prevederile budgetare un excedent de: . . . 79040 98

Pe lângă acestea, fiind-că în prevederile budgetare pe anul 1892-93 au fost calculate 3500 abonamente, cari egalaă cu suma de 42000 lei, pe când în realitate au fost numai 3370 abonamente, cari valoréză 40440 lei, urméză a se scădea încă numărul de 130 abonamente în sumă de 1560 —

iar această sumă scăđându-se din excedentul de mai sus, adică din 79,040 lei, 98 bani rămâne ca excedent suma de: 77480 98

Mai scăđându-se încă din prevederile budgetare, ca abonamente directe și venituri extra ordinare, din suma de 1900 lei, suma de care nu s'a putut realiza, rămâne ca excedent, suma 75670 28

Din suma de 75670 lei 28 bani scăđându se și excedentul aflat în casă la 1 Aprilie 1892 în sumă de: 5442 01

Acum rămâne ca excedent *neto* după prevederile budgetare. 70228 27

Excedentul acesta se cuprinde în rămășițele de încasat datorite de Protoierei la 31 Martie a. c. pe anii VII—XVI inclusiv și anume :

	Lei	b.
Pe anul al VII	46	87

»	»	»	VIII	518	75
»	»	»	IX	1592	50
»	»	»	X	1475	25
»	»	»	XI	1874	90
»	»	»	XII	2702	50
»	»	»	XIII	6186	50
»	»	»	XIV	8798	75
»	»	»	XV	12625	25
»	»	»	XVI	34406	—
Total..												70228	27

Acastă sumă trece ca venit pe anul 1893-94.

II) Cheltuelile pe anul budgetar 1892-93 adică de la 1 Aprilie 1892 până la 31 Martie 1893, sunt de 26358 lei și anume :

- 1) Pentru plata membrilor comitetului redactor și a altor amployați 19890 —
- 2) Pentru imprimatul Revistei 5000 —
- 3) Pentru expediție 1367 25
- 4) Cheltueli de corespondenți extraordinare. 100 75

Totalul cheltueleur. 26357 —

La această sumă mai adăogându-se și nume-
rarul aflat în casă la 31 Martie 1893 1952 36
dă întocmai suma de la veniturile în bani . 28310 36

Confruntând veniturile și cheltuelile cu registrele și casa comptabilităței jurnalului, cum și cu piesele justificative, s'a găsit în totă regula, așa cum s'au prezentat prin situațiunea financiară și prin tablouri.

În consecință, Comisiunea găsind compturile Revistei „Biserica Ortodoxă Română“ pe anul 1892-93 în totă regula, rōgă pe S-tul Sinod, să bine-voiască ale aproba.

Acesta fiind rezultatul lucrărei comisiunei, cu tot respectul îl supune la cunoștița S-lui Sinod.

S. S. Președinte, Ghenadie Argeș.

S.S. Membri { *Ghenadie al Rîmnicului.*
Raportor, Silvestru Hușilor.

S-tul Sinod aprobă conclusiunile raportului.

— Idem raportul pentru cercetarea cărței didactice a D-lui D. Stănescu intitulată „Testamentul Vechiū“.

Asupra acestei cestiuni comisiunea în majoritate este

de opiniune a se admite tipărirea numitei cărți, numai cu condițiunea ca la a II-a edițiune să se introducă în text modificările făcute de comisiune.

Se pune la vot opiniunea majorității comisiuni și se primește.

P. S. Episcop al Râmnicului raportor, citește raportul relativ la petițiunea D-lui V. A. Ureche prin care cere câte un exemplar din cărțile de ritual bisericesc pentru biblioteca din Galați, fondată de D-nia Sa.

Comisiunea este de părere a i se da câte un exemplar din toate cărțile de ritual pentru biblioteca din Galați.

Se pune la vot conclusiunile raportului și se primesc.

— Ședința se ridică și cea viitoare se anunță pentru joi 20 Mai.

† Președinte : Inochentie Buzău.

† Secretari : { *Ioanichie Bacaonu.*
 { *Dionisie Craioveanu.*

Ședința de la 20 Maiu 1893.

—Ședința se deschide la orele 9¹/₂, sub președinția P. S. Episcop al Buzăului.

—Se face apelul nominal și răspund 11 P. P. S. S. membrii.

P. S. Președinte: Neîntind numărul regulamentar, ședința se ridică.

Ședința se ridică la orele 9³/₄, anunțându-se cea viitoare pentru Luni 24 Maiu orele 2 p. m.

† Președinte, Inochentie Buzău.

† Secretar, *Ioanichie Bacaonu.*

Ședința de la 24 Maiu 1893.

—Ședința se deschide la orele 2 p. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat D. D. Ghenadie.

—Se face apelul nominal.

Prezenți 12.

I. P. S. Președinte: Fiind numărul cerut de regulament ședința este deschisă.

Prea Sântiți Părinți!

Prin voința lui Dumnezeu și votul națiunei, dându-Ni-se cârma arhipăstorască de Mitropolit Priamat al României și Președinte al S-tului Sinod, am cea mai mare grijă pentru îndeplinirea grelelor datoriilor, cari sunt legate de această înaltă demnitate.

Cât privește pentru conducerea S-tului Sinod, al Sântei Biserici autocefale române ortodoxe, rog și pe Prea Sântiele Vostre de a'mi da concursul, ca fiind uniți în cugete, să paștem cu demnitate turma ce ne este încredințată.

Pentru scopul acesta, doresc ca între membrii Sântului Sinod să fie armonie complectă, păstrându-se în același timp Regulamentul, ca să dăm exemplu de serioșitate și de muncă fără preget.

Doresc ca între noi să fie pace, ca să dăm pildă frumoșă fraților noștri preoți și poporului, *ca lumina noastră*, după cuvântul Evangheliei, *să lumineze tuturor, ca vedând faptele noastre cele frumoșe, să preamărescă pre Tatăl nostru cel din ceruri.*

Atunci când în corpul bisericesc care formeză S-tul Sinod, va fi nearmonie, turburări, lupte interne și certuri dușmănoșe, învățăturile pe cari le vom împărtăși fiilor noștri sufletești relativ la virtuțile creștine, nu vor mai fi ascultate.

Să dăm pildă și altora de corectitudine, dreptate și înțelepciune în lucrările acestui înalt corp bisericesc, ca să primim răsplată frumoșă din partea lui Dumnezeu, și bine-cuvântările fiilor noștri sufletești.

Prea Sântiți Părinți!

Dacă țera noastră a cerut în anul 1872 înființarea S-tului Sinod, și cererea acesta a devenit un fapt îndeplinit, apoi să ne dăm socotela de datoriile ce

planéză asupra-ne, și să nu perdem din vedere că conducerea Bisericeii noastre, depinde de direcțiunea lucrărilor ce vor avea loc în S-tul Sinod.

Păstrarea intactă a dogmelor și administrarea afacerilor juridice bisericești, sunt punctele esențiale pe cari le vom avea în vedere. Accesoriile acestor puncte, fiind în strânsă legătură cu esențialul ce am arătat, încă trebuesc bine meditate, ca să vadă națiunea că suntem vrednici de cinstea ce ni se dă.

În fine, având viață nădejde în ajutorul Celui Prea Înalt și în dragostea Frățiilor Vostre, rog pe Dumnezeu să ne lumineze și să reverse darul Sântului Duh asupra noastră.

Trăiască M. S. Regele României, Carol I;

Trăiască M. S. Regina;

Trăiască A. A. L. L. Regale Principii Moștenitori;

Trăiască România.

P. S. Episcop al Hușilor: Plin de mulțumire pentru înălțarea I. P. S. Vostre pe tronul Arhipăstoresc Primat al României, și pătruns de cuvintele I. P. S. Vostre relative la liniștea, la pacea care trebuie să existe în viitor tot-d'a-una în S-tul Sinod, și lucrările sale să fie întemeiate pe frăție și dragoste, și pe buna dorință și intențiune, de a conlucra pentru înălțarea santei noastre Biserici autocefale ortodoxe Române, împreună cu interesele țerei; cred că sunt organul întregului Sinod, dacă voiți dice că din partea tuturor, veți avea tot concursul în tot-d'a-una, spre a lucra în direcțiunea pe care ați propus-o în discușul I. P. S. Vostre.

I. P. S. Mitropolit Primat: Mulțumesc S-tului Sinod, și îi urez putere și folos în lucrările care le va avea.

—Se dă citire sumarului ședinței precedente.

P. S. Episcop de Huși: În sumar s'a citit despre un raport relativ la cartea D-lui Stănescu, „Manual de Istoria Sacră“. A fost un singur punct asupra căruia unul din P. S. Membri nu s'a unit cu majoritatea și anume, era punctul acela că eu cerusem, ca toate texturile care se pun ca

citațiune în manualele de învățământ religios, să fie luate după septuaginta. P. S. Episcop al Dunărei de jos, ca membru al comisiunei, s'a exprimat în felul acesta, că este de acord cu majoritatea, în toate cele alte puncte, afară de punctul acesta, că adică, nu ar fi de părere ca să se pună după septuaginta, și acésta pentru cuvântul că S-tul Sinod în regulamentul, dacă nu mă înșel, ce a făcut pentru imprimarea cărților bisericești, a dat voe comisiunei de a consulta și texturile originale precum și alte traduceri.

Acum trebuie bine hotărât lucrul, căci dacă se aprobă amândouă opiniunile, atunci nici după septuaginta, nici după cele alte nu este, sau după amândouă. Majoritatea comisiunei a cerut să fie după septuaginta, căci aceea este biblia după care se ține biserica ortodoxă, iar originalele sau alte traduceri, nu sunt cărți autorizate de biserica noastră.

I. P. Mitropolit Primat: Eu cred că suntem asupra discuțiunei sumarului. Ceea ce spuneți P. S. Vóstră, este o cestiune tratată, despre care s'a hotărât de S-tul Sinod.

P. S. Episcop al Hușilor. Tocmai pentru aceea vorbesc, ca să se cerceteze în sumar, că este aprobată opiniunea majorității.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va face rectificarea cerută.

—Se pune la vot sumarul cu rectificarea cerută, și se primește.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum trecem la comunicări.

—Se citește petițiunea a 7 P. S. S. Arhieriei titulari, prin care cer de a se mijloci la Guvern spre a li se fixa un salariu în bugetul viitor.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va comunica D lui Ministru spre a o avea în vedere la facerea bugetului.

P. S. Valerian Rimnicénu: V'ași ruga din partea noastră a Arhieriei S-lui Sinod, ca pe lângă comunicarea care se va face către D-nu Ministru, să aveți buna voință ca să vorbiți și Inalt Prea Sânția Vóstră verbal.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fórte bine voiú vorbi.

—Se citește petițiunea locuitorilor din comuna Siliștea Județul Mehedinți, cari cer împărțirea comunei lor în două parohii, și se trimite la comisiunea de petițiuni.

—Se dá citire pentru a doua óră, propunerei pentru modificarea art. 4 din regulamentul pentru hirotonia preoților.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum trecem la ordinea zilei.

P. S. Arhiepiscop Valerian Râmniceanu, raportor, dă citire raportului comisiei de petițiuni, relativ la tipărirea tipicului.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. Sântite! Bună este ideea comisiei, ca să se retipărească tipicul cel imprimat în timpul Mitropolitului Nifon, dar mă gândesc la un lucru. În acest tipic sunt oare-cari schimbări radicale față de tipicul cel mare; și dacă ȳic acesta nu voi să înclin spre aceea, că aș voi să se imprime tipicul cel mare. Teama mea este să nu se facă o confuziune, și iată unde se poate face. În cărțile noastre de ritual bisericesc, și în casurile cele mai însemnate; de ex. cum este Buna-Vestire, Sf. Gheorghe și altele, sunt tipicuri deja imprimate întocmai după tipicul cel mare. Acum, când se va imprima acest tipic mijlociu,—așa să-ȳ ȳic, fiind că mai avem încă trei—și se va vedea că într'un tipic se ȳice una și în cele-l'alte se ȳice alta; eu cred că n'ar fi tocmai bine; căci atunci s'ar produce o confuziune. În așa cas eu mă întreb: n'am putea găsi un alt mijloc de împăcare și de adaosuri a tipicului? Acest mijloc ar fi după mine, ca să se mai amplifice, să se facă mai pe larg, cel făcut de repausatul Episcop Melchisedec, care se ȳice că este făcut numai pentru școle ca teorie. Acesta să se facă mai pe larg numai pentru serviciile ordinare de toate zilele. Pentru cele de Dumineca, pentru cele cu poliele și alte cazuri excepționale să se servescă de acele tipicuri cari sunt deja imprimate în Triod și în Minee. Voi să ȳic că pentru cazurile excepționale să avem tipicurile tipărite în cărțile ritualului nostru.

Dacă credeți că, aveți să fiți de această idee cu mine, eu aș propune să se alégă o comisie, care să înjghebeze un tipic, având de normă tipicul P. S. Melchisedec, cel din Triod, precum și acela al Mitropolitului Nifon. Eu aș crede că al P. S. Melchisedec ar fi cel mai bun; S-tul Sinod însă poate să facă cum va crede mai bine.

P. S. Arh. Ionichie Bacoánul: Eu m'am ocupat foarte serios cu tipicul P. S. Melchisedec, pot să mărturisesc că de cele alte tipice nu m'am ocupat; al Mitropolitului Nifon nu-l-am citit, dar la noi în partea cea-l'altă, ne-am servit tot d'a-una în biserică de tipicul care este prevăzut în cărți, după cum cunoște și P. S. Silvestru și noi toți, iar

pentru scôlă ne-am servit de tipicul P. S. Melchisedek, fiind scurtat, însă nu rămâne nimic pe din afară din tipicul cel mare, căci este următorul: începe întâi cu o prefață foarte instructivă, pentru că acolo se arată tótă literatura bisericescă, toți autorii, fie care ce cântări a făcut, și nu numai atât, dar canóne, acatiste, paraclise, se arată cine le-a făcut și în ce timp. Apoi serviciile bisericești, încep cu ȗilele ordinare, cum se pune serviciul în ȗilele ordinare, cum se pune serviciul Sâmbăta, pentru că este o altă regulă în serviciul de Sâmbătă de cât în celelalte ȗile. Dumineca de asemenea cum se pune polieleu, căci Dumineca se deosebește de cele alte sêrbători.

După aceea sunt și escepțiuni, așa de exemplu este Buna Vestire, care jócă un rol însemnat în tipicul bisericesc, și aceea escepțiune se vede în notă, și cine va citi acel tipic să citescă și notele, căci este un tipic și scurt și foarte bine precizat.

De aceea, vă spun că susțin ideea P. S. Silvestru că se póte amplifica, să se ia și din tipicul Mitropolitului Nifon și din tipicul cel-alt, dar prefața P. S. Melchisedek, așa crede că e bine să se pună în fruntea tipicului ce se va tipări, căci este o scriere seriosă.

P. S. Arh. Valerian Rîmniceanu: Ca raportor al comisiunei, sunt dator a aduce la cunoștința S tului Sinod, că noi membrii comisiunei, ascultând propunerea P. S. Episcop de Huși și pe aceea a P. S. Ioanichie, am rămas tot în hotărîrea ce am luat întâi, pentru că suntem convinși, că tipicul care'l propunem noi este foarte bun, și în acord cu cel mare, dar are óre cari simplificări. așa de exemplu, este slujba unui sfânt mare unde ȗice, că stihiri sunt 8, și în realitate sunt 6 etc. Nicî odată nu s'a făcut vre-o deosebire, ca în Moldova să se pună unele și aci altele.

De aceea comisiunea rămâne în părerea sa, liber fiind S-tul Sinod să facă cum va crede de cuviință.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eú cred, că tipicul fiind un act care regulează și conduce ritualul Bisericeii nóstre Ortodoxe de rêsărit, nu trebuie să ne precipităm pentru retipărirea lui.

Aceste douê tipicuri despre care se vorbește și plus al P. S. Melchisedek, nu se potrivește unul cu altul. Tipicul cel mare după care se urméză dincolo, este făcut pentru

monastiri, nu și mai are locul astăzi când lumea nu mai poate suporta atâtea canoane, citanii etc., căci lumea este îngreuiată de multe nevoi, nu ca părinții de la monastiri, și trebuie să o iconomisim. Și această stare de lucruri s'a vădit chiar de predecesorii noștri. Ast-fel Nifon Mitropolitul, când a venit pe tronul Arhipăstoresc al Ungro-Vlahiei, a cerut la Patriarh ca să i se dea un tipic după care să urmeze, și s'a dat tipicul care se menționează în raport de către raportor, și s'a vădit că în practică este mult mai potrivit cu timpul de față, de cât cele-lalte tipice.

Acum, tipicul despre care ne vorbește P. S. Ioanichie Bacăoanul, al P. S. Melchisedek, nu se poate admite ca regulă după care să se conducă serviciile bisericesti. Sunt de părere deci, să mai amânăm cestiunea acésta ca să cerem un tipic de la Patriarhie, căci trebuie să mergem în aceeași linie și regulă, să vedem dacă s'a mai modificat ceva sau nu, și atunci să venim la toamnă, și având în vedere și concludsiunile acestui raport, să facem un tipic în totă regula și cunoștința, să nu se facă ceva care să nu fie serios.

Acésta este părerea mea.

P. S. Episcop al Rimnicului : De la început declar ca mă unesc cu părerea înalt Prea S-lui Președinte, ne având pentru ce să ne grăbim ; și de altă parte fiind că în acésta materie precum și în cele semene ei, trebuiește mai multă gândire. Mai mult I. P. S. Sa singur m'a motivat, ca să cer cuvântul, căci ne-a făcut istoricul tipicului, care este în î trebuințare pin Bisericile din Muntenia. Apoi la aceste voiți mai adăoga și cele ce cunosc și ei în acé tă materie, că adecă Patriarh'a a făcut și acum de curând unele modificări în tipic, le-a tipărit spre a le face cunoscute Bisericelor de sub administrațiunea sa, și că parte din aceste schimbări de ritual s'a făcut cunoscute și nouă tuturor de către Revista „Biserica Ortodoxă Română“. De aceea eă fără să mai lungesc vorba, îmi formulez opiniunea, carea este semina cu a I. P. S. Sale, în molul următor : „Să numim o comisiune, carea sa se ocupe cu studiul mai de aprópe asupra tipicelor ce sunt în întrebuițare, să vină cu un raport amărunțit și noi în cunoștința mai de aprópe a lucrurilor, vom da votul nostru, și vom hotărâ, care să fie tipicul ce are a se întrebuița în totă țara“. Dacă ne unim cu toții, în jurul acestei opiniuni, atunci să trecem imediat la alegerea unei comisiuni, care să se ocupe de acésta materie,

P. S. Episcop al Hușilor : Nu am nimic de ȃis faȃă de propunerea I. P. Ș. V6stre si a P. S. Episcop de R6mnic Ńi mai cu s6mă a P. S. S6le care a propus Ńi alegerea unei comisiuni de acum. Ceia ce vream să ȃic, este să aduc la cunoștinȃa S-lu6 Sinod, că Directorul tipografiei are un tipic cu reformele introduse din nou la Patriarhia din Constantinopol, așă că ac6sta nu are să impedece lucrările Comisiunii. Comisiunea va putea confrunta după acela, Ńi va vedea deosebirea care este 6ntre tipicul mai 6nainte tipărit Ńi 6ntre acesta.

Și dacă e vorba să alegem comisiunea, atunci vine 6ntrebarea : din cine să o alegem ? Din s6nul nostru, sau din pers6ne din afară ?

I. P. S. Mitropolit Primat Președinte : Atunci trebuie găndit Ńi la aceia, cum aceste pers6ne să p6tă fi 6n posibilitate de a se 6ntruni, să fie din același loc Ńi așu ȃice că ar trebui să fie ajutați 6n privinȃa textului grecesc de un știutor de limba gr6că, dacă 6n comisiune nu va fi un membru al S-lu6 Sinod care să cunoșcă limba Gr6că, Ńi propun ca 6ntre membrii comisiunii să fie Ńi directorul tipografiei.

Propun așă dar, ca comisiunea să fie compusă din trei membrii ai S-lu6 Sinod Ńi doi din afară, D-nu Dragomir Demetrecu Ńi Directorul tipografiei, 6nsă la t6mnă să se facă alegerea Comisiunii.

— Se pune la vot propunerea I. P. S. Mitropolit Primat Președinte, de a se amăna pentru la t6mnă ac6stă cestiune, precum Ńi alegerea comisiunii Ńi se primește.

— Se citește raportul Comisiunii de petiȃiuni relativ la călugărirea surorii Tinca Marinescu de 60 ani, din monastirea Viforȃta.

Conclusiunea raportului este de a se admite călugărirea.

— Se pune la vot conclusiunea raportului Ńi se primește.

—Idem, raportul comisiunii de petiȃiuni relativ la călugărirea deja efectuată pentru cas de b6lă a surorii Stana Ioan de 70 ani din monastirea Susana.

Conclusiunea raportului este de a se recunoște călugărirea.

—Se pune la vot conclusiunea raportului Ńi se primește.

—Idem, relativ la petiȃiunea preotului Vasile Petrescu din comuna Marcea, judeșul Vălcea.

Conclușiunile raportului comisiunei, sunt de a se face ceva pentru ușurarea suplicantului, dacă nu sunt asupra lui alte casuri.

—Se pun la vot conclușiunile raportului și se primesc.

—Idem, relativ la călugărirea fratelui Ioan Lascu Cocola de 61 ani din monastirea Polovracii jud. Gorjiu.

Conclușiunea raportului comisiunei este a se admite călugărirea.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, relativ la călugărirea surorii Constanța Hagi Ștefănescu de 45 ani din monastirea dintr'un lemn, jud. Vâlcea.

Conclușiunea raportului este a se admite călugărirea.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, relativ la călugărirea a trei surori din monastirea Vălenii, Eparhia jud. Argeș, și anume: Ioana Dimitru Micu, de 67 ani, Ioana Damian de 43 ani și Smaranda D. Popa Ion de 41 ani.

Conclușiunile raportului sunt a se admite călugărirea acestor trei surori.

—Se pune la vot și se primește.

—Se citește raportul comisiunei de petițiuni relativ la călugărirea fratelui Ioan Crăsnariu.

Conclușiunile raportului sunt, să se înapoieze Mitropoliei Ungro-Vlahiei, să completeze actele, lipsindu-i actul de naștere.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu: Sunt de părere a se primi această călugărire.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunt actele îndeplinite?

P. S. Arh. Valerian Râmnicianu: Nu sunt, lipsește actul de naștere.

I. P. S. Mitropolit Primat: Regulamentul țice, că să aibă act de naștere.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu: Póte că ar fi o mare greutate să'și procure act de naștere, căci fiind bătrân nu ar putea să se ducă la Tribunal să și-l procure. Propun deci, să se primească călugărirea.

—Se pune la vot opiniunea *P. S. Arh. Calistrat* de a se călugări, și se respinge, primindu-se conclușiunile raportului.

—Se citește raportul comisiunei de petițiuni privitor la plângerea preotului Ión Panaitescu din R.-Vâlcea.

Concluziunile raportului sunt, de a se ruga Episcopul respectiv a restabili pe preot în drepturile sale bisericești, și dacă este vre-un cas în contra preotului, să se dea ordin Consistoriului a efectua judecata în marginile prescrise de sf. canóne și regulamentul S tului Sinod.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Inalt Prea Sântite Președinte! Și în S tul Sinod ca și în întrevorbirele mele particulare cu membrii comisiunei, susțin, că acest cas, nu este un cas de caterisire, ci un cas de disciplină bisericească, unde a trebuit să fie puși la regulă doi preoți, cari cu purtările lor scandalóse s'aũ făcut vinovați de pedepsa de a fi despărțiți unul de altul și prin urmare de a fi trimiși la urma lor, de unde venise în oraș.

Dacă S-tul Sinod ar primi concluziunile raportului, ca eũ adecã să fiũ obligat de a reveni asupra sentinței pronunțate de către S-tul Sinod și aprobatã de mine, atunci rog pe S-tul Sinod în numele ordinei și a disciplinei bisericești, și din pozițiunea, ce ocup și eũ în S-tul Sinod, ca membru al s'eũ, să nu fiũ obligat, de a aplica de acum opinia P. S. Raportor; dar să mi se comunice în copie raportul comisiunei, și atunci condus de ac'estã piesã și cu dosarele înainte, să arãt S-tului Sinod tóte împrejurãrile, prin care a trecut ac'estã causã. Ac'estã o cer, nu basat pe regulamentele S tului Sinod, cãci basat pe aceste regulamente aș avea dreptul s'i nu mã supun propunerii P. S. raportor dar voesc să se menție ordinea și armonia între noi; voesc să se știe, că, când am aplicat o pedepsã, am aplicat'o ch'iar cu m'esura, de care vorbește P. S. raportor, adecã cu milã și indulgență.

Rog dar, pe S-tul Sinod sã-m'i dea o copie de pre acest raport, spre a arãta S-tului Sinod cestiunea cu deamãnuntul.

P. S. Episcop al Dunãrei de jos: Cred, cã ar fi bine ca sã invitãm pe P. S. Episcop sã trimitã la S-tul Sinod dosarul afacerii, ca comisiunea sã'l aibã în vedere, înainte de a se comunica concluziunile raportului, cãci aceste concluziuni sunt óre-cum atingetóre prestigiului Episcopului.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Tot mențiu opiniunea mea, de și P. S. Episcop al Dunãrei de jos a voit óre-cum sã dea o altã întorseturã cestiunei.

Nu este un cas de caterisire, pentru a mi se cere dosarul; sunt mai multe dosare, prin urmare cum o sã știũ eũ ce dosar trebuie sã aduc, fãrã sã am în vedere raportul comisiunei, care e făcut pe basa petițiunei preotului.

Rog deci, pe S-tul Sinod, să decidă a mi se da și mie o copie de pe raport, și atunci în conformitate cu acesta, voi trimite toate dosarele, făcându-mi și eu raportul asupra împrejurărilor.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Atunci eu aș ruga, ca P. S. raportor să înlocuiască în raport cuvântul de rugăciune, căci S-tul Sinod nu roagă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Casul de față este cu totul excepțional, de cum s'a petrecut până acum, și fiind-că nu este cas de caterisire, după cum prevede regulamentul S-tului Sinod, preotul acesta poate să aibă 'oțe drepturile sale, dar și Episcopul respectiv poate să aibă iarăși vederile sale. Negreșit, că noi nu putem să urmăm pe calea apelurilor de caterisire în cazul de față, și sunt de părere, dacă S-tul Sinod admite ceea ce voesc să țin, ca să se amâne aplicarea acestei concluziuni a raportului comisiunii până se va da deslușiri din partea P. S. Episcop respectiv, comunicându-i-se în copie raportul.

Acum, fiind că raportul este detaliat, căci comisiunea a făcut un studiu asupra tânguiriilor preotului, trebuie să se comunice P. S. Episcop ca să dea și P. S. Sa actele sale, și ast-fel S-tul Sinod să se lămurască.

—Se pune la vot această propunere, de a se amâna concluziunile raportului, și să se trimită în copie Episcopului respectiv, cerându-i-se și dosarul în cauză, și se primește.

—Se citește raportul comisiunii de petițiuni, relativ la călugărirea surorii Smaranda Gădei de 80 ani, din monastirea Adam.

Concluziunea raportului este de a se admite la călugărire.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, călugărirea fratelui Teodor Nițulescu de ani 61, din Monastirea Slatina, județul Suceava.

Concluziunile raportului sunt de a se admite călugărirea.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, idem, a 5 surori din monastirea Agafton, județul Botoșani și anume: Maria Moisi 62 ani, Profira Iliescu de 42 ani, Ana Livischi de 53 ani, Ecaterina Nicolaș de 48 ani și Paraschiva Bucătaru de 61 ani.

Concluziunile raportului sunt de a se călugări cele 4 d'întâiu, iar cea de a cincea de și de 61 ani, să se amâne pentru sesiunea viitoare, având numai 6 luni de ispășire canonică.

—Se pun la vot concluziunile raportului și se primește.

—Idem, călugărirea fratelui Ión Moisi, de 67 ani din monastirea Vorona.

Concluziunile raportului sunt de a se admite călugărirea.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, călugărirea a trei frați din monastirea Neamțului, și anume: Const. Iordăchescu de 23 ani, Adam Gheorghe de 25 ani și Ștefan Ursachi de 66 ani.

Concluziunile raportului sunt, a se admite călugărirea.

—Se pune la vot și se primește.

Idem, pentru recunoșterea călugăriei efectuată pentru cas de bătă, a surorii Rada Nicolescu din monastirea Păsărea, de ani 62.

Concluziunile raportului sunt a se recunoște călugărirea.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, călugărirea fratelui Gheorghe Teodorescu din schitul Durău, județul Neamțu de 52 ani.

Concluziunile raportului sunt a se admite călugărirea.

Se pune la vot și se primește.

—Idem, călugărirea a două frați din monastirea Ghihiu și anume: G. Năescu de 29 ani și Const. Arabagiu.

Concluziunile raportului sunt a se admite călugărirea celui d'întâiu, iar pentru cel de al doilea să se înapoieze dosarul Sf. Mitropolii spre a se îndeplini formalitățile cerute de sf. canóne.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, călugărirea a 4 surori din monastirea Nămăești și anume: Ana Plăvănescu, Steliana Ionescu, Chiriachi Nicolau și Dochia G. Matei, toate în vârstă de la 38—40 ani.

Concluziunile raportului sunt a se admite călugărirea.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, recunoșterea călugăriei fratelui N. D. Florea de 24 ani, din Monastirea Cheia, călugărit deja pentru cas de bătă.

Concluziunile raportului sunt a se recunoște călugărirea efectuată.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, a se recunoște călugărirea deja efectuată a fratelui N. Dumitriu din monastirea Căldărușani.

Concluziunile raportului sunt a se recunoște călugărirea efectuată pentru cas de bătă.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, călugărirea fratelui Alex. C. B. Andrițoiu de 23 ani, din monastirea Stănișóra.

Conclușiunile raportului a se amâna călugărirea până va face trei ani de ispitire canonică.

—Se pune la vot și se primește.

—Idem, călugărirea a trei surori din monastirea Susana, și anume : Domnica Stănescu de 30 ani, Efrosina Petru de 28 ani și Maria Rădulescu de 32 ani.

—Conclușiunile majorității comisiunei sunt de a se amâna călugărirea acestora până vor ajunge vârsta canonică de 40 ani, iar ale minorității să se admită la călugărire.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu : Mă unesc cu opiniunea minorității, fiind-că P. S. raportor adesea ori ne spune în rapoartele către S-tul Sinod, că se amână călugărirea pentru ca, cei ce doresc a intra în schima monahală, să atingă vârsta canonică. Care vârstă canonică? S'a luat vre-o decisiune de S-tul Sinod în această privință, spre a servi de normă, ca aspiranții la călugărie să aibă etatea de 40 ani? De multe ori s'a primit la călugărire frați și surori cari au avut etate mai mică de 40 ani. Rog dar pe S-tul Sinod să primescă și aceste călugăriri, căci numai au mult timp până să atingă etatea de 40 ani; această sf. monastire este vizitată de creștini pioși, și nu are cine să îndeplinească serviciul trebuincios.

P. S. Episcop al Hușilor : Și acum, ca și altă dată, rog pe Sf. Sinod să se țină în limitele regulamentului, fiind-că făcând continuu devieri de la regulament, se îmulțesc abaterile, și nu trebuie să ne depărtăm de regulament. De aceea rog să se mențină opiniunea majorității comisiunei.

—Se pune la vot opiniunea minorității și se respinge, primindu-se a majorității.

—Se citește raportul comisiunei de petițiuni relativ la călugărirea a 7 surori din monastirea Pasărea și anume : Elena Constantinescu de 53 ani, Ana Nicolau 53 ani, Niculina Rădulescu de 26 ani, Paraschiva Coman de 33 ani, Maria Stoica de 30 ani, Haralambia Neagu de 26 ani și Maria Georgescu de 24 ani.

Conclușiunile raportului sunt, de a se admite călugărirea pentru cele două dintăiu, iar pentru cele-l-alte cinci, să se amâne până va ajunge vârsta de 40 ani,

—Se pune la vot conclusiunile raportului și se primesc.

—Idem, călugărirea a 14 surori din monastirea Țigănești, și anume: Maria Popescu, Stefana Nicolau, Elena Tomașoiu, Ana Marinescu, Rahila Teodor, Elena Petrescu, Maria Anton, Sevasta Gherasi, Ióna Ionescu, Elena Bărbulescu, Stefana Ion, Zamfira Samoil, Elena Dimitrescu și Ana Mircea. Concluziunea raportului majorității comisiunii este de a se admite la călugărire numai cele 7 din-tăiū, iar cele-alte 7, să se amâne până vor îndeplini vârsta de 40 ani, iar opiniunea minorității este de a se admite toate la călugărire.

—Se pune la vot opiniunea minorității și se primește.

Idem, călugărirea surorii Maria N. Dumitrescu din monastirea Vălenii, de ani 29.

Concluziunea raportului comisiunii este de a se amâna până va împlini vârsta de 40 ani.

—Se pune la vot și se primește.

—Se citește raportul comisiunii de petițiuni relativ la adresa stăriței din monastirea Văratecu în privința preoților de la monastiri; conclusiunile raportului sunt de a se recomanda guvernului spre a se avea în vedere.

P. S. Episcop al Hușilor: În lege în adevăr se prevedea înainte ca unul dintre preoți să fie duhovnic, acesta s'a scos afară, nu se prevedea diacon, și s'a prevădut. Dacă este să se plângă de ceva, este nu pentru present, ci pentru timpul viitor, când vor înceta din viață aceștia care sunt. De a se menține numărul preoților de astăzi cari sunt, mi se pare de 7 și 3 diaconi; asupra acestui cas nu putem reveni, căci este o lege, prin urmare nu putem lua nici o hotărâre.

Dacă găsiți cu cale, să se recomande D-lui Ministru, nu va putea avea nici un rezultat.

P. S. Episcop de Roman: Pe cât îmi aduc aminte D-l Ministru a promis că se va menține numărul de preoți cel existent.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acesta e în lege.

P. S. Valerian Râmnicénu: Acestă adresă este făcută înainte de a se vota legea.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cred că în urma lămuririlor date, este bine să se ia o hotărâre, ca să se trecă la ordinea zilei, căci avem o lege votată.

—Se pune la vot propunerea de trecere la ordinea zilei și se primește.

— Se citește raportul comisiunii de petițiunii relativ la petițiunea preotesei Neaga Fotin, prin care se rîgă a se da voe soțului său Preotul Fotin Oprea, hirotonit în Bulgaria să se stabilească aci în țară ca preot; concludsiunile raportului sunt de a se trece la ordinea ȃilei.

— Se pune la vot și se primește.

— Idem, privitor la petițiunea Preotului I. Cucu din Bêlad, Episcopia Huși, prin care cere spre a fi reinte-grat în esercițiul drepturilor sale de preoție.

Concludsiunile raportului sunt de a se trece la ordinea ȃilei.

— Se pune la vot concludsiunile raportului și se prime-sc.

I. P. S. Mitropolit Primat : Ne mai avênd nimic la ordinea ȃilei, ridic ședința.

— Ședința se ridică la orele 4 p. m. anuțându-se cea viitoare pentru a doua ȃi le orele 2 p. m.

† Președinte : Ghenadie Mitropolit Primat.

† Secretar : *Iónichie Băcăonu.*

Ședința din 25 Mai 1893.

—Ședința se deschide la orele 2¹/₄ p. m., sub preșe-dința I. P. S. Mitropolit Primat, față fiind și D. Ministru al cultelor.

—Se face apelul nominal și răspund prezenței 14 P. P. S. S. membri, fiind absinte I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

— Se citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Episcop al Romanului : Cer să se rectifice în su-mar că nu cestiunea trece la ordinea ȃilei, ci S-tul Sinod trece la ordinea ȃilei asupra cestiunei.

P. S. Episcop al Rîmnicului ; *P. S. Secretar* ne-a spus, că n'a avut destul timp, ca să facă un sumar în marge-nile prescriptului-verbal; adecă un sumar complet. Așa bună-ôră am vêdut că lipsește din sumar cuvêntarea, pe care ne-a ținut I. P. S. Mitropolit Primat, precum și rês-punsul, ce l'a ținut din partea S tului Sinod *P. S. Epis-cop de Huși*. Dar mai este o lipsă, și o lipsă de fapte, pe carea eă o numesc lipsă chiar din punctul de vedere al sumarului și al procesului-verbal, căci nu se dau ces-

tiunile așa, cum ele s'aũ urmat, și iaca una pe care eũ o voiũ semnala aici, carea nu se dă nici în substanța ei. Așa de exemplu, când P. S. Raportor al comisiunii de petițiunii a citit raportul, relativ la petițiunile preotului Pannaitescu, eũ am cerut și S-tul Sinod a primit, ca să mi se dea o întocmai copie de pe acel raport, ca ast-fel să știũ ce deslușiri să dau S-tului Sinod. Asupra acestui punct nu se face nici o mențiune prin sumar; și deci rog să se rectifice și acesta.

P. S. Arh. Ioanachie Bacăoanul: Eũ vë mărturisesc că sumarul l'am făcut astă-đi din memorie. Afară de acesta am avut necesitatea să mēduc la minister pentru bugetul Seminarului, și când m'am înapoiat am găsit procesul-verbal adus, dar n'am putut să mai fac alt sumar, pentru că n'am mai avut timp. P. S. Episcop al Râmnicului știe că altă dată când am făcut sumarul și am dispus de timp, l'am făcut în tótă regula. Așa dar lipsurile le declar eũ însu-mi de la început.

I. P. S. Mitropolit Primat: Și eũ sunt de părere ca sumarul să se completeze întocmai cum este în procesul verbal. Noi trebuie să admitem lucrul acesta că secretarii n'aũ avut timp disponibil pentru a face un sumar complet.

Pun dar la vot sumarul Țcu rectificările cerute.

S'a primit.

—Se comunică de la biuroũ petițiunea locuitorilor din comuna Selișteea, județul Mehedinți, prin care cer a li se împărți comuna în două parohii, și se trinite la comisiunea de petițiunii.

—Idem, petițiunea diaconului Gibescu, prin care cere a i se înapoiia manuscriptul său „Theologia Pastorală“ spre a o completa.

S-tul Sinod aprobă înapoierea manuscriptului.

—Se citește pentru a treia óră propunerea prin care se cere a se modifica Art. 4 din Regulamentul pentru disciplina bisericescă.

P. S. Episcop al Romanului: I. P. Sântite Președinte și P. P. S. Sântiți! Acéstă cestiune este bine cunoscută de toți și nu este nevoie de multă desvoltare. Ceea ce voiũ să đic este numai atât, că dacă S tele canóne prevēd vârsta de 30 ani pentru preot și 25 ani pentru diacon, acésta numai în vederea timpului de atunci, care era vâr-

sta legală de 30 de ani. Vă aduceți aminte, în S-ta Scriptură se spune că Mântuitorul Christos însuși n'a putut să useze de dreptul, de facultatea de a învăța în public de cât când a împlinit vârsta de 30 ani.

P. S. *Iónichie Bacaónul*: Mântuitorul Christos a voit să îndeplinească ale leges, căci a ȝis: „n'am venit să stric legea, ci s'o completez“.

P. S. *Episcop al Romanului*: Atunci nimenea nu putea să intre într'o funcțiune publică de cât când avea etatea de 30 ani împliniți.

De atunci și până aȝi aȝ trecut 2000 de ani, societățile merg înainte, ómenii se desvoltă mai de timpuriu și prin urmare etatea nu mai póte fi cea de 30 ani, și ea s'a tot redus; prin unele țeri s'a redus mai mult de cât la noi, la noi vârsta legală este de 21 ani. Acesta este primul considerent.

Al doilea considerent este, că după legea armatei, la vârsta de 21 ani se recrutază tinerii, și tot ténêrul este supus acestei legi. Prin urmare, un seminarist care a făcut cursul de 8 ani, și tocmai când are vârsta de 21 ani iese din școlă; căci după legea actuală a instrucțiunei un ténêr se primește în seminar la vârsta de 13 sau 14 ani și cu 8 ani în seminar fac 21 ani, și atunci când a eșit cu atestat și are drept ca să se hirotonisescă, îl ia în armată. Pentru acésta noi mai mulți din membrii Sinodului ne-am consultat și am făcut acéstă propunere, rugând și pe întreg S-tul Sinod s'o admită, mai ales, că de acum înainte cursurile în seminar sunt pe 8 ani, nu pe 4 ani. P.P. S.S. Vóstre știți că, atunci când s'a admis vârsta de 26 ani pentru preot și 24 pentru diacon, nu s'a avut în vedere incapacitatea din punctul de vedere cutare sau cutare, ci s'a avut în vedere de a nu se înmulți prea mult numărul preoților cu 4 clase. De acum însă se înlătură acéstă temere, pentru că după programa viitoare și după legea, care se va promulga în curând, un ténêr trebuie să facă cursul de 8 ani în seminariu. Prin urmare, după un studiu de 8 ani în seminar, presupunem pe un ténêr destul de desvoltat, dacă nu prin etate, cel puțin prin instrucțiune mai îndelungată. Așa dar, și din acest punct de vedere vă rog, să admiteți propunerea ce facem. Eȝ am pregătit tot de-odată și modificarea ce s'ar putea face la art. 4, care este următórea:

Articolul 4 din Regulamentul pentru conduita clerului în genere se modifică cum urmează: „Etatea candidaților la intrarea în treptele ierarhice de diaconi și preoți se fixează, pentru diacon 21 ani, iar pentru preot 24 ani împliniți“.

Prin urmare, vedeți, că prin această modificare se prevede pentru diaconi vârsta de 21 ani, iar pentru preoți vârsta de 24 ani.

I. P. S. Mitropolit Primat: Modificările privesc pe comisiune.

P. S. Episcop al Romanului: Apoi, păuă acum noi n'am ales nici o comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: N'am ales, dar trebuie să alegem una.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. Sântee! După art. 37 adițional din regulamentul interior al S-tului Sinod, această propunere, care se face pentru schimbarea unui art. din regulamentul, fiind-că propunerea s'a luat în considerațiune, trebuie trimisă la o comisiune specială.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am cerut cuvântul să rog pe S-tul Sinod, ca în cestiunea acésta să nu mai aplicăm prescripțiunile regulamentului; și iată pentru ce: Acésta este o cestiune cunoscută tuturor, și mergerea propunerii la comisiunea de petițiuni, n'ar aduce, de cât o întârziere a lucrărilor.

P. S. Raportor al comisiunei de petițiuni cunoște această propunere și *P. S.* ne spune, că sunt cinci membri ai St. Sinod, cari au subscris propunerea, și apoi, cum am mai spus, acésta este o propunere cunoscută de noi toți. Prin urmare, eu propun, ca modificarea art. 4 din Regulamentul pentru buna conduită a clerului să se discute acum și să se modifice în această ședință, mai ales că acésta este cea din urmă ședință; afară numai, dacă D. Ministru are ceva de adaus la această propunere.

D. Ministru al Cultelor. P.P. S.S. Părinți! Eu n'am absolut nimic de obiectat, din contra, sunt foarte mulțumit de această propunere, pentru că cred, că este în conformitate cu noua lege, care s'a întocmit.

Din moment ce s'a fixat numărul și din moment ce se cere garanții de capacitate, pentru noi laici, tolerarea, garanția de vârstă este de prisos; așa, că dacă S-tul Sinod va schimba vârsta, pot să spun, că sancțiunea legală nu

va lipsi; și pentru că S-tul Sinod n'are să se închidă astăzi, cred, că comisiunea care se va alege poate să vină mâine cu raportul spre a se termina această chestiune.

P. S. Episcop al Râmnicului: În urma celor spuse de D. Ministru, eu îmi însușesc propunerea D-sale, rugând pe S-tul Sinod, ca să alegem comisiunea acum îndată.

P. S. Episcop al Romanului: Comisiunea trebuie să se aleagă din mai mulți PP. SS. Membri, iar nu din trei; fiind că noi, propuitorii suntem iscăliți cinci, și prin urmare comisiunea trebuie să fie compusă cel puțin din cinci membri.

P. S. Episcop al Dunăreț-de-jos: Mai cu seamă în urma declarațiunei D lui Ministru, eu cred că trebuie să urmăm conform Regulamentului. regulamentul prin art. său adițional 37 ține: „Orî când 5 membri vor socoti că este trebuință a se introduce vre-o modificare în regulamentul S lui Sinod, vor face o propunere scrisă de dînșii. Această propunere se va citi în trei ședințe succesive. După aceste 3 citiri, dacă S-tul Sinod, prin majoritatea de două treimi, va lua propunerea în considerațiune, o va trimite la o comisiune specială spre a se elabora un nou proiect“. Prin urmare toate celelalte cari le vom face noi acum sunt afară din regulament. S-tul Sinod va face ce va voi, dar eu pot afirma că nu suntem în regulament. Eu vă rog să ne ținem de el.

I. P. S. Mitropolit Primat: Și eu sunt de idee să urmăm conform regulamentului.

Pun dar la vot această propunere după cum cere Art. 37 din Regulament.

S'a primit cu o majoritate de două treimi.

Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Râmnicului de a se alege o comisiune specială.

S'a primit.

Acum vă rog să procedăm la alegerea comisiunei care să vină mâine cu raportul în această privință și pentru această suspend ședința pentru 5 minute, pentru a ne înțelege.

Ședința se suspendă penru 5 minute.

— Ședința se redeşchide.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului.

Votanți	14
Majoritate absolută	8
Bilete albe	1

Aă întrunit :

P. S. Episcop al Râmnicului	13	voturi.
P. S. Episcop al Romanului	13	"
P. S. Arhierieă Valerian Rômnicénu	13	"
P. S. Arhierieă Dositei Botoșenénu	13	"
P. S. Arhierieă Ieronim Ploesténu	13	"

Prin urmare PP. SS. Lor vor forma comisiunea pentru modificarea art. 4.

D. Ministru al Cultelor: P. P. S. S. Părinți! Dupe noua lege a clerului mirén, care este cunoscută de toți, sunt două cestiuă, asupra cărora ași ruga pe S-tul Sinod să hotărască chiar din această sesiune. Art. 42 saă 43, dacă 'mi aduc bine aminte, spune că regulamentul prevădută în art. 12, adică la înființarea epitropiilor parohiale și art. 17 relativ la disciplina clerului, se va întocmi de Ministru împreună cu o comisiune din S-tul Sinod. Cred dar, că ar fi bine, ca S-tul Sinod să alegeă chiar de acum acea comisiune, care în timpul verăi, să lucreze împreună cu noi la întocmirea aceluă regulament.

A doua cestiuone este schimbarea parohiilor. Știți că S-tul Sinod la 1888, a fixat parohiile în mod provisoriu; și s'a hotărât ca această întocmire de parohii să se pôtă schimba înainte de punerea legăi în aplicare, adică mai 'nainte de 1 Aprilie 1894, de către Ministru în acord cu S-tul Sinod.

Lucrarea această de schimbare din care va resulta o sporire a parohiilor, fie rurale, fie urbane, va fi făcută saă pregătită de o comisiune până la toamnă, pentru a fi votată în cea d'intăiă ședință a S-tului Sinod, ca înainte de 1894 să comunicăm comunelor urbane budgetul Statului, care aă să-l prevadă și în budgetul lor. Asemenea și Ministrul, ca să-și facă budgetul anuluă viitor, trebuie să știe care este numărul parohiilor fixate, și numărul preoților și al diaconilor din țără. Cred că această lucrare se va face cu siguranță.

Prin urmare, eă rog pe S-tul Sinod să alegeă o comisiune, care împreună cu noi să lucreze până la toamnă, și acea lucrare a comisiunei în sesiunea de toamnă s'o dezbateă în S-tul Sinod, până ce vom ajunge la o înțelegere ca să stabilim parohiile urbane și rurale.

Acestea sunt cele două comisiuni pe care rog pe S tul Sinod să le alegeă; adecă comisiunea de la art. 12 și 17, și comisiunea pentru alcătuirea parohiilor urbane și rurale.

P. S. Episcop al Hușilor: Pentru comisiunea întâiă, rog pe S-tul Sînod să procedăm acum imediat, cât pentru comisiunea a doua, dupe ce se va face alegerea primei comisiuni, vă rog să-mi dați cuvîntul, să vorbesc asupra comisiunii celei de a doua, cum trebuie să fie formată.

De o cam dată, vă rog, să procedem la alegerea primei comisiuni.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: N'am vădut legea pentru clerul mirean promulgată; și dar gîndesc că a alege o comisiune prevădută de această lege, este o lucrare prematură. Altă cestiune însă mă preocupă pe mine și anume, că după dispozițiunea acelei legi, trebuie ca S-tul Sînod să alégă o comisiune de 3, 4 sau 5 membri, după cum va crede, care să lucreze împreună cu D. Ministru la elaborarea aceluî regulament. Dar S-tul Sînod nu va ști nimic de acel regulament. S-tul Sînod va veni tot-deuna în fața unui fapt împlinit. Eū cred dar, că S-tul Sînod nu pôte să procedă la alegerea unei atari comisiuni, pentru că S-tul Sînod trebuie să știe de mai 'nainte tot conținutul unui asemenea regulament, care se raportă așa de aproape la administrațiunea bisericeii.

Prin urmare, eū rog pe S-tul Sînod și pe D. Ministru, ca regulamentele ce se vor face înainte de a se fi întărit și confirmat de Majestatea Sa Regele, să fie citite în S-tul Sînod și aprobate și de noi. Ori ce altă decisiune prin care s'ar înlătura S-tul Sînod din drepturile sale este o atingere până la prerogativele acestuî scop. Vă rog dar să primiți umila mea propunere ce vă anunțai.

P. S. Episcop al Râmnicului: Cererile P. S. Episcop al Dunărei de jos le gădesc și eū temeinice, dar numai din punctul de vedere al formei. Formal vorbind, așa ar fi; să se promulge legea, după ce se va fi votat de corpurile legiuitoare, să se tipărescă și prin Monitor; și atunci avem ceea ce se chiamă o lege complectă din punctul de vedere și al formei. Tot ast-fel și în ce privește cestiunea a doua, eū nu mă pot uni cu vederile P. S. Episcop al Dunărei de jos. De aceea eū voiū arêta părerile mele în aceste cestiuni, rămânînd ca S-tul Sînod să hotărască între propunerea P. S. Sale și a mea.

Când D. Ministru ne spune, că legea nu are nici o împedecare și că ea se promulgă; de altă parte, când noi, cei opt membri din S-tul Sînod, cari am luat parte la

votarea legii în Senat, cunoștem toate prescripțiunile și toate amănunțele acelei legi, iar ceilalți membri ai S-lui Sinod o cunosc din publicările ei de până acum; de aceea eu declar în numele celor ce au luat parte în Senat, că cererile D-lui Ministru sunt întemeiate și S-tul Sinod este dator să dea acum D-lui Ministru acea comisiune, care împreună cu D-sa, sau cu delegații D-sale, să elaboreze regulamentele pentru punerea în aplicare a art. 12 și 17 din legea pentru îmbunătățirea sorței clerului parohial.

Propunerea P. S-lui Episcop al Dunărei de jos ași fi împărțită și eu fără restricțiune și n'ași fi mai luat cuvântul în contra ei, dar numai în cazul, când S-tul Sinod ar fi la începutul sesiunii sale, sau când el, S-tul Sinod ar fi fost permanent și cu atribuțiuni administrative, ca în alte țări ortodoxe; atunci ași fi înțeles și eu să spun D-lui Ministru, de a îndeplini și această lipsă de formă, adică publicarea legii prin Monitorul oficial și după îndeplinirea formei să pășim la alegerea comisiunii. Nu. Noi sîntem poște în ultima ședință a acestei sesiuni; D. Ministru ne-a spus, că legea nu are nici o pedică pentru promulgarea ei; de aceea eu nu înțeleg pentru ce am mai sta pe gânduri și nu am da comisiunea, cerută de D. Ministru. Să pășim prin urmare acum chiar la alegerea comisiunii cerute, pentru ca împreună cu D. Ministru, sau cu delegații D-sale, să elaboreze până la toamnă regulamentele cerute de art. 12 și 17 din legea pentru îmbunătățirea sorței clerului parohial.

Vin acum la a doua cestiune din propunerea P. S. Episcop al Dunărei de jos. P. S. Sa cere, ca lucrarea, ce se va face de comisiune împreună cu D-l Ministru, să fie supusă deliberarilor S-lui Sinod. Nu știu dacă D. Ministru, care este apărătorul legilor între noi, nu știu dic, dacă D-sa va primi acesta; dar nici eu ca cleric n'ași cere-o, când mai ales știu, că nu este în consens cu legea. Așa dar față cu textul legii, care este categoric în această privință, nu puteam face alt-ceva, de cât să alegem o comisiune compusă din bărbați de încredere; să alegem pe bărbații aceia cari credem că reprezintă ideile și sentimentele noastre ale tuturor, și acea comisiune împreună cu D. Ministru să elaboreze regulamentele cerute de lege.

I. P. S. Mitropolit Primat: PP. SS. Părinți! Fiind-că

suntem în ajunul închiderii sesiunii S-lui Șinod și legea clerului este în ajun de a se promulga, și fiind-că aceste regulamente sunt necesarii, eu cred din parte'mi, că nu mai este loc de vorbă, ci să procedăm la alegerea acelei comisiuni care să prepare regulamentele. Lucrarea comisiunii va fi supusă la toamnă, aprobării S-lui Șinod și atunci va fi cunoscută de toți; și acesta cred că completește ore cum și dorința P. S. Episcop al Dunării de jos.

P. S. *Episcop al Dunării de jos*: Nu, nu. Nu completește ideia mea.

I. P. S. Mitropolit Primat: Așa dar, vă rog, să procedem la alegerea comisiunii. Suspend ședința pentru cinci minute.

—Ședința se suspendă pentru cinci minute.

—Ședința se re deschide și se procede la alegerea comisiunii prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este:

Votanți 14.

Majoritatea absolută 8.

Voturi exprimate 13.

Bilete a'be 1.

Au întrunit:

I. P. S. Mitropolit Primat 13 voturi

P. S. Episcop al Râmnicului . . . 13 "

" " " Hușilor 13 "

P. S. Episcop al Râmnicului: Să se comunice D lui Ministru alegerea comisiunii.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va comunica D-lui Ministru spre știință.

P. S. Episcop al Hușilor: Acum pentru că trebuie să alegem o comisiune, care să revadă împărțirea parohiilor, eu întreb cum avem să formăm acea comisiune? Din sânul nostru al S-tului Șinod? Dacă vom alege comisiunea din S tul Șinod, acea comisiune trebuie să cutreere toată țara, să vină la fața lo-ului și să vadă care parohie trebuie mărită și care micșorată; așa că are să facă o nouă împărțire a parohiilor. Acastă lucrare după mine este imposibilă.

Prin urmare eu așa crede că această revisuire a parohiilor vechi, să se facă de către Episcopul respectiv sau de persoanele care le are în administrație, adecă de protoerei împreună cu prefectul respectiv; căci alt-tel nu se pôte.

Acea lucrare a revederii vechilor parohii făcută de pro-

toierei împreună cu prefectul respectiv, Episcopul o va aduce la toamnă la S-tul Sinod pentru a se lua o deciziune asupra ei. Eu cred că numai așa s'ar putea face. Dacă însă se va găsi un alt mijloc mai lesnicios, ar fi mai bine.

P. S. Episcop al Râmnicului: S-tul Sinod, în cestiunea împărțirii bisericilor și a creștinilor orthodoxi pe parohii ș'a dat cuvântul său prin acel memorabil raport din 1888 al comisiunii, aleasă pentru acest scop, și pe acest raport s'a întemeiat și D. Ministru, când a alcătuit proiectul de lege pentru îmbunătățirea sorței clerului. Prin acel raport s'a stabilit de către S-tul Sinod niște norme, după care comisiunea de atunci a lucrat împărțirea parohiilor. Nu voi citi aci pe toate acele norme, dar voi cita două dintr'ensele cari sunt esențiale, și de cari sunt sigur, că s'a condus comisiunea; ȋic numărul parohienilor și distanța dintre sate. Dacă însă nu s'a ținut seamă pretutindenea și de către toți P.P. S.S. Chiriarii de acele norme, stabilite de către Șt. Sinod, acesta este alt-ceva, dar comisiunea, pe carea a ales-o Șt. Sinod, s'a ținut de dânsese, și prin urmare noi prin acel raport, avem o lucrare mai mult sau mai puțin definitivă. Acum, având lucrarea de la 1888, cum o numesc eu definitivă; trebuind ca să se vadă din nou și să se observe, dacă acea lucrare s'a făcut în marginele normelor, stabilite de către Șt. Sinod, cred că nu e trebuință să primim propunerea P. S. Episcop de Huși, ca să trimitem din nou cestiunea la P.P. S.S. Chiriarii, spre a face o nouă împărțire a parohiilor, și să-și dea din nou opiniunea, cum trebuiesc ele împărțite.

Dacă Șt. Sinod prin P.P. S.S. membri și-a dat opiniunea sa definitivă, acum nu ne mai rămâne de cât ca o comisiune, aleasă din sinul Șt. tului Sinod, să lucreze împreună cu D. Ministru, pe baza elementelor stabilite de către Șt. Sinod, și cuprinse prin raportul citat, precum și pe baza altor elemente ce se va crede, că sunt de trebuință. Știu de pe acum, și eu prevăd cu P. S. Episcop de Huși, că comisiunea noastră are să întâmpine nedomiriri în multe locuri, și că ea are să aibă trebuință de a se pune în corespondență cu Chiriarii, cerând explicațiuni asupra nedomiririlor ce are să întâmpine. Aceste au să fie niște corespondențe prealabile din lucrarea comisiunii, pe care le va stabili ea în sinul său, pentru a aduce la îndeplinire prescripțiunile votate prin știuta lege de către corpurile legiuitoare.

Și pentru ca să-mi formulez opiniunea mea mai precis, propun, ca să alegem acum o comisiune specială, sau să dăm această însărcinare tot comisiunei, ce are să lucreze regulamentele, pentru ca împreună cu D. n. Ministru, să ficeze și pe baza datelor economice parohiile din tot cuprinsul Regatului. Acest plan și împărțire de parohii are să vină în S. tul Sinod, și împreună cu D. Ministru să ficeze și pe baza datelor economice parohiile din tot cuprinsul Regatului. Acest plan și întocmire de parohii are să vină în S. tul Sinod și împreună cu D. Ministru și noi toți, să stabilim printr'un vot special, numărul și circumscripțiunea fie-cărei parohii din totă țara.

P. S. Episcop al Romanului: Mă unesc și eu cu propunerea P. S. Episcop de Râmnic, însă cu o mică observare, ca după acum chiar, ori comisiunea, ori S. tul Sinod, să comunice Episcopilor ca să aibă grijă ca prin protoiereii respectivi, să dea informațiuni anume, care sunt parohiile acelea prea mari sau prea mici, precum și asupra modificărilor ce este necesitate a se face. Să nu se facă din nou împărțirea de parohii, ci numai acelea ce sunt absolut necesar a se schimba, căci cunosc eu în eparhia mea două sate, în depărtare de 10 kilometri unul de altul, trecând prin mijloc și o apă mare, așa că e imposibil ca acolo să se facă o singură parohie.

P. S. Episcop al Hușilor: Póte să fie bună ideea P. S. Episcop de Râmnic, dar eu încă nu vęd posibilitatea practică, de a se putea reface lucrarea așa cum trebuie, și ȃic reface pentru că ea în adevăr trebuie refăcută, fiind-că noi când am făcut împărțirea de parohii, am avut altă normă; am creat parohii cu un ajutor, două și trei, și după legea de astă-ȃi, nu este de cât parohie cu un singur paroh.

Prin urmare, vedeți aci este cestiunea de a se ști din nou, fie prin protoiereu însoțit de prefect, sau ori-cine se va găsi, nu insist asupra acestui punct; dar trebuie să se vadă la fața locului posibilitatea preotului, dacă el póte căuta cu cele religioase, cutare sau cutare cătun. Și când se va constata la fața locului tóte acestea, atunci să ȃicem: acésta este o parohie.

Dar fără acésta știință nu știu ce va face acea comisiune, care se va rândui de S. tul Sinod; trebuie să'și formeze altă normă și norma este deja dată prin lege, pentru că în lege se spune, că de și se hotărăște pentru comunele urbane,

însă pentru comunele rurale se dă pe cât va fi posibil comunelor să se ficeze circumscripțiunea parohiilor. Acum, cam ce are să facă comisiunea acésta a S-tului Sinod?

Numai dacă toți Episcopii respectivi îi va trimete nouă acte cum s'a trimes în cel-l-alt rând, de împărțirea făcută la fața locului, numai după acele acte trebuie să lucreze comisiunea de aci. Alt-fel eă nu vėd posibilitate.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am vėdut, că P. S. Episcop de Roman și mai ales cel de Huși, nu se unește cu propunerea mea, de și am observat că P. P. S. S. Lor sunt de acord cu mine. Eă vė aduc aminte cele ce am đis. Pentru a accelera lucrările și a se face mai curėnd împărțirea parohiilor, noi avem elementele trebuitoare și am mai đis, că alegėndu-se comisiunea respectivă, ea are să se pună în corespondență cu I. I. P. P. S. S. Mitropoliți și cu P. P. S. S. Episcopi eparhioți.

P. P. S. S. Episcopi de Roman și de Huși au ridicat obiecțiunea că are să fie trebuință întru acésta de o corespondență prea mare. Dar acésta e grija comisiunei. Ea are să țină corespondențe prealabile cu P. P. S. S. Chiriarii, precum și corespondențe ulterioare. Ea va vedea și va ști de ce are trebuință în lucrarea sa pentru înlăturarea nedumeririlor.

Să presupun și eă că comisiunea nu s'a înconjurat de toate elementele trebuitoare, pentru a face o împărțire bună. Dar propunerea mea, și chiar a D-lui Ministru, a fost făcută în sensul acesta, ca acésta lucrare a comisiunei să se aducă în S-tul Sinod, și aici Chiriarii să vină cu elemente noui, pentru a arăta lacunele lucrării; și să arate că aci s'a făcut cutare sau cutare greșală, și decă să se îndrepteze.

De aceea pentru a doua oră rog pe S-tul Sinod să primescă acésta propunere, căci cu chipul acesta se accelerează lucrul, fără a se aduce vre-o străgănire lucrărilor. Cu propunerea P. P. S. S. preopinenți, de a se face lucrările pentru fixarea parohiilor, la sesiunea de toamnă, adecă în decursul lunii Octombrie, se pôte întâmpla ca să vină timpul pentru formularea budgetelor pe anul financiar 1894 și lucrarea acésta să nu fie gata. Încă o-dată mai đic, cu propunerea ce fac eă comisiunea va aduna până la toamnă toate elementele, va lucra împărțirea bisericilor pe parohii și S-tul Sinod în câte-va ședințe își dă ultimul său cuvėnt.

D. Ministrul al Cultelor: Am ascultat discuțiunea ce s'a urmat până aci, și mărturisesc S-tului Sinod că aveam și eu ôre-cari îndoeli în privința acestei cestiuni.

Dar P. S. Episcop de Râmnic are dreptate și iată pentru ce: Legea ȳice că alcătuirea parohiilor se va putea modifica de S-tul Sinod în acord cu Ministru. Cu alte cuvinte, dacã nu se va împlini acest acord, rãmâne alcătuirea cum s'a făcut la 1888.

Cu toți cred că cunôșteți, că acéstã alcătuire trebuie modificatã, dar de asemenea declar că trebuie modificatã până la 1 Noembrie, căci trebuie să facem și noi și comunele budgetul, și trebuie să știm mai d'înainte cheltuelile care trebuie să le înscrim. Acéstã lucrare nu este o lucrare ușorã și dacã ar trebui să o facem de a capo, nu ajungem până la 1 Noembrie.

Este mai mult vorba d'a se tăia unele parohii în douë, de a se înmulți numërul parohiilor și acéstã înmulțire este o cestiune financiarã. De sigur că nu o să iasă o alcătuire care să mulțumescã pe tótã lumea, este adevërat, dar să ne apropiem mai mult de drept și de ceea ce e posibil.

Dacã vom aștepta până la tómnã, la sesiunea S-tului Sinod, o să ne gãsım d'a capo cu tótã problema și o să fim siliți să luãm comunã cu comunã, parohie cu parohie, pe datele pe care le avem și numërul credincioșilor și numërul cãtunelor, și distanța mai mult sau mai puțin aproximativã, căci avem și distanțele.

Datoria mea ar fi fost să viũ cu un proiect și să ȳic: iatã ce propunem noi, și să discutãm ceea ce este de făcut. Dar eu cred, ca nu aș putea să fac acest proiect pe care S-tul Sinod pôte sã-l primescã sau sã-l modifice.

Prin urmare, comisiunea ce o veți alege, va face o singurã lucrare preparatorie, și dacã S-tul Sinod o va primi atunci va numi o comisiune care să examineze acest proiect, și acolo se vor duce toți cei interesați, toți capi de eparhii, și toți vor vedea împreunã dacã proiectul este bun, și cine va fi în comisiune va căuta să facã în eparhia lui parohiele mai mici și ast-fel cu toți vom ajunge să tãem, căci fie-care nu vrea să facã de cât ceea ce e bine și folositor.

De aceea cred că e mai practic și înlesnește lucrarea, ca S-tul Sinod să bine-voiascã a însãrcina fie altã comi-

siune, fie pe acesta care a ales-o, care împreună cu noi să lucreze până la Octombrie un proiect, ca ast-fel să avem o basă pe care să discutăm în sesiunea de toamnă a Sântului Sinod.

Și adevărata lucrare atunci se va face de sigur, căci această comisiune se va pune în relațiune cu toți episcopii, acolo unde nu va avea informațiuni, va cere și de la autoritățile civile. Mai avem o lucrare care pôte ajuta pe comisiune. Avem lucrarea statistică în care este tótă populațiunea copiilor aproximativ, avem harta Statului Major al armatei, ca să ne dăm sémă și de accidentele care există după cum spunea P. S. Episcop de Roman.

Dar până atunci mai cred un lucru. Sper că până la Septembrie să am statistica preoților din țară, cu anul nașterii, cu locul unde este hirotonisit, și timpul de când este hirotonisit, precum și studiile ce a făcut, căci cum o să puț léfă pentru atâțea preoți, dacă nu voiți ști care este cu patru clase, care cu șépte clase și care cu licență, căci avem până acum trei statistici și tóte se d osibesc una de alta.

Cu tóte aceste lucrări, cu lucrarea comisiunei, cu ajutorul pe care autoritățile administrative îl va da, și cu lămuririle ce se va da la fie care minut de Episcopii; putem să ajungem la Octombrie să vă prezentăm o lucrare nu perfectă dar acceptabilă, și pe care S-tul Sinod discutând-o o va primi sau modifica, dar până la Octombrie e bine ca să terminăm.

P. S. Episcop al Hușilor: Cer cuvântul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ați vorbit deja în această sesiune, și regulamentul nostru prevede că: nici un membru nu pôte vorbi de două ori în aceeași sesiune, afară numai dacă S-tul Sinod va încuviința. Regulamentul trebuie păstrat strict.

P. S. Episcop al Romanului: Vă mulțumim pentru această măsură.

—Se consultă S-tul Sinod dacă să se dea cuvântul P. S. Episcop de Huși pentru a doua óră și se admite.

S. Episcop al Hușilor: Am đis că ideia P. S. Episcop de Râmnic e bună, și se susține și de P. S. Episcop de Roman, dar eu unul vă declar, că dacă ași fi în comisiune nu ași putea lucra nimic, până nu ași avea noi informațiuni de la Episcopul respectiv. El să-mi spună întâi care

sunt necesitățile locale și unde trebuie micșorată parohia; fără acestea nu pot face eū, ca membru în comisiune, nici o lucrare. Acum dacă comisiunea are să fie autorisată ca să țină corespondență cu fie-care Chiriarh, și Chiriarhul respectiv să-ı dea informațiunı, căci numai prin informațiunile Episcopilor pōte lucra comisiunea. atunci e bine și va lucra după informațiunile care i se vor da de Episcopi.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: De la început *P. S. Episcop de Huși* a spus că propunerea care s'a făcut e imposibilă de realizat așa cum se propunea.

Legea care s'a votat e categorică, ea a reformat în totul hotărârea S tului Sinod în privința parohiilor, nu a admis de cât preoți parohi. Ea a admis pentru comunele rurale cât e posibil comunei, iar pentru comunele urbane numărul de 400 familii.

Prin urmare, este tot de refăcut nu mai este vorba de a tăia două comune este de a le reface, pentru că trebuie să căutăm noi să vedem, dacă în adevăr în parohia cea nouă care se va hotărâ în comunele rurale va putea preotul să satisfacă serviciile religioase.

Pentru aceste motive rog pe S-tul Sinod să procedeze și acum cum a procedat la 1888, când *D. Ministru de atunci* *Maiorescu*, a cerut o lucrare, de asemenea natură, să însărcineze pe *Chiriarhi* ca în sesiunea de toamnă să ne aducă toate noțiunile necesare pentru acēsta, și S-tul Sinod atunci va numi o comisiune care va lucra și ne va spune ce se pōte face.

De almintrelea eū vē asigur de un lucru, de acum: aveți să alegeți comisiunea să se pună în corespondență, — lasă că pe vară nu știu cine va sta de corespondență, căci nu va avea nici omeni necesari, — și ce corespondență, când ți trebuie Episcopului două luni de zile să cēră științele necesare din eparhie, în cât comisiunea nu are să facă nimic. Mai bine este să însărcinăm pe *Chiriarhi* să ne aducă tablou și atunci comisiunea ce se va alege de S-tul Sinod împreună cu *D. Ministru* va hotărâ ce va crede de cuviință.

Dacă credeți că ceea ce voiți a face, este mai ușor, faceți; dar cred că este nepractic și nu are să aducă nici un rezultat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunt două propuneri: una a *P. S. Episcop de Râmnic* și alta a *P. S. Episcop de Huși*.

Pun deci la vot propunerea P. S. Episcop de Huși ca cea mai depărtată, ca adică; să se însărcineze Chiriarhiile eparhiilor respective, ca să aducă noii tablouri pentru sesiunea de toamnă.

—Se pune la vot propunerea P. S. Episcop de Huși și se respinge.

—Se pune la vot propunerea P. S. Episcop de Râmnic și se primește.

P. S. Episcop al Râmnicului: Am ales o comisiune. Propun deci ca tot acea comisiune să primească și această însărcinare.

—Se pune la vot această propunere și se primește.

I. P. Mitropolit Primat: Ne mai fiind nimic la ordinea zilei ridic ședința.

—Ședința se ridică la orele 3¹/₂, anunțându-se cea viitoare pentru a doua zi la orele 2 p. m.

Președinte, Ghenadie Mitropolit Primat.

† Secretari: { *Ioanichie Bacaonu.*
 { *Dionisie Craioveanu.*

Ședința de la 26 Mai 1893.

—Ședința se deschide la orele 2 p. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

—Se face apelul nominal și răspund prezenți 14 P.P. S.S. membri, fiind absent I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

—P. S. Arhierieș Dionisie Craioveanu citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Episcop al Râmnicului: I. P. S. Președinte! Am cerut cuvântul și nu mă pricep cum se vorbesc asupra sumarului. În adevăr, regulat ar fi ca să cer rectificarea locurilor, neesprimate bine, după cum am luat cuvântul și eră asupra sumarului, și am cerut o rectificare; lucru ce nu s'a făcut. P. S. Secretar, să mă erte, nu'și ține un fel de note despre ceea ce vorbesc membrii S-tului Sinod, și atunci sumarul s'ar face foarte ușor. Eă, după cât väd, P. S. Secretar nu ne-a citit un sumar, ci a voit să ne facă un proces-verbal după modelul celui care l'a făcut mai deunăzi; adecă a voit să înșire totă discuția ședinței de eră cu amărănțimele ei. Dar să-mi dea voie să-i spun frățește, că

de la începutul sumarului și până la sfârșit eu n'am auzit nimic din cele ce eu am vorbit, asemenea am observat și la cuvântările celor l-alți membri. De aceea, eu, vedând că nu se poate face rectificări în acest sumar, cer ca să se prefacă, rămânând a ni se ceti în ședința viitoare.

I. P. S. Mitropolit Primat : Noi trebuie să fim recunoscători P. S. Secretar pentru ostenela ceș'a dat, fiind-că a făcut sumarul într'un timp așa de scurt, așa că nici chîiar notele stenografilor nu s'aū putut termina repede, ca sî se facă un sumar în regulă.

Eu sunt de părere, că sumarul care ni s'a citit, și care încă mai are lipsă de ceva ca să pótă fi complet, să'l primim, cu o condițiune, ca, atât sumarul din ședința trecută cât și acesta să se facă în adevăratele condițiuni ale unui sumar.

Pun dar la vot sumarul cu condițiunea ca să se modifice, după cum s'a cerut.

—S'a primit.

P. S. Valerian Rîmniceanu, raportor, citește raportul comisiunei de petițiuni relativ la călugărirea fratelui Mihaî Ștefănescu din monastirea Cernica, efectuată în cas de bôlă, și care a luat numele de Ghedeon.

S-tul Sinod aprobă călugărirea.

—Idem, raportul comisiunei relativ la cererea locuitorilor din comuna Siliștea, jud. Mehedinți, în următorea cuprindere :

Inalt Prea Sănțite Stêpâne!

Comisiunea de petițiuni a S-luî Sinod luând în observare suplica subscrisă de 221 locuitori din comuna Siliștea, județul Mehedinți, confirmată de Primăria locală sub No. 134 din 6 ale curenteî, a vedut ca petiționarii se plâng că parohia lor Siliștea ar fi rău aranjată după cum este astă-dî și se rógă S luî Sinod să ia dispozițiuni a se despărți în două parohii, după cum cuprinde două comune politice, adică Siliștea și Isverna, pe următóarele motive.

1) Că întréga parohie cuprinde 650 familii preperate pe un teritoriū de 12 kilometre lungime și 6 kilometre lățime cu 5 biserici și anume : patru cătune cu trei biserici în comuna Siliștea, cu o populațiune de 320 familii

și două cătune cu două biserici în comuna Isverna, cu o populațiune de 330 familii, este pozițiunea locului muntosă, cuprindând cele mai de margine comune, lângă granița țerei la apa Cerna, despărțite cătunele unul de altul prin văi, dealuri și ape. Sunt și locuri prăpăstioase care nu se pot străbate nici vara nici iarna de cât cu cea mai mare greutate.

2) Că până acum doi ani ar fi avut patru preoți care abia le putea satisface trebuințele religioase în totă această parohie, pentru că mai mulți dintre preoți ar fi ședând și vara și iarna cu familii cu tot pe la conace despărțare de centru peste totă întinderea hotarului, fiind că numai așa s'ar fi putând agonisi hrana zilnică din mica lor agricultură și creșterea vitelor; și că acei doi preoți actuali rămași după mórtea altor doi ce au mai avut, de și sunt tineri și activi, nu ar fi putut ajunge pe la toate locurile în casuri de bóle și alte servicii urgente.

3) Că după noua lege ar fi amenințați să rămână cu un preot în totă parohia, ceea ce ar fi cu totul insuficient pentru ei și pozițiunea locurilor lor muntóse.

4) Că o parohie mărită peste sémă prin contopirea a două cătune muntóse, n'ar putea avea alt efect de cât scurtarea vieței bieților preoți prin alergături peste fire și scăderea sentimentului religios în popor, precum nu s'ar fi putând satisface serviciile la timpul oportun.

5) Că ar fi văduț în alte județe câte două parohii formate dintr'o comună politică și încă comună nu de munte ca la dênșii; și că ei ar fi prea rău condamnați să aibă două comune mari de munte, contopite într'o parohie; pentru că cei ce au aranjat ast-fel n'ar fi cunoscut pozițiunea locului și nici ar fi întreat pe alți cunosători.

Suplicanții arată în fine că dênșii ca popor de jos, dacă țin cu drag la ceva în lumea acésta, este religiunea strămoșască, care singură a salvat scumpa noastră țără și pe străbuni în timpuri grele; se rógă prin urmare, a se ordona o cercetare locală care ar vedea că au mare dreptate în cererea lor.

Comisiunea observând apoi tabloul de împărțirea parohiilor țerei format de S-tul Sinod în 1888, a văduț la județul Mehedinți parohia Siliștea, că distanța cătunelor acestei parohii de la centru ei în diferite direcțiuni este

de 10¹/₂ kilometre Ői No. locuitorilor de 390. Prin urmare o contradicere de pe loc cu arătarile suplicanŪilor.

De aceea comisiunea crede că S-tul Sinod n'ar putea lua o hotărâre decisivă în acéstă cestiune până n'ar asculta Ői pe P. S. Eparhiot, carele a presidat la împărŪirea parohielor dupē norma adoptatā de S-tul Sinod. Ői pentru a se face o lumină clară în acéstă privinŪă, este de opinie a se invita P. S. Sa să orânduiască o cercetare locală, la care ar fi bine să ia parte Ői autoritatea civilă, precum Sub-prefectul plāŪei Ői consiliul comunal, saŪ cel puŪin primarul comunei Ői în urmă comunicându-se rezultatul acesteī cercetări, S-tul Sinod va putea a se pronunŪa în cunoŪtinŪă de causă.

Acest rezultat cu respect se aduce la cunoŪtinŪa S-luī Sinod spre a se lua în deliberare.

(ss) *Valerian RâmnicEANU.*

„ *DosoteiŪ BotoŪENĪNU.*

„ *Ieronim PloESTĪNU.*

P. S. Episcop al Râmniculuī: I. P. S. PreŪedinte ! Comisiunea de petiŪiuni vĕd, că a primit o regulă, care, până acum n'a fost întrebuintatā de către S-tul Sinod, Ői anume regula, ca tōte cestiunile, relative la administraŪia Eparhiei de Râmnic să se discute în S-tul Sinod Ői chiar să se ia o hotărâre în privinŪa lor. Dacă acéstă mĕsură, propusă de raportorul comisiunei, o primeŪte Ői S-tul Sinod, eŪ, sunt nevoit să observ, Ői să spun de la început, că legea organică Ői regulamentele S-tuluī Sinod, ba chiar Ői canōnele sunt tōte întōrse pe dos, ca să nu Ūic despreŪuite. EŪ rog pe S-tul Sinod, ca asemenea cestiuni, precum Ői tōte cestiunile disciplinare Ői administrative, să se lase la aprecierea Chiriarhuluī respectiv, care în vederea împrejurărilor locale Ői ale altor circumstanŪe va rezolva cestiunile ce l privesc. Alt-fel introducem disordinea Ői spiritul de nesupunere în administraŪie Ői acéstă nu este bine.

De aceea, rog pe S-tul Sinod ca, cestiunea acéstă ce priveŪte regularea unei parohii, să fie trimisă la Episcopul respectiv, care asemenea hotărârei, ce am luat ieri, are să ia în consideraŪiune tōte cererile de asemenea natură Ői eŪ o declar, că pot să mai fie Ői altele, cari încă n'au venit până acum la S-tul Sinod; acéstă din causă, că altele au fost normele regulărei parohiilor la 1888.

P. S. Arh. Valerian Râmnicéanu: Comisiunea de petițiuni, cred că face un serviciu însemnat S-tului Sinod, punând în relief lucrările ce sunt adresate S-lui Sinod, cum este cestiunea care se tratéză acum și prin care locuitorii județului Mehedinți cer să li se facă dreptate, a li se împărți parohia în două, căci este mare. Acum nu știu de ce se motivéză P. S. Episcop al Râmnicului de ȕice, că noi ne atingem de administrațiunea Eparhiei. Acești locuitori vin și cer S-tului Sinod împărțirea parohiei în două, S-tul Sinod trimite petițiunea la comisiune, și noi comisiunea suntem datorii să arătăm S-tului Sinod ceea ce credem. Acum P. S. vine și ne bănuéște că în tóte cererile noi ne atingem de administrația Eparhiei. Nu este adevérat. A fost numai un singur cas în care un preot și anume preotul Panaitescu a venit și ni s'a plâns fórté dureros, că a fost obijduit și judecat contra canónelor și am cerut ca casul să fie cercetat din nou.

P. S. Episcop al Râmnicului: Atunci trebuie ca tóte cestiunile administrative să le aducem în cercetarea St. Sinod.

P. S. Valerian Râmnicénu: Noi am fost datorii să ne dăm opiniunea, dar nu ne am atins de loc de administrația Eparhiei. Noi, în acea cestiune ne-am dat opiniunea nóstră, și basându ne pe anume articole am arătat, că este afară din lege și am cerut să ni se trimită dosarul; dar că ne-am atins de administrațiune, acésta nu este esact. Din contra noi am avut cel mai mare respect și pentru S-tul Sinod și pentru fie-care Episcop.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eú cred, că lucrul stă așa cum voiú avea onórea să vė spun.

Comisiunile sunt în dreptul lor, fiind-că sunt însărcinate de S-tul Sinod să-și dea avisul lor asupra lucrărilor ce fac. Acum rămâne, ca S-tul Sinod să decidă dacá crede, că opiniunile din raport pe care le emană raportorul, sunt admisibile sau nu. Prin urmare, dacá aceste conclusiuni ale raportului comisiunei nu sunt bune, S-tul Sinod póte să le respingă, iar dacá sunt bune, póte să le primescă.

Acum în cazul de față cu parohia, ea, după mine are calea ei legitimă, dar în tot cazul S-tul Sinod trebuie să se pronunțe asupra conclusiunilor raportului.

Acum, după cum a ȕis și P. S. Episcop al Râmnicului, când vin asemenea cereri, trebuiesc îndreptate Episcopului

respectiv, pentru că S-tul Sinod s'a ocupat odată cu parohiile și acum nu mai are nevoie a se ocupa din nou de ele.

Dar în urma celor petrecute ieri și în urma alegerii comisiunii urmază, că asemenea acte de asemenea natură să se trimită Episcopului respectiv, și el să le trimită comisiunii, care îi va cere asemenea informațiuni, ca să se pótă forma tabloul de regularea parohiilor din nou. Acesta este, cred eu, calea cea mai regulată.

Acum în ceea ce privește conclusiunile raportului comisiunii, rămâne ca S-tul Sinod să decidă dacă le primește sau le respinge.

Pun dar la vot opiniunea cea mai departată, care este a P. S. Episcop al Râmnicului.

P. S. Episcop al Dunăreț-de-jos: Este interesat în cauză.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci pun la vot opiniunea mea care este, că aceste acte să se trimită Episcopului respectiv.

S'a primit.

Prin urmare conclusiunile raportului au căzut.

P. S. Episcop al Râmnicului, raportor, citește raportul comisiunii ad-hoc pentru modificarea art. 4 din regulamentul pentru buna conduită a clerului în genere în cuprinderea următoare:

Înalt Prea Sântite Președinte!

Comisiunea aleasă de către S-tul Sinod în ședința de la 25 ale curenței, și însărcinată a-și da opiniunea sa asupra propunerii a 5 membri ai S-lui Sinod, care tinde la modificarea art. 4 din regulamentul pentru buna conduită a clerului, vine prin sub semnatura raportor a supune deliberării și hotărârei S-tului Sinod rezultatul cercetărilor sale

Comisiunea având în vedere că toate legile țerei noastre cât și ale altor state Europene consideră pe bărbatul ajuns la vârsta leguită, adică la majorat, încă de la anul 21 al etății sale, și acesta pentru cuvântul că viața culturală de adevărat a poporului este cu mult mai înaintată ca în trecut, și că prin urmare ea face pe om mai precoce, atât în raportul psihologic cât chiar și cu cel fiziologic; de altă parte știindu-se că istoria bisericească universală,

precum și acea a Românilor în parte ne înfățișează indicul de hirotonii în diacon la vârsta de la 16—18 ani; în preot de la 18 și până la 20, ba chiar și în cea de Arhiereu se permitea une ori, chirotonia la vârsta de 25 ani; iar S-tul Sinod al Sântei Biserici Ortodoxe Române în ședința de la 11 Noembrie 1883 a primit ca normă de chirotonie în Diacon și Preot, pentru candidații cu 4 clase seminariale vârsta de 24 pentru Diacon și cea de 26 ani pentru preoți. Luându-se în băgare de seamă că legea seminariilor votată de către corpurile noastre legiuitoare în sesiunile anului curent, cuprinde dispozițiunii după care biserica Română poate de acum avea candidații bine pregătiți pentru treptele ierarhice la diaconie și la preoție încă la vârsta de 20—22 ani cel mult.

Ținând seamă mai ales de consideratul că viitorii parohi ai sfintei noastre biserici, să nu mai poată îmbrățișa altă carieră socială în timp de după absolvirea cursurilor până la intrarea lor în clericat; care carieră ar putea să le altezeze și să le imputineze focul sacru cel atât de trebuitor misiunii apostolice a sacerdoțiului.

În sfârșit știind că dacă Sf. canone cer de la cel ce are a se hirotoni preot vârsta de 30 ani, apoi această preschimbare și are începutul ei în Vechiul Testament, unde se cerea de la preot această vârstă în vederea sacrificiilor acelei legi și a maturității omului din acele vremuri la o vârstă mai înaintată, și că dacă Mântuitorul nostru Iisus Christos a îndeplinit această prescripțiune a legii vechi, primind la vârsta de 30 ani botezul și începând sacerdoțiul său pentru mântuirea neamului omenesc la o vârstă atât de înaintată, cuvântul hotărâtor întru acesta este numai că el a voit să îndeplinească legea în acest punct, și să răpescă cărturarilor Iudei ori ce cuvânt de împotrivire la predicarea cuvântului lui Dumnezeu.

Comisiunea întemeiată pe acest cuvânt, roagă pe S-tul Sinod prin subscrisul raportor ca art. 4 din Regulamentul pentru buna conduită a clerului să se modifice cum urmează.

Vârsta candidaților la intrarea în treptele ierarhice ale diaconiei și ale preoției să înceapă de la majoratul civil.

(SS) *Innocentie Episcopul Romanului.*

„ *Arhiereu Ieronim Ploestenu.*

„ *Raportor Ghenadie al Rîmnicului.*

P. S. *Arh. Valerian Râmniceanu* : I. P. S. Președinte! Când ne am întrunit aseră, ca să deliberăm asupra hotărârei ce trebuia să luăm în aceră cestiune, eă am făcut un proiect de raport și l'am citit comisiunei, ca să se vadă ideile mele, dar nu s'aă admis de cei co erau preșenți, și dacă nu s'aă admis, eă singur am propus de raportor pe P. S. Episcop al Râmnicului, și pe urmă vom vedea. P. S. Sa aă făcut raportul și ne-a spus să ne adunăm ca să'l citescă. Eă am venit mai 'nainte să mi-l arate și mi-a respuns să fie toți de față. După ce ne-am adunat toți, ni s'aă citit raportul, dar eă nu l'am admis ; ci am rēmas tot în ideile în care eram mai 'nainte și cu mine s'aă unit și P. S. Dositei Botoșenēnu. După cum va vedea S-tul Sinod din cuprinsul ei, aceră este numai o opiniune personală a mea, dar cu mine s'aă unit și P. S. Dositei Botoșenēnu, care aă și iscălit. Iată opiniunea mea :

OPINIUNEA A PARTE

Snb-semnatul membru al comisiunei însărcinată cu cercetarea propunerii pentru micșorarea etăței celor meniți la hirotonia de preoiți și diaconi ;

Având în vedere art. 8 al legii fundamentale pentru constituirea S tului Sinod al Sânteii Bisericii autocetale ortodoxe Române, carele ăice : S tul Sinod al Sânteii bisericii autocefale ortodoxe Române, fiind membru al S-teii bisericii ecumenice și apostolice a rēsăritului, al cäreia cap este Domnul nostru Iisus Christos, păströză și va păstra *unitatea* în *privința dogmelor* și a canōnelor ecumenice cu Biserica din Constantinopole.

Având în vedere că cestiunea vârsteii preoiților a fost discutată din cele mai vechii timpuri ale creștinismului, precum la Sinodul din Neocesaria și Cartagena încă de prin vēcul al patrulea, și mēsurile stabilite de acele sante Sinode, discutându se din nou, s'aă luat de normă de Sinodul al șeselea ecumenic, prin hotărârea univērsală care prin canonul 14 ăice : Presviterul mai 'nainte de 30 ani să nu se hirotonisescă, măcar de ar fi om cu totul vrednic, și diaconul nu mai 'nainte de 25 ani. Se vede că și în acele timpuri s'aă făcut experiențe triste în aceră privire, cum s'aă făcut și la noi în țară, unde mulți din cei hirotonisiți prea tineri, aă desprețuit acest sânt *mister* și dar

căpătat prin chemarea prea S-tului Duh, până a'l lepăda, și a se întorče la alte cariere.

Avënd în vedere art. 4 al regulamentului S-tului Sinod al Sânteii năstre bisericii autocefale ortodoxe Române, pentru buna conduită a clerului în genere, carele ȃice: Este oprit în viitor a se ridica la treptele de preot sau diacon candidaȃii care n'ar avea vârsta stabilită prin canone, anume 25 an' pentru diacon și 30 de an' pentru preot. Dacă însă vre-o excepȃională nevoie ar cere a se face ăre-care pogorământ la vârsta canonisată de Sinode, pentru hirotonie, acel pogorământ nici într'un cas să nu fie mai jos de 26 an' pentru preoȃie; iar pentru diaconie 24 an'.

Sub-semnatul cunoscënd și din practică greșala, ce se face cu hirotonia persănelor prea tinere; căci am fost 14 an' protoereu în două județe și am constatat că cei mai mulȃi preoȃi viȃioși, sunt aceia care au primit hirotonia într'o vârșă inconșientă și prea puȃin încercată a vieȃei. Mulȃi până la vârșta de 30 an' întâmpină casur' nenorocite în familie, rămânënd veduv' și atunci cădënd în disperare, se fac scandaloși, alȃii fiind diaconi în asemenea triste casur', nu se mai silesc a căpăta preoȃia pentru greutatea respunderii ei spirituale.

În această cestiune de mare însemnătate, aducëndu-mi aminte de mărturisirea publică ce am depus la primirea hirotoniei arhierest'i, verbal și înscris, anume: Către această încă mai mărturisesc, că voiu conserva și voiu observa cu sfinȃenie, până la suflare cea mai de pe urmă: tôte canonele celor șapte sinode ecumenice, și a celor locale; învăȃaturile de D-ȃeu purtătorilor părinȃi, tradiȃiunile S-tei Bisericii celei drept mărităre de Răsărit, legile și regulamentele S-lui Sinod al S-tei Bisericii Române Autocefale drept mărităre etc. etc.

Creȃdënd că trebuie să fiu ascultător S-lor Sinode și consecinȃe promisiunilor date, sunt de opinie ca vârșta pentru viitorii noștri candidaȃi de hirotonie, să rămăe fără schimbare acea canonică, cu excepȃiunile adoptate de S-tul nostru Sinod la art. 4. din Regulamentul pentru buna conduită a clerului în genere.

Acășta opinie cu respect vin a o supune aprecierii S-lui Sinod.

(ss) *Archiereul Valerian.*

„ *Dosităi Botoșenenu.*

P. S. *Episcop al Dunărei de jos*: I. P. S. Președinte! Noi ne găsim în fața unei cestiuni foarte însemnate în biserica noastră și trebuie neapărat s'o resolvăm într'un sens sau altul. De o vom rezolva în sensul canonic, ne găsim în fața aceleiași dificultăți în care ne-am găsit și până acum; de o vom rezolva în sens contrariu canoanelor, este o rezolvare anticanonică și eu mă tem tot de-auna să calc canoanele.

Canónele bisericei noastre ortodoxe se înlănțuesc, se lăgă unul cu altul și când rupi unul, despart și șirul, și nu se știe dacă se mai poate lega șirul la loc.

S'a făcut de P. S. Episcop al Romanului o propunere, ca să se schimbe vârsta. Eu asupra acelei propuneri n'aș avea nimic de zis după cum n'aș avea de zis nici asupra concludsiunilor raportului. Concludsiunile și ale propunerii și ale raportului mi se par niște afirmațiuni ne basate pe istorie și tradițiunile bisericei noastre.

Eu de când m'am făcut Arhieru năzuesc ca să fac să credă lumea, că canónele nu s'aú călcat nici odată; și că dacă s'aú făcut devieri, acelea s'aú făcut în baza puterii duhovnicești ce o are Chiriarhul; când deschide calea are duhovnicescă putere să lege și să deslege, dar lucrarea în contra canónelor pe mine mă înspăimântă; pentru că dacă tăem acum un canon, mâine vor veni alții care să taie un altul, și eu tot de-auna m'am cutremurat de acesta, și să nu ne mirăm că la urma urmei se vor găsi alții, care să taie și chiar din canónele dogmatice și nu cu multă rezervă vor ajunge a le desființa. De aceea eu sunt de o altă idee: Trebuie să păstrăm forma pentru ca să putem spune, că avem fundamentul canonic, pentru că din momentul ce le desființăm vor veni alții să ne spună că le-ați desființat în cutare sau cutare ocaziune, și ast-fel le vom desființa până la sfârșit și atunci ne am perde canonicitatea.

Nu știu să fi existat în țara Românescă pentru că n'am fost profesor de istorie, dar nu știu dacă am avut arhierii la vârsta de 21 ani. Pe mine nu m'a convins afirmațiunea personală; nu pot să mi începuesc că la vârsta de 21 ani să se fi făcut cineva arhieru; poate preot...

P. S. *Ionichie Bacaoanul*: Dacă nu cunoști împrejurările.

P. S. *Episcop al Dunărei de jos*: Nu voi să cunosc nici o împrejurare. Acesta nu face pentru mine norma ca-

nonică. V'am spus, că este deslegare duhovnicescă, nu este o hotărâre sinodală. Alt-ceva este să se dea des'egare și alt-ceva este să se dea o hotărâre de S-tul Sinod. S'au făcut diaconî la vârsta de 17 ani, și preoți la vârsta de 20 sau 21 ani, și p'ote să se fi făcut și arhieriei la 30 ani; dar eă nu voiă vota și nu votez o asemenea dispozițiune în contra canónelor. P'ote S-tul Sinod să recunoscă o asemenea dispensă duhovnicescă pentru cutare sau cutare Eparhie, acesta este alt-ceva. Acum s'a făcut propunerea acesta, prin care se cere reducerea vârstei, ca seminariștii să p'otă intra mai tineri în hirotonie, pentru ce? Pentru cuvântul că s'a făcut mai de mult un regulament prin care a voit să se pună bariera hirotoniilor.

Vârsta? Nu era acesta motivul, care a dat naștere regimentului, ci altele au fost motivele. Acele motive pe care cu toți le cunosteți, că toți Seminariștii, ne având vârsta eșind la 21 ani, și ne putând aștepta, găsesc alte cariere.

Acum, se propune o r'educere și mai mare și ac'asta este necanonică, din punctul de vedere al canónelor; dar este tot atât de plină de greutate ca cea altă, Legea învățămîntului admite în Seminar vârsta de 12 ani.

P. S. Arh. Ioanichie Bacaoanul: De 14 ani.

P. S. Episcop al Dunăreț de jos: Nu vorbesc de legea veche ci de cea nouă.

P. S. Episcop al Râmnicului: Legea nouă a Seminarilor nu ficsază vârsta.

P. S. Episcop al Dunăreț de jos: Ba o ficsază, 6 ani pentru băeți și 7 pentru fete. Eă admit chiar 8 ani și cu 4 fac 12, și cu 8 în Seminar fac 20 de ani.

P. S. Arh. Dionisie Climescu: Dar facultatea de teologie?

P. S. Episcop al Dunăreț de jos: Noi nu vorbim de facultate, ci de preoți.

P. S. Arh. Dionisie Climescu: La noua lege m'am referit.

P. S. Episcop al Dunăreț de jos: Eșiți, afară din ea, nu se mai p'ote face nimic. Eă socotesc, că însăși admiterea vârstei de 22 ani e vițioasă. Dacă voiți cel mult, dar nu vă sfătuesc, să admiteți termenul de îndată ce va presenta testimoniul Seminarului de 7 sau 8 clase, să fie hirotonit, însă și ac'astă hotărâre a S-tului Sinod, este afară din canóne.

Pentru aceste motive, rog pe S-tul Sinod, ca să admită altă hotărâre. Cestiunea de vârstă să o judece Chiriarhul, ac'asta este hotărârea cea mai bună.

P. S. Episcop al Rîmnicului: I. P. Sântite! Dați-mi voe să răspund ca raportor la cele ȃise de P. S. Episcop al Dunărei de jos. P. S. Sa din tôte temeuriile ce s'aũ adus ĩntru sprijinirea conclusiilor raportului, unul l'a impresiionat, pe care nu l'a ĩnȃeles așã cum este ĩn raport. Dacă eũ am citat casurĩ de hirotonie ĩn diacon de la 15—18 anĩ, de preot de la 18—20 anĩ, și de Arhiereũ la vârstã de 25 anĩ, am spus, cã acestea aũ fost niște simple antecedente, se ĩnȃlege ĩn vederea ĩmprejurãrilor timpului, cã persoanele, asupra cãrora s'a chĩemat darul St. Duh la o vârstã așã de tẽněrã, eraũ persoane trebuitore Bisericeĩ ĩn mod escepȃional, eraũ persoane din treptele mai ĩnalte ale societãtei, ca Mitropolitul Veniamin, dar eũ tôte aceste casurĩ nu le-am dat ca norme bisericestĩ.

P. S. Sũ a mai ȃis, cã nu'și aduce aminte și nu știe, dacã ĩn istoria Bisericeĩ nãstre a fost așã. Sã las cele-lalte casurĩ, ȃic de diacon și de preot, și sã'ĩ spun douẽ casurĩ de hirotonie ĩn arhiereũ.

Mitropolitul Veniamin s'a hirotonit arhiereũ la vârstã de 20 anĩ. Reposatul Calinic s'a fãcut arhiereũ la vârstã de 25 anĩ. Iatã douẽ antecedente; și dacã vom resfoi istoria vom mai gãsi și alte casurĩ. Eĩ bine, vedeĩi acestea, eũ le am citat numai ca antecedente, nu ca norme. Ca normã am ȃis, cã S-tul Sinod ĩn 1883 a stabilit, cã vârstã de hirotonie pentiu diacon sã fie de 24 anĩ, iar pentru preot 26 anĩ. Va sã ȃicã, din acestã condescendențã nu rezultã nimic alt de cãt, cã S-tul Sinod al Bisericeĩ nãstre ĩn vedere cu trebuinȃele, și cu ĩmprejurãrile, ĩn care trãește Biserica, ș'a permis și altã datã nu numai astã-ȃĩ, ca sã'și dea cuvẽntul seũ ĩn ceea ce privește vârstã canonicã a hirotonimilor. P. S. Sa face o propunere contra conclusiunilor raportului; ne ȃice sũ lãsãm vârstã canonicã la aprecierea Chiriãrului. Eũ sunt contra acesteĩ propunerĩ, și iatã pentru ce: ĩntãiũ, pentru cã acestã opiniune se opune legeĩ organice a S-tului Sinod, care, ĩntre altele prescrie, cã S-tul Sinod este instituȃiunea nãstrã eclisiasiticã, care dã unitatea disciplinarã. Al doilea, dacã primim opinia P. S. Episcop al Dunărei de jos, avem sã cãdem ĩntr'o anomalie fãrã marginĩ; adecã un Chiriãrh are sã hirotonescã la vârstã canonicã de 30 anĩ, altul la vârstã sinodalã de 26 anĩ, al treilea la altã vârstã. ĩn aceiași țãrã și ĩn aceiași bisericã o sã avem mai multe felurĩ de clericĩ ĩn privinȃã virsteĩ, Din contrũ, eũ cred cã

acum S-tul Sinod nu face nici un act contrar canónelor, cum n'a făcut nici la 1883. Nu face alt-ceva, de cât a-comodéză canónele la împrejurările, în care se află Biserica noastră; și acest drept îl are Biserica nu numai după legea ei organică, pe care o am citat; ci și în virtutea principiilor canonice disciplinare, care sunt în vigoare în Biserica ortodoxă.

Noi știm, că în materi de rânduială bisericéscă voia celui mai mare, a superiorului Bisericeii este hotărîtore. Dacă cel mai mare póte să acomodeze rânduețele bisericéști la împrejurări, óre S-tul Sinod al S-tei noastre Bisericii ortodoxe române autocefale, care este autoritatea cea mai înaltă a Bisericeii, căruia țara l-a încredințat conducerea afacerilor bisericéști, și cele-l-alte bisericii ortodoxe 'i-a recunoscut acest drept, să nu aibă dreptul de a acomoda sfintele canóne după împrejurări? De aceea, eú ca raportor precum și cel-l-alți membri ai comisiunei, cari au sub-semnat raportul împreună cu mine, am primit vârsta de 22 ani pentru hirotonia; și acésta pentru cuvântul că elevul are să termine cursul seminarial între 21 și 22 ani. Calculul adus aici pentru scóla primară și precum și pentru cele-l-alte scóli nu este esact; fiind-că sunt rari împrejurările, când tinerii termină cursurile secundare mai micí de 21 ani. Eaca cuvintele, pentru care comisiunea a primit maioratul, adică minimumul vârstei de 21 ani; și cu acésta comisiunea a voit să se acomodeze intereselor culturale ale Bisericeii și să se pună în armonie cu legile civile.

P. S. Episcopul Hușilor : I. P. S. Președinte. Este prea adevérata dicétoarea, că din discuțiune ese lumina.

Eú unul singur am fost de acord cu schimbarea vârstei și am și formulat un articol ca vârsta să fie de 21 ani pentru diacon și 24 pentru preoți. Am ascultat discuțiunile, care s'au urmat atât din partea P. S. Raportor cât și opiniunea separată și n'am nimic de đis în privința concludsiunilor raportului majorității, pentru că și eú însumi avém aceleași convințiuni pe care le are majoritatea comisiunei.

Am ascultat în acelaș timp și opiniunea minorității comisiunei, și am văđut acolo nișce argumente puternice și care óre cum au atins în mărturisirea credinței mele ca Arhiereú. Acestea pe de o parte. Pe de altă parte, știind că legea clerului cea nouă, ađi de și nu determină vârsta

și nu se ocupă de hirotonii, dar a determinat cursurile, așa că nu poate cine-va să intre în hirotonie, fără ca să fie absolvent a 8 clase seminariale; a fixat numărul preoților după parohii, așa că sunt luate toate măsurile de a nu se mai putea face abuzul care se făcea înainte, și care a motivat și facerea acestui regulament.

De aceea eu aș face o propunere ca să se lase cu totul la o parte art. 41, adică să dăm un vot ca art. 4 să se scotă cu totul din regulament, și atunci rămâne legea cu îngrădirile sale, care nu lasă la hirotonie mai departe și rămâne latitudinea dată de canóne Episcopului respectiv ca să facă hirotonii; și lăsând așa, am scăpat de totă încurcătura, nici nu ne lovim de canóne, nici nu facem restricțiuni; căci avem deja îngrădirea trebuincioasă. Așa dar dacă bine-voiți să primiți opiniunea mea, eu aș propune să se suprimă art. art. 4 din regulament și să rămână această cestiune la o parte

I. P. S. Mitropolit Primut: Eu văd că cestiunea cum s'a pus, confundăm cu totul ceea ce voim să facem cu ceea ce este făcut.

Mi se pare actualmente, că legea care este pe cale de a se promulga, negreșit că trebuie să o avem ca o stavilă, ca o lucrare precisă. A primi propunerea P. S. Episcop al Hușilor, ca să se suprimă art. 4 și să se lase la latitudinea Episcopului, este de a ne lovi de un alt inconvenient, adică când vom serie Ministerului în privința hirotoniilor să nu fim refuzați pe motiv că nu este basată pe lege. Mi se pare că chiar D. Ministru s'a unit cu această propunere a modificării art. 4, și eu aș fi de părerea că aceasta ca să rămână la latitudinea, la autoritatea Episcopului; dar când nu ni s'ar face nici o pedică când am face recomandatiunea de hirotoniile ce le-am înainta Ministerului. Afară de aceasta mi se pare că chiar legea armatei, ne opresce și nu ne lasă să facem nimic pe drumul acesta. Noi avem să fim într'un mod foarte grosnic responsabili, căci legea armatei nu ține la 25 ani. Se ține, că se calcă canónele: Nu se calcă nici un canon. Sunt canóne pe care nu trebuie să le discutăm cum sunt cele dogmatice și sunt canóne disciplinare pe care S-tul Sinod trebuie să le aibă în vedere și să le aplice după timp și împrejurări, după cum crede că este mai bine. Dacă S-tul Sinod are această însărcinare ca să vegheze asupra bisericei, nu poate să modifice un canon privitor la disciplină, sau la etate? Dar această etate de hiro-

tonie nu este de ađi, ci de mai mult timp. Avem s'nti P'arinti, cari s'au hirotonit la v'irsta de 20, 21 și 21 ani. Cel mai mai mari Ierarhi au fost hirotoniti la 20, 21 și 25 ani.

Așa dar, eu cred că n'ar fi nici o greșală și n'am călca nici un canon, dacă am lua pe un om la v'irsta de 21 ani și l-am hirotoni.

Eu cred dar, că este bine să primim conclusiunile raportului comisiunei, așa cum s'a cerut prin raportul de modificare, ca și D. Ministru să aibă o bază pe care să se p'otă întemeia spre a comunica colegului D-sale de la resboi, să nu se aplice legea recrutării unui tânăr la v'irsta cerută de lege pentru recrutare; căci se p'ote întâmpla că-l recruteză în armată și chiar făcut diacon.

Prin urmare eu sunt de părerea acésta, ca să pogorâm v'irsta hirotoniei, căci nu mai sunt timpurile de atunci, când societatea creștină avea cu totul altă regulă și altă răbdare în ale vieței și în ale v'irstei. (D. Ministru intră în sala ședințelor). Astă-đi este cu totul deosebire de timpul de atunci și educațiunea, care se dă tinerilor noștri, și societatea din care fac parte și chiar sc'olele unde se instruesc, și chiar acei din ómenii căroro sunt date sau încredințate șitiți că lasă mult de dorit, și deci este mai bine să luăm pe un tânăr din frageda lui v'irstă și să-l punem la Altar.

Sunt dar de părere, și cred că și P. S. V'ostre sunteți să primim conclusiunile raportului majorității comisiunei.

În ceea ce privește conclusiunile opiniunei separate, să mă iertați, acolo am v'edut câte-va puncte, care nu coincid cătuși de puțin cu timpul de față, și p'ote că ar fi fost pentru timpurile de atunci. Noi însă să ne conformăm timpului de față și împrejurărilor.

Acum dați-mi voe să pun în cunoștință și pe D. Ministru despre ce discutăm. Suntem, Domnule Ministru. în discuțiunea art. 4 din regulamentul pentru buna conduită a clerului, a cărui modificare s'a cerut de câți va membri din S-tul Sinod.

S'a citit raportul comisiunei și acum suntem în discuțiunea acestui raport.

P. S. Episcop al Hușilor: Dați-mi voe să mă adresez și eu D-lui Ministru. Din cele ce s'au discutat, D le Ministru, eu am ajuns la conclusiunea, că este mai bine să suprimăm cu totul art. 4 de cât să mai facem vre-o schim-

bare, și iată pentru ce: Când s'a făcut acest regulament, s'a făcut în vederea că atunci se făceau prea mulți preoți cu 4 clase, și de aceea s'a voit a se pune o stavilă și să aibă și D. Ministru, când se va presenta atestatul, o basă dic, ca să oprască dacă nu va avea vârsta de 24 ani pentru diacon și 26 minimum pentru preot. Acum toate garanțiile pentru hirotonii sunt prevădute prin noua lege ce s'a făcut. Mai întâi se prevede cursul ce trebuie să facă, că trebuie să fie absolvent a 8 clase ca să pótă fi admis la preoție. Acum când póte un seminarist să sfirșască cursul? La 12 ani intră în siminar, și cu 8 ani în seminar fac 20, prin urmare până la 21-22 și chiar 23 ani nu se póte face preot cu nici un chip. De aceea ștergerea art. 4 acum n'ar mai face nici un rěu, pentru că D. Ministru are voe să se orienteze după lege, pe basa celor-l-alte articole care le are în lege iar nu pe basa acestuia, ca să se convie a se face hirotonia, și numai atunci când un tēnăr seminarist va îndeplini prescripțiunile legi, va fi admis la hirotonie. Acestea sunt argumentele pe care cer ca art. 4 să fie șters din regulament, căci după legea care s'a votat el nu mai are nici un sens.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dați-mi voe să vă întrerup. Fac întrebare D-lui Ministru: Ar putea D-sa să ne răspundă, dacă primește a se face hirotonii fără a se prevedea vârsta?

D. Ministru al Cultelor și Instrucțiunei Publice: Aștept să mai aud și părerea P. S. Episcop al Hușilor și voiți răspunde.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. S. nostru Președinte a adus alte considerente, susținēnd ideia majorității comisiei, de care, cum am spus la început, am fost și eu mai înainte. Președintele, susținēnd ideia comisiei, a đis că prin acēsta s'ar face o împedcare óre cum, o neregularitate, în cât privește luarea tinerilor în armată. Dacă nu mă înșel acēsta a fost ideia.

I. P. S. Mitropolit Primat: Așa este.

P. S. Episcop al Hușilor: Tocmai atunci nu se face acēstă împedcare. De ce se face acēstă confusiune? De alt-tel seminaristi până la 21 de ani, saũ nu sunt luați în armată, saũ dacă nu l'a găsit diacon saũ preot la timp l' urmărește, tragerea la sorți nu l' ia, nu este nici o lege pare să l' oblige să l' ia. Dar acēstă greutate a lucrului, a crovenit din articolul acesta, și din articolul legii de re-

crutare din 1874 mi se pare, care prevede că la 21 de ani să se ia în armată, și se face concesiune până la 25 de ani împliniți, dacă plătește taxa; îndată ce trece peste 25 de ani îl ia. Acum, dacă s'ar lăsa la o parte fixarea vârstei, și îndată ce ar eși din Seminar sau Facultatea de Teologie și ar intra în cler, până la etatea care îl reclamă legea recrutării, și când a trecut peste 21 de ani, atunci legea recrutării prevede dispensa pentru câțiva ani, fie cu plată, fie fără plată, prin urmare s'ar înlătura acesta. Inalt Prea Sântia Sa, ne-a pus și aceea că tinerii, nu trebuie lăsați ca să contracteze diferite deprinderi.

Este adevărat, dar tocmai dispozițiunea acestui articol din regulament, că nu pôte să se facă preot până la 26 de ani, ne-a pus în pozițiune pe noi ca să hirotonim preoți o mulțime dintre seminariștii, cari au făcut armata și cari în armată după cum se știe se contractează din nenorocire multe. Și când s'ar putea înlătura acesta, ca să-i prindem pe Seminariști să-i facem să intre în cler înainte de a face armata, acesta ar fi mult mai bine. Și prin suprimarea acestui articol în totul, aceste inconveniente s'ar înlătura.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Eu nu era să mai iaș cuvântul, dar fiindcă a venit D. Ministru am să mai repet ceea ce v'am mai spus adincri, că ori-care ar fi hotărârea noastră și în sensul de a rămâne pe bazele canonice, și în sensul de a reface hotărârea canónelor, noi tot ne găsim în fața unor greutăți, care ori-cât am voi să le înlăturăm, rămân ne înlăturate. Să ne întorcem la practica canonică a canónelor, este ca să ne găsim în greutățile în care ne-am găsit până acum, și să refuzăm hirotonia seminariștilor care au eșit la 20 de ani din Seminar. Ca să călcăm prevederile canónelor, este să hotărâm noi S-tul Sinod în contra canónelor, noi, cari de la început pentru noi am jurat în fața lui Dumnezeu și a norodului că avem să păzim canónele. Și v'am spus că însăși pogorământul care s'a făcut în regulamentul acela care s'a votat, și cea hotărâre era nota canonică, în parantesă așa putea să vă spun, că articolul 4 nu cad'eză nici de cum în regulament. Acest regulament s'a făcut când se vorbea de un congres al preoților la Focșani, și atunci s'a voit a se lua órecari măsuri în contra acestor veleități ale preoților și de altă parte s'a voit iarăși să se aducă la umilire acei seminariști cari vin cu emfază înaintea Chiriarhilor și spun: Să mă faci preot că am șapte clase. Și atunci Chiriarhul

le spunea : Să vă fac după lege, după canóne, dar fiindcă erați prea mulți, s'a făcut un regulament. In unele cazuri nu s'a aplicat regulamentul, ori de câte ori Ministrul cultelor a avut buna-voință să primescă recomandatiunea Chiriarhului, s'a trecut, dar de astă toamnă, Ministrul actual a voit să fie în regulament, și a ținut să intrăm într'însul, dar particular ne-a spus că nu putem merge mai departe.

Eū și adineori am spus în S-tul Sinod, D-le Ministru, că, ca să abolim canónele, nu putem fără să le calcăm. Dar ca să facem legi în contra canónelor, nu ași sfătui pe S-tul Sinod. Eū am propus alt ceva. Consideratiunile pe cari s'a basat propunerea, sunt, că s'a vădut hirotoniți de diaconți la 18 ani, la 20 de ani, de preoți la 22 ani, ba și de Arhieriei la 30 de ani. Acestea sunt dispense duhovnicești, date de cei cari au trebuit să judece. S-tul Sinod nu póte legifera în sensul acesta.

Am propus și adineaori ca cestiunea de vîrstă să se lase la aprecierea Chiriarhului. ținându-se sémă de eșirea vîrstei din Seminar. Acesta ar fi singurul mijloc prin care noi nu ne-am face anti-canonici. S-tul Sinod póte să facă ce va voi, însă eū caut să menajez și canónele și puterea Chiriarhului, de aceea rog din nou pe S-tul Sinod și pe D. Ministru, să găsim un formular, să nu hotărâm vîrsta așa ușor. D-vóstră, D-le Ministru, sunteți legist, sunteți mai în măsură să găsiți un mijloc prin care să ne puneți și pe noi la adăpost de ori-ce.

P. S. Episcop al Râmnicului: Pentru a doua óră mă ved nevoit, ca să răspund P. S. Episcop al Dunărei de jos. P. S. Sa și adineaori s'a formalizat de acele explicațiuni, pe cari le-am adus prin raport, și care sunt culese din istoria Bisericei nóstre. P. S. Sa nu voeste să admită, că în istoria Bisericei nóstre sunt mai multe antecedente de acestea; sunt mai mulți bărbați ai bisericei nóstre, cari au primit hirotonia la o vîrstă mai tînără.

Am ținut prin raport și repet prin viu grai, că pentru mine servește ca normă numai dispozițiunea S-tului Sinod de la 1883, când s'a găsit, că nu se calcă canónele, și noi astă-dzi venim și spunem, că se calcă canónele de aceea, cari vin și reduc termenul de 30 de ani la trebuințele sociale ale Bisericei.

Apoi, Prea Sântite, eū țin, că a venit timpul să înce-

tăm odată cu aceste vorba, care nu au nici o valoare aplicativă.

Intreb încă odată, care este rolul nostru în biserică și în societate ca Sinod? Apoi dacă toate prescripțiunile vieții noastre bisericesti sînt prevădute în pidalion, nu mai are nici un înțeles această adunare a chiriarhilor țarei; nu rămâne statului de cît să alegă un Episcop sau Mitropolit și să-i dică: iată pidalionul, mergi înainte, fă cu el administrațiune, disciplină și totă rânduiala bisericescă.

Practica însă a tuturor bisericelor ortodoxe este că Sinódele locale se adună și acomodezi canónele disciplina-re după trebuințele timpului și ale bisericeii respective.

Ei bine, tot acesta a făcut S-tul Sinod la 1883, și tot acesta face S-tul Sinod și astă-zi la 1893.

La 1893 S-tul Sinod, a avut în vedere, că instrucțiunea, ce se cere de la viitorii candidați la preoție este ceva mai înaintată de cît la foștii grămăticii, și atunci a făcut un pogorământ față cu vârsta canonică. De altă parte, a ținut socotetă, că instrucția de patru clase seminariale este încă elementară; căci știut este că din Religione absolvenții acestor cursuri nu dispun, de cît de istoria vecheiului și noului Testament, de catchism, morală și pastorală. Iată toate cunoștințele religioase ale candidaților la preoție din 1883.

Prin urmare, vedeți, candidații din 1883 aveau cunoștințe întru cît-va și teologice, și fără a mai vorbi de celelalte cunoștințe ale Seminaristilor de atunci, voiți dice: S-tul Sinod la 1883 nu a călcat canónele, ci a făcut un pogorământ față cu gradul de cultură al candidatului.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Nu are nici un drept să facă.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Dic încă odată acesta; căci este dovedit pentru omul, care respectă cultura omenescă, că cultura ridică sufletul omului. Ea îi dă puterea, ca la o vîrstă mai inferióră, să se asemene cu unul într'o vîrstă mult mai înaintată. Il face, cum dicem și noi Români: „cu patru oki“. Acum, dacă la 1883, S-tul Sinod al santei noastre bisericeii a redus vîrsta de la 30 ani la 26 a preotului, și la 24 ani a diaconului, cred că și S-tul Sinod de astă-zi este în drepturile sale, fără a călca canónele, ca să mai facă un pogorământ față de trebuințele din viitor ale Bisericeii noastre și față de împrejurările, în care au să se afle viitorii candidați ai preoției române.

Astăzi, S-tul Sinod are în fața sa o lege, unde candidaților la preoție li se cere apröpe töte cunoștințele teologice, dupe cum cunoștem din programa ce am votat-o în Senat. Apoi când candidatul, pe lângă cunoștințele sale teologice, mai trebuie să întrunească și cunoștințele de altă ordine, ca istoria, literatura, științele fizice, matematice, naturale, etc. Membrii comisiei vin înaintea S-tului Sinod și îl mai rögă să se mai facă un pogorământ în privința vârstei. Și pe baza acésta S-tul Sinod își póte dice: Să nu mai împedcăm pe candidații la hirotonie de a aștepta vârsta de 30 de ani, nici pe cea de 26 ani. Să le dăm voie de a intra în clericat chiar îndată după sevêrsirea studiilor, adecă la vârsta de 22 ani.

Acum dacă am făcut pogorământul la 22 de ani, cuvântul este, ca să nu mai lăsăm pe viitorii noștri candidați la preoție în fluctuațiunile lumii acéștia. Să-i luăm din brațele școlii și să-i introducem în Biserică; așa cum școla 'i-a luat din mâinile părinților, tot așa și biserica să-i ia din școlă.

S'ar putea dice: de ce nu s'a pus vârsta de 21 ani, cum a fost părerea emisă de P. S. Episcop de Huși? Nu am pus vârsta de 21 ani, pentru că ne-am đis, un an de đile după terminarea cursului, candidatului fi trebuiește, ca să se pregătescă și el pentru preoție, să se însóre, mai ales, că legea recrutărei nu-l atinge până la începutul anului al două-đeci și doilea al vrăstei. P. S. Episcop de Huși, ne propune însă, ca să eliminăm art. 4 din regulamentul pentru buna conduită a preoților; adică articolul cu vârsta. Eú sunt contra acéstei păreri și încă contra din töte punctele de privirile, în care m'am pus până acum. Dacă am primit opiniunea P. S. Episcop de Huși, ca să eliminăm acest articol, vom avea lipsă de unitate disciplinară, în ceea ce privește hirotoniile, și nu știú, dacă și D-lui Ministru 'i ar conveni o asemenea neorânduială. D-sa la un cas de vacanță a unei parohii, o să céră să i se recomande un paroh. Dacă Chiriarhul, se va ținea literamente de canóne, cum cere P. S. Episcop al Dunărei de jos, atunci are să dică: Nu am D-le Ministru candidat, de și am absolvenți mai mulți, cu facultăți de teologie chiar, dar pentru că toți acéști absolvenți nu au vârsta de 30 ani, eú nu pot să vii recomand pentru parohia vacantă. Vedeti în ce impas ne punem pe noi însine și apoi facem să sufere și Societatea întrégă? De aceea, rog pe St. Sinod,

ca, s'a'ă în marginile concludsiunei raportului, sau în alte condițiuni, să se ficseze vârsta și să nu elimineze numai art. 4, iar ca raportor, îl rog să se primească concludsiile raportului, admise de majoritatea comisiunei.

D. Ministru al Cultelor : Mie mi se pare, că în fond, totă lumea este de aceeași părere, toți vor acelaș lucru, adică vor să eșim din vârsta de 30 de ani, din care s'a eșit deja de la 1883, și din care mi se pare, că s'a cam eșit tot-dé-una. chiar înainte de 1883, și să eșim chiar din vârsta de 26 ani prevădută în regulamentul de la 1883.

Pentru acésta, s'a emis trei păreri: una a P. S. Episcop de Huși, ca să desființăm cu desevêrșire art. 4. Dar ce însemnéză desființarea art. 4? însemnéză că rămânem în regula canonică de 30 ani? De sigur, că acesta nu e gândul P. S. Sale. Dar cu acésta interpretarea nu va putea fi aceeași, nici la P. S. Sa, nici la cei de față, și nici la cei cari a'ă să vină după noi, așa că lucrul are să dea loc la bănueli. P. S. Sa ar fi propus mai bine ca să fie hirotoniți ori-cine are atestat, fără să se mai céră vârsta.

A doăna ideie este a P. S. Episcop al Dunărei de jos, care cere, susținênd dorința de a rămâne în piclóre canónele, ca în loc să le desființeze Sinodul întreg împreună cu Guvernul, să le desființeze Episcopii în parte, și îmi cere mie să gălesc un meșteșug, ca să putem eși din acest impas. Apoi vârsta canonică nu a fost nici odată respectată. Fotie a fost patriarh mult mai ténêr de cât mine, și e'ă nu am vârsta de Arhiere'ă. Acestea sunt regulamente'ări care nu pot fi pentru vecie, vârsta se schimbă după țară, după număr, după nevoe, după mulțime, după studiile care se cer, nu póte s'ă rămână vecinică. După cum dar, la 1883 s'a admis o scoborâre, tot așa și astă-đi, căci nu este bine să lăsăm pe fie-care Episcop în parte, ca ast-fel să fie ceartă între Ministru și Episcop. De aceea e bine să lăsăm a se scobori vârsta pe față.

A treia ideie este a majorităței comisiunei, ca să scoborâm vârsta la 22 de ani.

Cred că ați putea, fără pericol, ca acest minimum de vîrstă, — și cu acésta ați satisface și pe Prea S. Episcop de Huși, să'l scoborâți încă pe un an, și iată pentru ce: Prea S. Episcop de Huși trebuie să admită că e neapărată trebuință să fie major, prin urmare majoratu este indispensabil, nu poți face un preot care nu este major, va să đică 21 de ani, majoratu, trebuie să'l ceri. Acum că de

fapt, chiar dacă vei scobori la 21 de ani, vei găsi foarte rar, care să se facă preot la 21 de ani, ar trebui să presupui că nu este vacanță, că nu se însoră imediat, că nu va termina seminarul la 21 de ani. Dar în fine, să presupui că s'ar întâmpla unul sau doi pe an, care să aibă seminarul terminat și să întrunească toate condițiunile. Nu ar fi nici un zor ca să mai aștepte până la 22 de ani. Eu unul accept, fie 21 fie 22 de ani, voi primi modificarea care se face de S-tul Sinod. Cred în să, că va fi mai bine să se admită vârsta de 21 de ani, să nu se pună de cât condițiunea aceea care este indispensabilă, majoratul. Voi cere Ministrului de resbel ca să modifice și densusul legea recrutării în sensul ca să nu se mai plătescă nimic de seminariștii cari se obligă să se hirotonisescă, să nu mai plătescă nimic pentru amânarea lor la serviciul militar, în cas când nu ar fi vacanță pentru ca să se facă preot, căci nu sunt dênșii cari nu vor să se hirotonească, ci nu vom avea noi locuri să le dăm, pentru ca să'î facem preoți. Acum, fiind-că îi forțăm și îi ducem cam de umăr la această carieră, ar fi nedrept să plătescă pentru această scutire de serviciul militar. Cred dar, că nu voi găsi nici o dificultate de la Ministru de resbel ca să modifice legea recrutării, în sensul ca seminariștilor să li se îngăduie până se va face vacanță, și în cas când ei ar refusa, să plătescă, și sper că voi reuși.

Dacă veți primi 21 sau 22 de ani, mie 'mă este indiferent, eu tot voi da sancțiunea Regală.

P. S. Episcop al Râmnicului: Primim modificarea de la majorat, adică de la împlinirea de 21 ani.

P. S. Episcop al Hușilor: Eu îmi retrag propunerea mea.

—Se pune la vot propunerea minorității comisiunei, și respinge.

—Se pune la vot propunerea majorității, de a se admite hirotonia în cler de la 21 de ani, și se primește.

P. S. Episcop al Hușilor: Eri s'a ales o comisiune care s'a îndatorat să revadă, împreună cu D-nul Ministru, împărțirea parohiilor actuale, și dacă mai e de făcut vre-o îmbunătățire.

Acastă comisiune are să fie în corespondență cu toți Chiriarii respectivi, cu Mitropoliții și Episcopii. Aș crede, că ar fi bine, ca St. Sinod să bine-voiască, ca prin biu-rioul său, să comunice P.P. S.S. Chiriarii, ca la adre-

sarea comisiunei prin președintele ei, să dea toate deslușirile ce se va cere.

P. S. Episcop al Râmnicului : Propunerea, pe care o face P. S. Episcop de Huși, mi se pare de prisos, și iată pentru ce, S-tul Sinod are această comisiune, însărcinată de a regula în vedere cu legea parohiilor și această comisiune este prevădută prin legea îmbunătățirii sorței clerului la articolul, unde se vorbește, că D-nul Ministru împreună cu S-tul Sinod

D-nu Tache Ionescu Ministru Cultelor : Vă înșelați, această este prevădută pentru regulament, dar pentru parohii, nu.

P. S. Episcop al Râmnicului : În tot cazul, eu cred, că comisiunea, căria S tul Sinod i-a dat mandatul regulărei parohiilor, are să se pună în corespondență cu PP. SS. Chiriarii, cerându-le deosebite informațiuni și consultându-i asupra mai multor puncte din lucrarea sa.

P. S. Episcop al Hușilor : Apoi acesta am propus și eu.

I. P. S. Mitropolit Primat : Cred că este admisibilă propunerea P. S. Episcop de Huși, ca biuroul să scrie ca, când se va adresa Comisiunea prin președintele ei către Chiriarii, aceștia să dea deslușirile necesare.

— Se pune la vot această propunere și se primește.

D-nul Ministru al Cultelor : Dă citire următorului mesagiu de închiderea a Sesiunii de vară a S tului Sinod :

Prea Sântiți Părinți,

Sântul Sinod al Sântei Biserici Autocefale Ortodoxe Române, deschis prin Mesagiul Nostru No. 1725 în ziua de 1 Maiu anul curent, terminându-și lucrările sale.

Eu declar închisă sesiunea acestui Sinod.

Dat în București la 26 Maiu 1893.

Vocă ! Să trăiască Majestatea Sa Carol I Regele României.

† Președinte, Ghenadie Mitropolit Primat.

† Secretar, *Iónichie Bacaónu.*